A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nagytanács)

2025. szeptember10.*

„Környezetvédelem – (EU) 2022/1214 felhatalmazáson alapuló rendelet – Taxonómia – A fosszilis földgázhoz és az atomenergiához kapcsolódó gazdasági tevékenységek – A fenntartható gazdasági tevékenységek körébe való felvétel – Beruházások – A Párizsi Megállapodás 1,5 °C-os célkitűzésével összhangban egy karbonsemleges gazdaságra történő átálláshoz való hozzájárulás – A nettó zéró kibocsátás 2050-ig való elérése mint célkitűzés – Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz – Az (EU) 2020/852 rendelet 10. és 11. cikke – A »karbonszegény tevékenység« fogalma – A környezeti célkitűzések jelentős megsértése – A súlyos reaktorbalesetekhez fűződő kockázatok – A nagy aktivitású radioaktív hulladékokhoz kapcsolódó kockázatok – A szárazsághoz és az éghajlati viszonyokhoz fűződő kockázatok – Az elővigyázatosság elve – Technikai vizsgálati kritériumok – Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése – EUMSZ 290. cikk – A »jogalkotási aktusok alapvető rendelkezéseinek« fogalma – Tudományos bizonyítékok – A Bizottság mérlegelési mozgástere – Nyilvánvaló értékelési hiba”

A T-625/22. sz. ügyben,

az **Osztrák Köztársaság** (képviselik: M. Klamert és F. Koppensteiner, meghatalmazotti minőségben, segítőik: S. Lünenbürger, K. Reiter és M. Kottmann ügyvédek)

felperes,

támogatják:

a **Luxemburgi Nagyhercegség** (képviselik: A. Germeaux és T. Schell, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az **Európai Bizottság** (képviselik: C. Ladenburger, R. Tricot, G. von Rintelen, C. Auvret és B. De Meester, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Bolgár Köztársaság** (képviselik: T. Mitova és S. Ognianova Ruseva, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: német.

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: J. Vláčil és L. Dvořáková, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik: T. Stéhelin, B. Fodda és M. de Lisi, meghatalmazotti minőségben),

Magyarország (képviselik: Fehér M. és Szíjjártó K., meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: B. Majczyna, M. Rzotkiewicz és K. Rudzińska, meghatalmazotti minőségben),

Románia (képviselik: E. Gane, M. Chicu és O.-C. Ichim, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovén Köztársaság** (képviselik: A. Grum és B. Jovin Hrastnik, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovák Köztársaság** (képviseli: E. Larišová, meghatalmazotti minőségben),

valamint

a **Finn Köztársaság** (képviseli: H. Leppo, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó felek,

A TÖRVÉNYSZÉK (nagytanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, S. Papasavvas, A. Marcoulli, J. Costeira, O. Porchia, M. Kancheva, U. Öberg, G. De Baere, T. Pynnä, J. Laitenberger, G. Steinfatt, D. Petrlík, P. Zilgalvis (előadó), E. Tichy-Fisslberger és L. Spangsberg Grønfeldt bírák,

hivatalvezető: S. Jund tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. szeptember 10-i pervezető intézkedésre és a Bizottság által a Törvényszék Hivatalához 2024. szeptember 30-án benyújtott válaszra,

tekintettel a 2024. október 21-i és 22-i tárgyalásra, amelyen az Osztrák Köztársaság észrevételeket terjesztett elő e válasszal kapcsolatban,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetében az Osztrák Köztársaság az (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendeletnek egyes energiaágazatbeli gazdasági tevékenységek tekintetében, valamint az (EU) 2021/2178 felhatalmazáson alapuló rendeletnek az ezekre a gazdasági tevékenységekre vonatkozó különös közzétételek tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. március 9-i (EU) 2022/1214 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2022. L 188., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei

2 2020. június 18-án az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról szóló (EU) 2020/852 rendeletet (HL 2020. L 198., 13. o.; a továbbiakban: taxonómiai rendelet).

3 Az 1. cikkének (1) bekezdése értelmében a taxonómiai rendelet kritériumokat állapít meg annak eldöntésére, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható. A (3) preambulumbekezdése szerint ez a rendelet fontos lépés ahhoz, hogy a pénzügyi mozgásokat a fenntartható tevékenységek felé irányítsák a klímasemleges Európai Unió 2050-ig történő elérése érdekében.

4 E célból a taxonómiai rendelet – ahogyan az a (6) és (12) preambulumbekezdéséből kitűnik – létrehozza a fenntartható tevékenységek egységes osztályozási rendszerét, amely uniós szinten harmonizálja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, ami lehetővé teszi a befektetők és más gazdasági szereplők számára a gazdasági tevékenységek környezeti fenntarthatóságának egységes értelmezését.

5 2021. június 4-én a Bizottság elfogadta a taxonómiai rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapítása érdekében történő kiegészítéséről szóló, 2021. június 4-i (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendeletet (HL 2021. L 442., 1. o.).

6 2022. március 9-én a Bizottság elfogadta a megtámadott rendeletet, amelynek célja többek között az, hogy technikai vizsgálati kritériumokat állapítson meg annak érdekében, hogy a nukleáris energia és a fosszilis gáz ágazatához tartozó bizonyos tevékenységeket a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdése alapján az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységek kategóriájába, valamint az e rendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységek kategóriájába sorolják (a továbbiakban: technikai vizsgálati kritériumok).

A felek kérelmei

7 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletet;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

8 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

9 Keresetének alátámasztása érdekében az Osztrák Köztársaság tizenhat jogalapra hivatkozik.

10 Egyrészt az első nyolc jogalap a nukleáris energia ágazatához kapcsolódó gazdasági tevékenységekre vonatkozik.

11 Közelebbről, az első jogalap a taxonómiai rendelet eljárási szabályainak, valamint a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról szóló, 2021. június 30-i (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet (európai klímarendelet) (HL 2021. L 243., 1. o.; a továbbiakban: európai klímarendelet) 6. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul.

12 A második jogalap a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik.

13 A harmadik jogalap a taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésén alapul.

14 A negyedik jogalap a taxonómiai rendelet 17. cikkének a különböző technikai vizsgálati kritériumok tekintetében történő megsértésén, e rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésén alapul.

15 Az ötödik jogalap a taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésén alapul.

16 A hatodik jogalap a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésén alapul.

17 A hetedik jogalap a taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésén alapul.

18 A nyolcadik jogalap az EUMSZ 290. cikk megsértésére vonatkozik.

19 Másrészt a többi nyolc jogalap a fosszilis gáz ágazatához kapcsolódó gazdasági tevékenységekre vonatkozik.

20 Közelebbről, a kilencedik jogalap a taxonómiai rendelet eljárási rendelkezéseinek és az európai klímarendelet 6. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul.

21 A tizedik jogalap a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik.

22 A tizenegyedik jogalap a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) és j) pontjában kimondott technológiasemlegesség elvének és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésén alapul.

23 A tizenkettedik jogalap a taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésén alapul.

24 A tizenharmadik jogalap a taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik.

25 A tizennegyedik jogalap a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése i) pontjának megsértésére vonatkozik, mivel a fosszilis gázokkal összefüggő tevékenységeknek a taxonómiába való bevonása a meg nem térülő eszközök létrejöttének kockázatát hordozza magában.

26 A tizenötödik jogalap a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésén alapul.

27 A tizenhatodik jogalap a taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésén alapul.

28 A Törvényszék célszerűnek tartja, hogy előzetesen az első és a kilencedik jogalapot együttesen vizsgálja meg. A nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket illetően a Törvényszék a nyolcadik és a második jogalapot, majd a harmadik és a negyedik jogalapot együttesen, végül pedig az ötödik, a hatodik és a hetedik jogalapot vizsgálja meg.

29 A fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeket illetően a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy először a tizedik jogalapot, majd a tizenegyedik, tizenkettedik, tizenharmadik, tizennegyedik, tizenötödik és tizenhatodik jogalapot kell megvizsgálni.

A bírósági felülvizsgálat terjedelmére vonatkozó előzetes megfontolások

30 Az Osztrák Köztársaság lényegében azzal érvel, hogy a jogalapok a taxonómiai rendelet alkalmazása és értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapulnak, így a Törvényszéknek teljes körű bírósági felülvizsgálatot kell végeznie.

31 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

32 Emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely uniós intézmény – különösen összetett értékelések keretében – széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, azon bírósági felülvizsgálat, amelyet az uniós bíróságnak az ilyen jogkör gyakorlása során hozott jogi aktus megalapozottságára vonatkozóan gyakorolnia kell, nem eredményezheti azt, hogy az uniós bíróság a szóban forgó intézmény értékelését a sajátjával helyettesítse, hanem annak ellenőrzésére irányul, hogy ez az aktus nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, és nem tartalmaz-e nyilvánvaló értékelési hibát vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést (lásd ebben az értelemben: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Ezenkívül az EUMSZ 290. cikk értelmében vett felhatalmazáson alapuló jogkör keretében a Bizottság széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik a ráruházott hatáskörök gyakorlása során, különösen amennyiben összetett értékelést és mérlegelést kell végeznie (lásd ebben az értelemben: 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságnak különösen nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

35 Ha ugyanis valamely intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, alapvető fontosságú az eljárási garanciák tiszteletben tartása, amelyek között szerepel az adott helyzet valamennyi releváns elemének gondos és pártatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettség (lásd: 2023. május 4-i EKB kontra Crédit lyonnais ítélet, C-389/21 P, EU:C:2023:368, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Ezzel szemben a jogkérdéseket illetően a Törvényszék teljes körű felülvizsgálatot gyakorol, amely magában foglalja a jogi rendelkezések objektív tényezők alapján történő értelmezését, valamint annak vizsgálatát, hogy az ilyen rendelkezés alkalmazási feltételei fennállnak-e, vagy sem (lásd: 2024. szeptember 11-i Sveza Verkhnyaya Sinyachikha és társai kontra Bizottság ítélet, T-2/22, nem tették közzé, EU:T:2024:615, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Egyébiránt a valamely intézmény jogi aktusát érintő nyilvánvaló értékelési hiba fennállásának az uniós bíróság általi vizsgálatát illetően pontosítani kell, hogy annak megállapításához, hogy ezen intézmény az összetett tények mérlegelésekor elkövetett-e olyan nyilvánvaló hibát, amely indokolttá teheti az említett aktus megsemmisítését, a felperes által előterjesztett bizonyítékoknak elegendőknek kell lenniük ahhoz, hogy kétségbe vonják az ezen aktusban megállapított tények értékelésének hihetőségét (lásd analógia útján: 2018. június 14-i Lubrizol France kontra Tanács ítélet, C-223/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:442, 39. pont; 2020. május 7-i BTB Holding Investments és Duferco Participations Holding kontra Bizottság ítélet, C-148/19 P, EU:C:2020:354, 72. pont; 2018. május 17-i Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ítélet, T-429/13 és T-451/13, EU:T:2018:280, 145. pont).

38 E megfontolások fényében kell megvizsgálni az Osztrák Köztársaság által felhozott jogalapokat.

A taxonómiai rendeletben és az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő eljárási rendelkezések megsértésére vonatkozó első és kilencedik jogalapról

39 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a megtámadott rendeletet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó taxonómiai rendeletben, különösen a technikai vizsgálati kritériumok megállapítására vonatkozó eljárási rendelkezések, valamint az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás (HL 2016. L 123., 1. o.; a továbbiakban: intézményközi megállapodás) megsértésével, valamint az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdésében foglalt előírások megsértésével fogadták el.

40 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

41 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 23. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően és azok kidolgozása során összegyűjt minden szükséges szakismeretet, többek között a taxonómiai rendelet 24. cikkében említett, a fenntartható finanszírozással foglalkozó tagállami szakértői csoport (a továbbiakban: tagállami szakértői csoport) szakértőivel folytatott konzultáció révén.

42 Továbbá e rendelkezés szerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság az intézményközi megállapodásban foglalt elveknek és eljárásoknak megfelelően jár el.

43 Azt is meg kell jegyezni, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (4) bekezdése és 11. cikkének (4) bekezdése szerint a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság konzultál a taxonómiai rendelet 20. cikkében említett fenntartható finanszírozással foglalkozó platformmal (a továbbiakban: platform) a technikai vizsgálati kritériumokról.

44 Ezenkívül a taxonómiai rendelet 24. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállami szakértői csoport tanácsot ad a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumok megfelelőségével és a platform által az említett kritériumok kidolgozását illetően követett megközelítéssel kapcsolatban.

45 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadására tekintettel a fenntartható finanszírozással foglalkozó technikai szakértői csoport (a továbbiakban: TEG), amelyet a Bizottság azért hozott létre, hogy segítse a taxonómia kidolgozásában, ajánlásokat fogalmazott meg a taxonómiai rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában meghatározott két környezeti célkitűzéshez lényegesen hozzájáruló gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan. A TEG 2018. decemberi és 2019. júniusi jelentésében közzétette ajánlásainak két előzetes változatát. Mindkét jelentés nyilvános konzultáció tárgyát képezte. A TEG zárójelentését 2020 márciusában tették közzé egy technikai melléklettel együtt.

46 Emellett a Bizottság a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet 2020. márciusi elfogadása tekintetében hatásvizsgálatot tett közzé, amellyel kapcsolatban 2020. április végéig lehetett észrevételeket tenni. Emellett a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet tervezetét négyhetes visszajelzési időszakra (2020. november 20. – december 18.) közzétették a Minőségi jogalkotás portálon, azt a platform 2020 decemberében értékelte, és a tagállami szakértői csoport 2020 decembere és 2021 márciusa közötti több ülésén ismertette a tagállami szakértőkkel. A Bizottság 2021. június 4-én közzétette a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadására vonatkozó hatásvizsgálatot (SWD(2021) 152 final).

47 Egyébiránt a megtámadott rendelet elfogadására tekintettel 2020 nyarán a Bizottság Pénzügyi Stabilitás, Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatósága (FISMA) felkérte a Közös Kutatóközpontot (JRC), hogy végezzen további technikai munkát a taxonómiai rendelet 17. cikkében említett kritériummal kapcsolatban, amely szerint ahhoz, hogy környezeti szempontból fenntarthatónak minősüljön, a gazdasági tevékenység a TEG javaslatának megfelelően „nem sért[het]i jelentősen” az említett rendelet 9. cikkében az atomenergiára vonatkozóan meghatározott környezeti célkitűzéseket (a továbbiakban: DNSH-kritérium). A JRC a DNSH-kritérium fényében megvizsgálta a nukleáris energiatermelés értékelését, figyelembe véve a nukleáris energiatermelés teljes életciklusának a tényleges és potenciális környezeti hatásokra gyakorolt hatásait valamennyi célkitűzés tekintetében. 2021. március 19-én a JRC jelentést készített a teljes körű vizsgálat eredményeiről (a továbbiakban: a JRC jelentése), és a megtámadott rendelet tervezetének indokolása tartalmazza e jelentés következtetéseinek összefoglalását.

48 A JRC jelentését követően az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett szakértői csoport 2021. június 28-án kedvező véleményt adott a JRC jelentéséről, ahogyan az a megtámadott rendelet tervezetének indokolásában szerepel. Az Egészségügyi, Környezeti és Újonnan Felmerülő Kockázatok Tudományos Bizottsága (a továbbiakban: SCHEER) 2021. június 29-én szintén véleményt adott ki a JRC jelentésének következtetéseiről és ajánlásairól.

49 Elsősorban az Osztrák Köztársaság szerint az intézményközi megállapodás előírásaival, különösen mellékletének 4. és azt követő pontjaival ellentétben a megtámadott rendelet tervezetét késedelmesen, alkalmatlan módon (2021. december 31-én este) továbbították, és túl rövid határidőt szabtak a válaszadásra (eredetileg 2022. január 12-ig, majd rövid meghosszabbítást követően 2022. január 21-ig). A tagállamoknak tehát nem volt elegendő idejük észrevételeik elkészítésére.

50 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az intézményközi megállapodás mellékletének 4. pontja értelmében a tagállami szakértőkkel kellő időben kell konzultálni valamennyi felhatalmazáson alapuló jogi aktus Bizottság szolgálatai által készített tervezetéről.

51 Ezenkívül a Bizottság 2021. december 31-én továbbította a megtámadott rendelet tervezetét a platformnak és a tagállami szakértői csoportnak.

52 A platform 2022. január 24-én tette közzé honlapján a végleges visszajelzését.

53 2022. január 10-én a tagállami szakértői csoport ülést tartott, amelyen a tagállamok előterjeszthették a megtámadott rendelet tervezetével kapcsolatos észrevételeiket.

54 A tagállami szakértői csoport 2022. január 26-ig kapott időt arra, hogy a platform visszajelzésével kapcsolatos észrevételeket tegyen.

55 Tekintettel arra, hogy a nukleáris energiával és a fosszilis gázzal összefüggő tevékenységek már előzetes elemzések tárgyát képezték a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából, és hogy e tevékenységek környezetre gyakorolt hatásának kérdése, amely számos létező szakvélemény – például a JRC-jelentés és az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett szakértői csoport 2021. június 28-i véleményének – tárgyát képezi, nem teljesen új kérdés, meg kell állapítani, hogy a 12 napos, 21 napra meghosszabbított határidő, amellyel a tagállami szakértői csoport és a platform rendelkezett a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetével kapcsolatos véleménynyilvánításra, elegendő időt jelentett az észrevételek megtételére.

56 Ez annál is inkább így van, mivel egyrészt a szakértők előzetesen ismerték ezt a témát, mivel egy 2020. májusi ülésen már észrevételeket tettek a fenti 45. pontban említett TEG-ajánlásokról, másrészt pedig sem a platform, sem a tagállami szakértői csoport nem tartotta elégtelennek a meghosszabbított határidőt.

57 Ebben az összefüggésben nem róható fel a Bizottságnak, hogy 2021. december 31-én továbbította a megtámadott rendelet tervezetét, annál is inkább, mivel a tagállami szakértői csoport és a platform számára a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetéről való véleménynyilvánításra biztosított határidőt 2022. január 21-ig meghosszabbították.

58 Az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben meg kell tehát állapítani, hogy az intézményközi megállapodás mellékletének 4. pontjával összhangban megfelelő időben konzultáltak a tagállamokkal a megtámadott rendelet tervezetéről.

59 Egyébiránt az sem róható fel a Bizottságnak, hogy egyidejűleg továbbította a megtámadott rendelet tervezetét a tagállami szakértői csoportnak és a platformnak, mivel a Bizottság lehetőséget biztosított a tagállami szakértői csoportnak arra, hogy megtegye észrevételeit a platformtól kapott visszajelzéssel kapcsolatban. E tekintetben a tagállami szakértői csoport 2022. január 26-ig kapott időt arra, hogy észrevételeket tegyen a platform visszajelzéseire vonatkozóan, amelyeket két nappal korábban, 2022. január 24-én tettek közzé a platform honlapján.

60 Másodsorban az Osztrák Köztársaság azzal érvel, hogy nem került sor találkozóra a tagállamok szakértőivel, mert nem teljesületek az írásbeli vélemény igénybevételének feltételei, mivel a megtámadott rendelet nem a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet módosítását, hanem teljesen új kérdésekre – többek között a gazdasági tevékenységek meghatározására, valamint a tagállamokkal való újabb konzultációt igénylő kritériumok és küszöbértékek meghatározására – vonatkozó „kiegészítést” tartalmazott.

61 Meg kell azonban állapítani, hogy 2022. január 10-én virtuális találkozóra került sor, így valójában tartottak találkozót a tagállamok szakértőivel a megtámadott rendelet által érintett tevékenységekkel kapcsolatban. Végeredményben az intézményközi megállapodás nem képezi akadályát annak, hogy a szakértőkkel írásbeli eljárás keretében konzultáljanak.

62 Harmadsorban az Osztrák Köztársaság lényegében azt rója fel a Bizottságnak, hogy anélkül határozta meg a technikai vizsgálati kritériumokat, hogy a JRC jelentésében elvégzett kiegészítő elemzéseket követően a nyilvánossággal való újabb konzultációt vagy új hatásvizsgálatot biztosított volna.

63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az intézményközi megállapodás (13) bekezdése értelmében a Bizottság minden olyan, felhatalmazáson alapuló jogi aktus esetében hatásvizsgálatot végez, amely várhatóan jelentős gazdasági, környezeti vagy társadalmi hatással jár, és a lehető legszélesebb körben konzultációt folytat.

64 Az ítélkezési gyakorlatból azonban az következik, hogy az intézményközi megállapodás (12)–(15) bekezdésének szövegéből nem következik a felhatalmazáson alapuló rendeletek hatásvizsgálatának minden egyes esetben való elvégzésének kötelezettsége (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2019. december 3-i Cseh Köztársaság kontra Parlament és Tanács ítélet, C-482/17, EU:C:2019:1035, 82–85. pont; 2023. július 5-i TIB Chemicals kontra Bizottság ítélet, T-639/20, nem tették közzé, EU:T:2023:374, 206. pont).

65 Egyébiránt az intézményközi megállapodás (28) bekezdése értelmében a Bizottság vállalja, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását megelőzően összegyűjt minden szükséges szaktudást, többek közt a tagállamok szakértőivel folytatott konzultáció és nyilvános konzultációk útján.

66 Az intézményközi megállapodás mellékletének 6. pontja pedig kimondja, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során az érdekelt felekkel is folytatható konzultáció, így a Bizottság semmi esetre sem köteles nyilvános konzultációt folytatni.

67 A jelen ügyben, ahogyan az a fenti 45. és 46. pontból kitűnik, a Bizottság a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából hatásvizsgálatot végzett, és a TEG két jelentést fogadott el a taxonómiai rendelet 9. cikkének a) és b) pontjában meghatározott két környezeti célkitűzéshez lényegesen hozzájáruló gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokra vonatkozóan. E hatásvizsgálatról és az említett jelentésekről nyilvános

konzultációt folytattak. Ezenkívül e hatásvizsgálatra és nyilvános konzultációra akkor került sor, amikor már tervbe vették a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok meghatározását.

68 Egyébiránt a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadására vonatkozó hatásvizsgálat (SWD(2021) 152 final) a 23. oldalon jelezte, hogy a nukleáris energiával összefüggő tevékenységeket illetően a döntés a DNSH-kritériummal kapcsolatos technikai munka folytatása volt.

69 Amint az a megtámadott rendelet (3) preambulumbekezdéséből kitűnik, az e tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapítását későbbre halasztották a mélyreható szakértői értékelésre várva.

70 Márpedig a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából készített szakértői vélemények és elvégzett nyilvános konzultációk már magukban foglalták a nukleáris energiával összefüggő tevékenységeket, így a megtámadott rendelet az említett rendelet folytonosságába illeszkedik. Ezek egyébként arra késztették a Bizottságot, hogy a megtámadott rendelet elfogadása céljából kiegészítő elemzéseket végezzen.

71 A nukleáris energiával összefüggő tevékenységeket a TEG zárójelentésének technikai melléklete is elemezte, amely egyszerre szolgált a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet és a megtámadott rendelet kidolgozásának alapjául.

72 Így, figyelemmel a fenti 45–48. pontban említett körülményekre, a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet, majd a megtámadott rendelet elfogadásához vezető különböző eljárási szakaszokból az következik, hogy ez utóbbi az előbbi rendelet folytatása. Közelebbről, a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében a TEG figyelembe vette a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket, és javasolta más tanulmányok elkészítését, amelyeket a megtámadott rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében végeztek el.

73 Következésképpen a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadásakor érvényesen támaszkodhatott a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából végzett szakértői véleményekre, mivel nemcsak hogy a felhatalmazáson alapuló mindkét rendeletnek a taxonómiai rendelet kiegészítése a célja, hanem az azok elfogadásához vezető eljárások is kiegészítik egymást a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek vizsgálata tekintetében. Így különösen, ellentétben azzal, amit az Osztrák Köztársaság állít, a megtámadott rendelet elfogadása céljából a Bizottság támaszkodhatott a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából végzett hatásvizsgálatra és nyilvános konzultációra, anélkül hogy a JRC jelentésében elvégzett kiegészítő elemzést követően további és speciális hatásvizsgálatot és nyilvános konzultációt kellett volna végeznie, mivel a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek már hatásvizsgálat és nyilvános konzultáció tárgyát képezték.

74 Ebből következik, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor úgy tekintette, hogy nem szükséges további és speciális hatásvizsgálatot végezni és nyilvános konzultációt tartani a JRC jelentésében elvégzett, a DNSH-kritériumnak a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek általi tiszteletben tartására vonatkozó kiegészítő elemzést követően.

75 Negyedszer, ami a Luxemburgi Nagyhercegség beavatkozási beadványának 30. pontjában megfogalmazott azon érvet illeti, amely szerint a nyilvánossággal való újabb konzultáció hiánya a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény (HL 2005. L 124., 4. o.) 8. cikke megsértésének minősül, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése szerint, amely ugyanezen alapokmány 53. cikke értelmében a Törvényszék előtti eljárásra is alkalmazandó, a beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak. Ezenkívül a Törvényszék eljárási szabályzata 142. cikkének (3) bekezdése szerint a beavatkozó fél a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el.

76 Noha e rendelkezések nem zárják ki, hogy a beavatkozó új, vagy az általa támogatott fél érveitől eltérő érveket adjon elő, a keresetlevélben felhozott érvek megismétlésére korlátozás terhe mellett, ugyanakkor nem állítható, hogy e rendelkezések lehetővé tennék számára új jogalapok előterjesztésével a jogvita keresetlevélben meghatározott keretének módosítását, illetve eltorzítását (2021. november 10-i Google és Alphabet kontra Bizottság [Google Shopping] ítélet, T-612/17, EU:T:2021:763, 192. pont; 2024. október 2-i ACE kontra Tanács ítélet, T-828/22, nem tették közzé, fellebbezés alatt, EU:T:2024:672, 44. pont).

77 Mivel az Osztrák Köztársaság nem hozott fel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény 8. cikkének megsértésére alapított jogalapot, ez az érv elfogadhatatlan.

78 Ötödször, a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a fosszilis gáznak a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, átállást támogató tevékenységnek minősítéséhez meghatározott, kilowattóránként (kWh) 270 gramm (g) CO_2-egyenérték (CO_2eq) és 20 év alatt kilowattonként (kW) évi 550 kg (kg) CO_2eq éves átlagérték nem képezte hatásvizsgálat vagy nyilvános konzultáció tárgyát.

79 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy – amint az a fenti 46. pontból kitűnik – a Bizottság a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából hatásvizsgálatot végzett, és a TEG két jelentést fogadott el. E hatásvizsgálat és az említett jelentések nyilvános konzultáció tárgyát képezték, és akkor készültek el, amikor már tervbe vették a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapítását.

80 Márpedig a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadása céljából készített szakértői vélemények és elvégzett nyilvános konzultációk már magukban foglalták a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeket. Ezek egyébként arra késztették a Bizottságot, hogy a megtámadott rendelet elfogadása céljából kiegészítő elemzéseket végezzen. Egyébiránt a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadására irányuló hatásvizsgálat (SWD(2021) 152 final) a 146. oldalon megemlítette, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő tevékenységek tekintetében további munkára van szükség.

81 Ezenkívül a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeket a TEG zárójelentésének technikai melléklete elemezte.

82 Mivel a fosszilis gáz ágazata a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet előkészítő szakaszának tárgyát képezte, és az e rendelet és a megtámadott rendelet közötti, a fenti 72. pontban említett folytonosság miatt nem róható fel a Bizottságnak, hogy ezen ágazatra vonatkozóan nem végzett új hatásvizsgálatot vagy új nyilvános konzultációt.

83 Következésképpen a Bizottság nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a 270 g CO_2 eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékekkel kapcsolatban nem szükséges további és speciális hatásvizsgálatot végezni és nyilvános konzultációt tartani.

84 Hatodszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendeletet az európai klímarendelet 6. cikke (4) bekezdésének megsértésével fogadták el, mivel a Bizottság annak elfogadása előtt nem értékelte annak az e rendelet 2.cikkének (1) bekezdésében említett klímasemlegességi célkitűzéssel, valamint az Unió 2030-ra és 2040-ra teljesítendő éghajlat-politikai célkitűzéseivel való összeegyeztethetőségét, és nem tette közzé az ilyen értékelés eredményeit vagy indokait sem.

85 Emlékeztetni kell arra, hogy az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság még az elfogadás előtt értékeli valamennyi intézkedéstervezet vagy jogalkotási javaslat, köztük a költségvetési javaslatok összhangját az e rendelet 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel, valamint a 2030-ra és 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célértékkel, és ezt az értékelést belefoglalja az említett intézkedéseket vagy javaslatokat kísérő bármely hatásvizsgálatba, és annak elfogadásakor nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az említett értékelés eredményét. A Bizottság azt is értékeli, hogy ezen intézkedéstervezetek vagy jogalkotási javaslatok – köztük a költségvetési javaslatok – összhangban állnak-e az említett rendelet 5. cikkében említett, az alkalmazkodás terén elérendő előrehaladás biztosításával.

86 Az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdése nem határozza meg az abban előírt értékelés konkrét formáját. Így e rendelkezés alapvető célja annak biztosítása, hogy a Bizottság megalapozott döntést hozzon arról, hogy egy intézkedéstervezet összhangban van-e az említett rendelet célkitűzéseivel.

87 Márpedig ezen alapvető célkitűzés tiszteletben tartása azáltal biztosítható, hogy a Bizottság ellenőrzi, hogy figyelembe vették-e a taxonómiai rendelet sajátos követelményeit, különösen annak 10. cikkét, amely az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulást szabályozza.

88 Az európai klímarendelet 2. cikkének (1) bekezdése, amely meghatározza a klímasemlegességi célkitűzést, a következőképpen szól:

„Az üvegházhatású gázok uniós jogban szabályozott, Unión belüli kibocsátását és eltávolítását legkésőbb 2050-ig egyensúlyba kell hozni az Unión belül, ennek következtében az említett időpontra nulla nettó szintre csökkentve a kibocsátásokat; az Unió pedig arra törekszik, hogy ezután negatív kibocsátást érjen el.”

89 A taxonómiai rendelet (24) preambulumbekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy egy gazdasági tevékenységnek, amely az éghajlatváltozás mérséklésének környezeti célkitűzését szolgálja, lényegesen hozzá kell járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátások stabilizálásához azáltal, hogy megakadályozza vagy csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, vagy fokozza az üvegházhatású gázok elnyelését.

90 A taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése azt is egyértelművé teszi, hogy egy tevékenység akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha hozzájárul a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások fokozatos megszüntetése révén.

91 Ebből következik, hogy az európai klímarendelet klímasemlegességi célkitűzése hasonló az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló, a taxonómiai rendelet által követett célkitűzéshez, mivel mindkét jogi aktus az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére vagy megszüntetésére irányul.

92 Márpedig a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet hatásvizsgálatát, valamint a nukleáris energiával és a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeknek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz történő hozzájárulására vonatkozó tudományos elemzéseket, továbbá e tevékenységek DNSH-kritériumnak való megfelelésének tudományos elemzését, amelyet a megtámadott rendelet elfogadása céljából végeztek el annak felmérése érdekében, hogy e tevékenységek mennyiben járulhatnak hozzá az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére vagy megszüntetésére irányuló célkitűzéshez, lehetővé tették a Bizottság számára – anélkül, hogy további elemzésre lenne szükség –, hogy az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdésével összhangban értékelje a megtámadott rendeletnek a 2030-ra és 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célértékkel való összeegyeztethetőségét.

93 Következésképpen az első és a kilencedik jogalapot el kell utasítani.

A nukleáris energia ágazatához kapcsolódó gazdasági tevékenységekre vonatkozó második, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik, hetedik és nyolcadik jogalapról

94 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet a nukleáris ágazatba tartozó gazdasági tevékenységek három típusára vonatkozik:

– olyan, nukleáris folyamatok által történő energiatermelésre szolgáló fejlett technológiák kereskedelmi hasznosítást megelőző fejlesztési szakaszai, amelyek esetében a nukleáris üzemanyagciklusban minimális mennyiségű hulladék képződik (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének a megtámadott rendelettel az említett mellékletekbe beillesztett új 4.26. szakasza);

– az elérhető legjobb technológiákat alkalmazó, új atomerőművek építése és biztonságos üzemeltetése villamos energia vagy hő előállítása céljából, ideértve a hidrogénfejlesztést is (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének a megtámadott rendelettel az említett mellékletekbe beillesztett új 4.27. szakasza);

– villamos energia előállítása atomenergia segítségével meglévő létesítményekben (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének a megtámadott rendelettel az említett mellékletekbe beillesztett új 4.28. szakasza) (a továbbiakban együtt: nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek).

95 A megtámadott rendelet I. melléklete a fenntartható befektetés körébe tartozó minden egyes tevékenység vonatkozásában meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek lehetővé teszik egyrészt azon feltételek meghatározását, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak minősül, másrészt

pedig annak meghatározását, hogy az adott gazdasági tevékenység nem sérti-e jelentősen a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott más környezeti célkitűzéseket. A megtámadott rendelet II. melléklete meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek lehetővé teszik egyrészt azon feltételek meghatározását, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak minősül, másrészt annak meghatározását, hogy az adott gazdasági tevékenység nem sérti-e jelentősen a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott más környezeti célkitűzéseket.

Az EUMSZ 290. cikk megsértésére vonatkozó nyolcadik jogalapról

96 Az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a megtámadott rendelet figyelmen kívül hagyja az EUMSZ 290. cikk értelmében vett „alapvető elemekre” vonatkozó hatáskör-átruházás feltételét, mivel a taxonómiai rendeletet úgy értelmezi, hogy az uniós jogalkotó nyitva hagyta a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek fenntartható tevékenységeknek minősítését, és e tekintetben a Bizottság mérlegelési jogkörére hagyatkozott.

97 Az Osztrák Köztársaság szerint lényegében a megtámadott rendelet tárgya a taxonómiai rendelet alapvető elemei közé tartozik a nukleáris energia taxonómiába való bevonásának politikai és ellentmondásos jellege és a taxonómiai rendelet 10. cikke (1) bekezdésének szövege miatt, amely kizárja a nukleáris energiát azon gazdasági tevékenységek közül, amelyeket az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak lehet tekinteni, a taxonómiai rendelet jogalapja miatt, amely a belső piacot érinti, nem pedig az Euratom-Szerződést, valamint a megtámadott rendeletnek a tulajdonhoz való jogba, a foglalkozás megválasztásának szabadságába és a vállalkozás szabadságába való beavatkozása miatt.

98 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, Románia és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

99 Először is meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem terjesztett elő az EUMSZ 290. cikknek a taxonómiai rendelet általi megsértésére alapított jogellenességi kifogást, ahogyan azt a tárgyaláson megerősítette. Az Osztrák Köztársaság tehát nem kérdőjelezte meg a többek között az említett rendelet 1. cikkének (3) bekezdése és 10. cikkének (3) bekezdése által a Bizottságra ruházott felhatalmazás jogszerűségét.

100 Továbbá emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 290. cikk (1) bekezdése értelmében jogalkotási aktusokban felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják.

101 A felhatalmazás adására vonatkozó, az EUMSZ 290. cikkben szereplő lehetőség célja az, hogy lehetővé tegye a jogalkotónak, hogy a szabályozás alapvető elemeire összpontosítson, valamint azon nem alapvető elemeire, amelyek esetében úgy ítéli meg, hogy célszerű jogalkotás keretében rendelkezni, amellett, hogy a Bizottságra bízza az elfogadott jogalkotási aktus bizonyos nem alapvető elemei „kiegészítésének” vagy ezek „módosításának” feladatát, az ezen intézménynek adott felhatalmazás keretében (lásd: 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

102 Ebből következik, hogy az érintett tárgykör alapvető szabályait az alapszabályozásban kell elfogadni, és az nem képezheti hatáskör-átruházás tárgyát (lásd: 2017. május 11-i Dyson kontra Bizottság ítélet, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

103 A jelen ügyben azt kell meghatározni, hogy – amint azt az Osztrák Köztársaság állítja – az a kérdés, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megfelelnek-e a taxonómiai rendelet feltételeinek, és ennélfogva a rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó tevékenységeknek minősíthetők-e, és e rendelet alapvető elemének minősül-e, amely tehát nem képezheti felhatalmazáson alapuló jogi aktus tárgyát.

104 Valamely alapszabályozás alapvető elemei azok, amelyek elfogadásához az uniós jogalkotó saját felelősségi körébe tartozó politikai döntések szükségesek (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-355/10, EU:C:2012:516, 65. pont), mivel az a különböző érintett érdekeknek a többszörös értékelés alapján történő mérlegelését feltételezi vagy az érintett személyek olyan fontosságú alapvető jogaiba jelenthet beavatkozást, hogy ez szükségessé teszi az uniós jogalkotó intézkedését (lásd: 2017. július 26-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 Valamely terület alapvető fontosságúnak minősítendő elemei azonosításának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik, és ez az azonosítás megköveteli az érintett terület jellemzőinek és sajátosságainak figyelembevételét (lásd: 2016. június 22-i DK Recycling und Roheisen kontra Bizottság ítélet, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

106 E tekintetben először is a taxonómiai rendelet 1. cikkéből kitűnik, hogy e rendelet célja kritériumok megállapítása annak eldöntésére, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható.

107 A taxonómiai rendelet 3. cikkének megfelelően valamely gazdasági tevékenység környezeti szempontból akkor minősül fenntarthatónak, ha megfelel az e rendelkezés a)–d) pontjában előírt „környezeti fenntarthatósági kritériumoknak”, vagyis ha lényegesen hozzájárul az e rendelet 9. cikkében meghatározott egy vagy több környezeti célkitűzéshez, nem sérti jelentősen e célkitűzések egyikét sem, azt az ugyanezen rendelet 18. cikkében megállapított minimális biztosítékokkal összhangban végzik, és megfelel a Bizottság által többek között az e rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével és 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak.

108 Másodszor, a taxonómiai rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontjából és 11. cikke (3) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy e rendelkezések a Bizottságra ruházzák azt a feladatot, hogy kiegészítse e cikkek (1) és (2) bekezdését azon feltételek meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.

109 A taxonómiai rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontjából és 11. cikke (3) bekezdésének b) pontjából az is kitűnik, hogy e rendelkezések a Bizottságra ruházzák azt a feladatot, hogy kiegészítse e rendelet 17. cikkét az egyes releváns környezeti célkitűzésekre vonatkozóan az

annak meghatározásához szükséges technikai vizsgálati kritériumok megállapításával, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e e környezeti célkitűzések közül egyet vagy többet.

110 Ezenkívül a taxonómiai rendelet 10. cikkének (5) bekezdése és 11. cikkének (5) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy e felhatalmazás gyakorlása során vegye figyelembe az említett rendelet 19. cikkében meghatározott követelményeket.

111 E követelmények között a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak a technológiasemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett, az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve azonosítaniuk kell az adott környezeti célkitűzéshez való legrelevánsabb potenciális hozzájárulásokat.

112 Ezenkívül a taxonómiai rendelet 19. cikkének (3) bekezdése értelmében az e cikk (1) bekezdésében említett technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termelési tevékenységek ne minősüljenek környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységnek.

113 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatban a technológiai semlegesség elve magában foglalja, hogy az érintett szabályozásnak általánosan kell meghatároznia a személyek jogait és kötelezettségeit annak érdekében, hogy valamely technológia alkalmazását ne részesítse előnyben a másikkal szemben (lásd ebben az értelemben: 2022. március 24-i Austro-Mechana ítélet, C-433/20, EU:C:2022:217, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

114 A fentiekből következik, hogy az uniós jogalkotó a taxonómiai rendelet 3. cikkében meghatározta azokat a környezeti fenntarthatósági kritériumokat, amelyek lehetővé teszik annak meghatározását, hogy egy gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősül-e, annak megállapítása céljából, hogy egy befektetés környezeti szempontból milyen mértékben fenntartható, anélkül hogy valamely technológiát előnyben részesített volna egy másik technológiával szemben, és kizárólag a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termelési tevékenységeket zárva ki. Az uniós jogalkotó ily módon meghagyta a Bizottság számára azt a lehetőséget, hogy kiegészítse a taxonómiai rendeletet azáltal, hogy technikai vizsgálati kritériumokat határoz meg a jövőbeli innovációkhoz való alkalmazkodás érdekében, lehetővé téve, hogy a szabályozási keret rugalmas legyen, és figyelembe vehesse a környezeti és gazdasági fejlődést. Azt is meg kell jegyezni, hogy a taxonómiai rendelet nem a tevékenységek típusaira, hanem a környezeti célkitűzésekre és az annak meghatározására szolgáló általános kritériumokra összpontosít, hogy egy adott gazdasági tevékenységet fenntarthatónak kell-e tekinteni, így a kifejezetten kizárt fosszilis tüzelőanyagok kivételével a technológiasemlegesség elve alapján e rendelet potenciálisan bármely tevékenységet érinthet (a taxonómiai rendelet 19. cikkének (3) bekezdése).

115 Ebből következik, hogy a gazdasági tevékenységek környezeti fenntarthatósági kritériumait az uniós jogalkotó a taxonómiai rendelet 3. cikkében határozta meg, és hogy e jogalkotó nyitva hagyta annak lehetőségét, hogy az e kritériumoknak megfelelő valamennyi tevékenységtípust fenntarthatóként határozzák meg, kivéve a kifejezetten kizárt fosszilis tüzelőanyagokat.

116 A taxonómiai rendelet céljára és tartalmára tekintettel ugyanis e rendelet alapvető elemei többek között a környezeti célkitűzések, a taxonómiai rendelet 3. cikkében előírt környezeti fenntarthatósági kritériumok és a technikai vizsgálati kritériumokra alkalmazandó követelmények meghatározása. Márpedig a Bizottság a megtámadott rendelettel technikai vizsgálati kritériumokat állapított meg, amelyek nem tartoznak a taxonómiai rendelet ilyen elemei közé.

117 Hasonlóképpen, az uniós jogalkotó azáltal, hogy lehetőséget biztosított a Bizottság számára, hogy a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termelési tevékenységek kivételével a fenntarthatósági kritériumoknak megfelelő valamennyi tevékenységtípusra vonatkozóan technikai vizsgálati kritériumokat határozzon meg, a taxonómiai rendelet alapvető elemei tekintetében saját felelősségi körébe tartozó szakpolitikai döntéseket hozott.

118 Ebből következik, hogy maguknak a gazdasági tevékenységeknek a meghatározása, valamint a fenntarthatósági kritériumokat végrehajtó, minden egyes gazdasági tevékenységre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapítása – az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben – nem tartozik a taxonómiai rendelet alapvető elemeinek körébe.

119 Ebből következik, hogy mivel a Bizottság a megtámadott rendeletben technikai vizsgálati kritériumokat állapított meg, nem sértette meg a taxonómiai rendelet alapvető elemeit.

120 Végeredményben az uniós jogalkotó által választott e megközelítés előnye az is, hogy lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a technikai vizsgálati kritériumokat a technológia fejlődéséhez igazítsa. Ezenkívül a jogalkotó nem köteles felsorolni az összes létező vagy tervezett technológiát, mivel ez nem tenné lehetővé, hogy a jogi szabályozás időtálló legyen, és technológiailag elavulttá tenné azt, mivel nem vehetné figyelembe a technológiai innováció elkerülhetetlen és kívánatos jellegét.

121 Az Osztrák Köztársaság által előadott azon körülmény, amely szerint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek e körbe vonása a tagállamok között vitatott politikai szempont, nem kérdőjelezheti meg ezt a következtetést, mivel az uniós jogalkotó a szilárd fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó villamosenergia-termeléstől eltérően nem döntött úgy, hogy kizárja ezt a tevékenységet. Mindenesetre a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek bevonásának politikai és vitatott vetülete nem releváns az EUMSZ 290. cikk szempontjából, amely a jogalkotási aktusok számára valamely terület alapvető elemeit tartja fenn, nem pedig a politikai és vitatott elemeit.

122 Ugyanez vonatkozik arra az érvre is, amely szerint az uniós jogalkotó a taxonómiai rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében kimerítő felsorolást végzett, mivel az e rendelet téves értelmezéséből ered. Egyrészt ugyanis az említett rendelkezés nem azokat a gazdasági tevékenységeket sorolja fel kimerítően, amelyek lényegesen hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, hanem azokat a helyzeteket, amelyekben valamely gazdasági tevékenység „lényegesen hozzájárul az üvegházhatású gázok légköri koncentrációjának olyan szintű stabilizálásához, amellyel megakadályozható az éghajlati rendszer veszélyes, emberi eredetű befolyásolása”, annak érdekében, hogy úgy lehessen tekinteni, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez. Másrészt ugyanezen rendelet 10. cikkének (2) bekezdése más olyan helyzeteket is szabályoz, amelyekben valamely gazdasági tevékenység úgy tekinthető, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

123 Azon érvet illetően, amely szerint a taxonómiai rendelet jogalapjának az Euratom-Szerződés 203. cikkének kellett volna lennie, ha az uniós jogalkotó úgy határozott volna, hogy a nukleáris energiát be kell vonni a taxonómiába, meg kell jegyezni, hogy az Osztrák Köztársaság nem emelt jogellenességi kifogást e rendelettel szemben többek között a jogalap hibájára hivatkozva. Végeredményben az a tény, hogy a taxonómiai rendelet nem az Euratom-Szerződésen alapul, annak céljával magyarázható, amely nemcsak a nukleáris energiára vonatkozik, hanem más gazdasági tevékenységekre is. Mindenesetre ez az érv nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeknek az éghajlatváltozás mérsékléséhez vagy az ahhoz való alkalmazkodáshoz hozzájáruló tevékenységként történő meghatározása a taxonómiai rendelet alapvető szempontjai közé tartozik.

124 Végül azon érvet illetően, amely szerint a nukleáris energiának a megtámadott rendelet által a taxonómiába történő bevonása beavatkozást jelent a tulajdonhoz való jogba (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikke), a foglalkozás megválasztásának szabadságába (az Alapjogi Charta 15. cikke) és a (pénzügyi) vállalkozások vállalkozási szabadságába (az Alapjogi Charta 16. cikke), ezért az az uniós jogalkotó hatáskörébe tartozik, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében a jogalkotó beavatkozása kétségkívül szükséges, ha az elfogadott jogi aktus az alapvető jogokba való, különösen jelentős beavatkozást tesz lehetővé (lásd ebben az értelemben: 2012. szeptember 5-i Parlament kontra Tanács ítélet, C-355/10, EU:C:2012:516, 77. pont).

125 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az Osztrák Köztársaság nem emelt jogellenességi kifogást a taxonómiai rendelettel szemben, többek között a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek kizárásának hiánya alapján. Végezetül az Osztrák Köztársaság nem állíthatja, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok meghatározása önmagában elegendő az alapvető jogokba való különösen jelentős beavatkozás jellemzéséhez, mivel az említett meghatározásnak a Charta 15., 16. és 17. cikkében biztosított alapvető jogokra gyakorolt jelentős következményeire való hivatkozásra szorítkozik, anélkül hogy az ilyen sérelem alátámasztására alkalmas bizonyítékokat terjesztene elő.

126 A fentiekre tekintettel nem állapítható meg, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (3) bekezdését és 11. cikkének (3) bekezdését az EUMSZ 290. cikk megsértésével fogadták el amiatt, hogy azok e rendelet 10. cikke (1) és (2) bekezdésének és 17. cikkének kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadására vonatkozó hatáskört ruháznak a Bizottságra.

127 Következésképpen a nyolcadik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó második jogalapról

128 Második jogalapjával az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendeletet a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésével fogadták el, mivel e rendelkezés nem alkalmazható a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre, másodlagosan pedig az említett rendelkezés alkalmazási feltételei nem teljesülnek.

129 A második jogalap három részből áll, amelyek közül az első a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre való alkalmazhatatlanságára, a második az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek be nem tartására, a harmadik pedig az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik.

– A második jogalapnak a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre való alkalmazhatatlanságára vonatkozó első részéről

130 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazható az olyan alacsony karbonintenzitású gazdasági tevékenységekre, mint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek, mivel az csak az úgynevezett „átállási” karbonintenzív gazdasági tevékenységekre vonatkozik.

131 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

132 Emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendeletben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a nukleáris energiával összefüggő egyes gazdasági tevékenységek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ezért a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerinti „átállási” tevékenységeknek tekinthetők.

133 Emlékeztetni kell arra is, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„[E rendelkezés] alkalmazásában egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek nem létezik technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alacsony karbon-intenzitású alternatívája, akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha hozzájárul a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz olyan pályát követve, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozását, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások – különösen a szilárd fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátások – fokozatos megszüntetésével, és amennyiben az említett tevékenység:

a) üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékei megfelelnek az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek;

b) nem akadályozza az alacsony karbon-intenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését; és

c) nem vezet a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz, figyelembe véve az érintett eszközök gazdasági élettartamát.

E bekezdés alkalmazásában és a technikai vizsgálati kritériumoknak a 19. cikk alapján történő megállapítása céljából a Bizottság értékeli minden releváns meglévő technológiának az éghajlatváltozás mérsékléséhez való potenciális hozzájárulását, valamint megvalósíthatóságát.”

134 Ezenkívül a taxonómiai rendelet (24) preambulumbekezdése pontosítja, hogy egy gazdasági tevékenységnek, amely az éghajlatváltozás mérséklésének környezeti célkitűzését szolgálja, lényegesen hozzá kell járulnia az üvegházhatásúgáz-kibocsátások stabilizálásához azáltal, hogy megakadályozza vagy csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, vagy fokozza az üvegházhatású gázok elnyelését.

135 A taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdése a következőket is kimondja:

„Az éghajlatváltozás mérséklésének környezeti célkitűzésére vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie és ösztönöznie kell a klímasemleges gazdaság felé történő, jelenleg is zajló és szükséges átállást e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban. A klímasemleges energia felhasználásán és a már alacsony karbon-intenzitású gazdasági tevékenységekbe és ágazatokba irányuló további befektetéseken túlmenően az átállás megköveteli az olyan egyéb gazdasági tevékenységek és ágazatok esetében is az üvegházhatásúgáz-kibocsátások lényeges csökkentését, amelyeknél nem létezik technológiailag és gazdaságilag kivitelezhető alacsony karbon-intenzitású alternatíva. Ezen átállási gazdasági tevékenységek akkor minősülhetnek úgy, hogy lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, ha az üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik lényegesen alacsonyabbak az ágazati vagy iparági átlagnál, nem akadályozzák az alacsony karbon-intenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését, és nem vezetnek a klímasemlegesség célkitűzésével össze nem egyeztethető eszközökbe történő bezáródáshoz, figyelembe véve az említett eszközök gazdasági élettartamát. Az ilyen átállási gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy az említett átállási tevékenységek hiteles pályán haladjanak a klímasemlegesség felé, és e technikai vizsgálati kritériumokat rendszeres időközönként ki kell igazítani.”

136 Érvelésében az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése csak a karbonintenzív tevékenységekre alkalmazandó, az olyan, már alacsony karbon-intenzitású tevékenységekre nem, mint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek. Ez az érvelés a szóban forgó rendelkezés értelmezését teszi szükségessé.

137 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően valamely uniós jogi rendelkezés helyes értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem azt a kontextust is figyelembe kell venni, amelybe illeszkedik, valamint azon jogi aktus céljait is, amelynek az a részét képezi. Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése szempontjából annak keletkezése is relevánsnak bizonyulhat (lásd: 2024. szeptember 3-i Illumina és Grail kontra Bizottság ítélet, C-611/22 P és C-625/22 P, EU:C:2024:677, 116. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

138 Elsősorban az Osztrák Köztársaság a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének szó szerinti értelmezésére hivatkozik. Az Osztrák Köztársaság először is azt állítja, hogy e rendelkezés csak azokra a gazdasági tevékenységekre vonatkozik, amelyeknek „nem létezik technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alacsony karbon-intenzitású alternatívája”, és amelyek „hozzájárul[nak] a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz”. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy ez a rendelkezés csak azokra a tevékenységekre vonatkozik, amelyek maguk nem alacsony karbonintenzitásúak, azonban más, életképes, alacsony karbonintenzitású megoldások hiányában korlátozott átmeneti időszakra alkalmazhatók.

139 E tekintetben kétségtelenül meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében szereplő, olyan gazdasági tevékenységre való hivatkozás, amelynek esetében nem létezik technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatíva, értelmezhető úgy, mint amely magában foglalja a nem alacsony karbonintenzitású tevékenységeket.

140 Mindazonáltal a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése nem az „alacsony karbon-intenzitású tevékenységekre” vonatkozik, ahogyan azt az Osztrák Köztársaság állítja, hanem „olyan tevékenység[ekre], amelynek nem létezik technológiailag és gazdaságilag

megvalósítható alacsony karbon-intenzitású alternatívája”, amely úgy is értelmezhető, hogy kiterjed az alacsony karbonintenzitású tevékenységekre is. Így az Osztrák Köztársaság által hivatkozott szó szerinti értelmezést nem támasztja alá e rendelkezés szövege.

141 Másodszor, az Osztrák Köztársaság szerint a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a)–c) pontja megerősíti az általa adott értelmezést, mivel előírja, hogy ahhoz, hogy valamely gazdasági tevékenység e rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozzon, az üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékeinek meg kell felelniük az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek. E rendelkezés ily módon az úgynevezett „osztályelső” kritériumát alkalmazza, abban az értelemben, hogy lehetővé teszi, hogy az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásnak minősítsék azokat a gazdasági tevékenységeket, amelyek a technika jelenlegi állása szerint kétségtelenül karbonintenzívek, azonban megfelelnek az ágazatban vagy az iparágban fennálló legjobb teljesítménynek, mivel nem áll rendelkezésre semmilyen más, alkalmazható, alacsony karbonintenzitású technikai és gazdasági alternatíva.

142 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja olyan gazdasági tevékenységre utal, amelynek „üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékei megfelelnek az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek”.

143 A taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt követelmény azonban nem feltételezi, hogy a szóban forgó gazdasági tevékenység karbonintenzív legyen, és ne legyen teljesíthető alacsony karbonintenzitású tevékenységekkel.

144 Egy alacsony karbonintenzitású gazdasági tevékenység ugyanis egy adott ágazatban vagy iparágban jellegénél fogva járhat olyan üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintekkel, amelyek megfelelnek az ezen ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek.

145 Ugyanez vonatkozik a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt azon követelményre, amely szerint a szóban forgó gazdasági tevékenység „nem akadályozza az alacsony karbon-intenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését”, valamint az e rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt azon követelményre, amely szerint a szóban forgó tevékenység „nem vezet a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz”, figyelembe véve az érintett eszközök gazdasági élettartamát.

146 Egyrészt ugyanis az alacsony karbonintenzitású gazdasági tevékenységbe való beruházás nem akadályozza az alacsony karbonintenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését, hanem éppen ellenkezőleg, elősegítheti azok kidolgozását és bevezetését. Másrészt az ilyen tevékenységbe való beruházás nem vezet a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz, mivel alacsony karbonintenzitású eszközöket érint.

147 E két követelménynek tehát mind a karbonintenzív gazdasági tevékenységek, mind pedig az alacsony karbonintenzitású tevékenységek megfelelhetnek.

148 Így a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a)–c) pontjában előírt feltételekből nem lehet arra következtetni, hogy e rendelkezés nem alkalmazandó az alacsony karbonintenzitású tevékenységekre, és csak a karbonintenzív tevékenységekre vonatkozik.

149 Másodsorban, az Osztrák Köztársaság a taxonómiai rendelet rendszertani értelmezésére támaszkodik. Az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy mivel a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek nem szerepelnek az e rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt

felsorolásban, azok nem tekinthetők olyan alacsony karbonintenzitású tevékenységeknek, amelyeket bele kell foglalni a taxonómiába. Ezenkívül e rendelet 10. cikkének (2) bekezdését az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt felsorolástól való, szigorúan értelmezendő eltérésnek kell tekinteni, és annak kizárólag a karbonintenzív tevékenységekre kell vonatkoznia.

150 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az a tény, hogy egy adott tevékenység nem felel meg a taxonómiai rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, nem lehet akadálya annak, hogy e tevékenység megfeleljen az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. Éppen ellenkezőleg, ahogyan arra a (2) bekezdés elején szereplő „az (1) bekezdés alkalmazásában” fordulat rámutat, e bekezdés pontosan az (1) bekezdésben foglaltakhoz képest alternatív feltételeket ír elő azon tevékenységek tekintetében, amelyek nem felelnek meg az e bekezdésben foglalt feltételeknek.

151 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdése megerősíti az általa adott értelmezést, mivel lényegében azt írja elő, hogy az átállási gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy e tevékenységek „hiteles pályán haladjanak a klímasemlegesség felé”. Álláspontja szerint ez a fejlődés csak olyan tevékenységek esetében lehetséges, amelyek nem eleve alacsony karbonintenzitásúak.

152 Az a követelmény azonban, hogy az átállási gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy e tevékenységek hiteles pályán haladjanak a klímasemlegesség felé, az alacsony karbonintenzitású tevékenységekre is vonatkozhat, mivel előírja, hogy a szóban forgó tevékenységeknek az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentésére kell irányulniuk.

153 Ebből következik, hogy az Osztrák Köztársaság által hivatkozott rendszertani értelmezés nem zárja ki, hogy a nukleáris energia a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, alacsony karbonintenzitású tevékenységnek minősüljön. Végezetül a szóban forgó rendelkezés célja éppen az, hogy figyelembe vegye azokat a gazdasági tevékenységeket, amelyek elősegítik a klímasemleges gazdaságra való átállást, még akkor is, ha azok nem felelnek meg az e rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, feltéve hogy teljesülnek az említett rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt különös feltételek.

154 Ezenkívül a taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e rendelet 10. cikke (2) bekezdésének célja a klímasemleges gazdaságra való átállás megkönnyítése, a klímasemleges energiaforrások és más átállási gazdasági tevékenységek révén. Így nem állapítható meg, hogy a klímasemleges energia, amelynek célja, hogy megkönnyítse a klímasemleges gazdaságra való átállást, kizárólag az említett rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett energia volna.

155 Harmadsorban, az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a taxonómiai rendelet előkészítő munkálataiból kitűnik, hogy az uniós jogalkotó – azáltal, hogy a klímasemleges energiára való hivatkozást e rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontjából törölte annak érdekében, hogy e rendelkezést a megújuló energiaforrásokra korlátozza – úgy határozott, hogy a nukleáris energia nem szerepel a taxonómiában azon energiatermelési módok között, amelyek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

156 E tekintetben azonban meg kell jegyezni, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében a klímasemleges energiára való utalás hiánya nem bizonyítja, hogy az uniós jogalkotó szándéka az lett volna, hogy kizárja a klímasemleges energiaforrásokat a taxonómiai

rendeletből, hanem csupán az, hogy kizárja az ilyen típusú tevékenységeket e rendelkezés hatálya alól, így az nem érinti annak lehetőségét, hogy az ilyen tevékenységek e cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozhatnak.

157 Végezetül, ahogyan azt a Bizottság hangsúlyozza, a taxonómiai rendelet 19. cikkének (3) bekezdése kifejezetten megemlíti azokat a gazdasági tevékenységeket, amelyek tekintetében a Bizottság nem állapíthat meg technikai vizsgálati kritériumokat. Márpedig, ha az uniós jogalkotó ki akarta volna zárni a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alól, e tevékenységeket e rendelet 19. cikkének (3) bekezdésében említette volna. Ezzel szemben az a tény, hogy e rendelkezés nem utal a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre, azt bizonyítja, hogy a jogalkotó szándéka nem az volt, hogy e tevékenységeket kizárja a környezeti szempontból fenntartható tevékenységek kategóriájából.

158 Negyedsorban, az Osztrák Köztársaság a taxonómiai rendelet 10. cikke (1) és (2) bekezdésének teleologikus értelmezésére hivatkozik. Az Osztrák Köztársaság azzal érvel, hogy e rendelet 10. cikkének (2) bekezdése arra irányul, hogy a finanszírozás áramlását a lehető legalacsonyabb karbonintenzitású gazdasági tevékenységek felé terelje a nulla vagy alacsony karbonintenzitású, technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alternatívák teljes hiánya esetén, ezáltal előmozdítsa az „osztályelső” karbonintenzitású technológiákat. Mivel az alacsony karbonintenzitású nukleáris energia nem minősül ilyen tevékenységnek, annak a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében vett átállást támogató tevékenységnek minősítése megfosztaná hatékony érvényesülésétől e rendeletnek a karbonintenzív technológiák előmozdítását célzó rendelkezéseit.

159 Az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben azonban a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének e rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével, valamint (24) és (41) preambulumbekezdésével együttes olvasatának teleologikus és rendszertani értelmezéséből az következik, hogy az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdése h) pontjának ii. alpontja értelmében vett úgynevezett „átállást támogató” tevékenységek olyan tevékenységekre vonatkoznak, amelyek – miközben nem felelnek meg az ugyanezen rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében foglalt kritériumoknak – mindazonáltal elkerülik vagy csökkentik az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, tehát átállási jelleggel követik az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló környezeti célkitűzést. Így e célkitűzésre tekintettel az átállást támogató tevékenység magukban foglalhatnak olyan tevékenységeket is, amelyek nem alacsony karbonintenzitásúak, és amelyek esetében nem állnak rendelkezésre technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatívák, és még inkább magukban foglalhatnak olyan alacsony karbonintenzitású tevékenységeket is, amelyek nem felelnek meg a taxonómiai rendelet 10. cikke (1) bekezdése alkalmazási feltételeinek. E rendelet 10. cikke (2) bekezdésének olyan értelmezése, amely szerint az csak a karbonintenzív tevékenységekre vonatkozhat, ellentétes lenne az említett rendelet e célkitűzésével.

160 Ebből következik, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének teleologikus értelmezése megerősíti, hogy e rendelkezés alkalmazható az olyan alacsony karbonintenzitású tevékenységekre, mint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek.

161 Ötödsorban, az Osztrák Köztársaság szerint a Bizottság azáltal, hogy a megtámadott rendeletben megállapította, hogy az alacsony karbonintenzitású nukleáris energia alternatívái nem állnak rendelkezésre „az energiaigény folyamatos és megbízható kielégítéséhez szükséges léptékben”, kiterjesztette a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatályát, mivel e rendelet célja

nem az energiaellátás biztonsága, hanem a gazdasági tevékenységek környezeti szempontból fenntarthatónak minősítése a befektetés környezeti szempontból való fenntarthatósága mértékének meghatározása céljából.

162 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek kis szén-dioxid-kibocsátással járnak, amelyek azonban nem minősülnek a taxonómiai rendelet 10. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett megújuló energiaforrásokból előállított energiának, és nem tartoznak az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdése b)–i) pontjának rendelkezései szerinti gazdasági tevékenységek egyéb kategóriájába sem.

163 A Bizottság a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdésében azt is megállapította, hogy mivel a nukleáris energiatermelés közel zéró üvegházhatásúgáz-kibocsátással jár, és nem áll rendelkezésre az energiaigény folyamatos és megbízható kielégítéséhez szükséges léptékben műszakilag megvalósítható és gazdaságilag lehetséges kis szén-dioxid-kibocsátású alternatíva, a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzésekhez, és azokat a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett úgynevezett „átállási” tevékenységeknek kell minősíteni.

164 Márpedig először is emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a belső piac létrehozása, illetve működése keretében, valamint a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel az Unió energiapolitikájának céljai – a tagállamok közötti szolidaritás szellemében – az energiapiac működésének biztosítása, az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül, az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása és az energiahálózatok összekapcsolásának előmozdítása.

165 Ezenkívül a Bíróság kimondta, hogy az energiapolitikai szolidaritás EUMSZ 194. cikkben említett elvét az uniós intézményeknek és a tagállamoknak is figyelembe kell venniük a belső piacnak a létrehozása, illetve működése során, és többek között biztosítaniuk kell az Unióban az energiaellátás biztonságát, ami nemcsak a vészhelyzetek felmerülésekor e helyzetek kezelését, hanem a válsághelyzetek megelőzését célzó intézkedések elfogadását is magában foglalja (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Németország kontra Lengyelország ítélet, C-848/19 P, EU:C:2021:598, 69. pont).

166 Ebből következik, hogy amikor a Bizottság elfogadja a belső piac létrehozására vagy működésének biztosítására irányuló olyan intézkedéseket, mint a megtámadott rendelet, amely a taxonómiai rendeletet hajtja végre, amelynek jogalapja az EUMSZ 114. cikk, ügyelnie kell az energiaellátás biztonságának biztosítására az Unióban.

167 Másodszor, a taxonómiai rendelet célja a biztonságos, klímasemleges, az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens, nagyobb erőforrás-hatékonyságú és körforgásos gazdaságra való átállás előmozdítása, ahogyan az különösen az említett rendelet (4) preambulumbekezdéséből kitűnik.

168 Márpedig ezt a célkitűzést veszélyeztetné, ha az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényeges mértékben hozzájárulónak tekintett energiaforrások használata nem tenné lehetővé az energiaigény fedezéséhez elegendő energiaellátást.

169 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése „technológiailag és gazdaságilag megvalósítható” alacsony karbonintenzitású alternatíva létezésének hiányára utal. Márpedig az uniós jogalkotó azáltal, hogy az alternatívák fennállását attól a ténytől tette függővé, hogy azok technológiai és gazdasági szempontból megvalósíthatók legyenek, e megoldások megvalósíthatóságára és rendelkezésre állására helyezte a hangsúlyt, amely az ellátásbiztonság követelményének és az Unió energiaszükséglete kielégítésének alapja. E rendelkezést tehát úgy kell értelmezni, hogy az olyan átállást támogató tevékenységekre vonatkozik, amelyek esetében nem állnak rendelkezésre olyan reális és kivitelezhető alternatívák, amelyek lehetővé tennék az Unió számára, hogy továbbra is kielégítse energiaszükségleteit.

170 A fentiekre tekintettel az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság megsértette a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdését azzal, hogy e rendelkezést a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre alkalmazta.

171 A második jogalap első része tehát nem megalapozott.

– A második jogalap második részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek be nem tartásán alapul

172 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében azzal érvel, hogy a megtámadott rendeletet a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésével fogadták el, mivel a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek nem feleltek meg az e rendelkezésben előírt feltételeknek.

173 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, Románia, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

174 Először is az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a nukleáris energiának a taxonómiába való bevonása ellentétes azzal a feltétellel, hogy nem létezhet olyan alacsony karbonintenzitású alternatíva, amely technológiailag és gazdaságilag megvalósítható lenne, mivel már léteznek ilyen alternatívák a nukleáris energia megújuló energiaforrások formájában történő helyettesítésére, amelyek előnyösebbek a nukleáris energiánál.

175 Az Osztrák Köztársaság továbbá azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdését annak megállapításával, hogy az atomenergia alacsony karbonintenzitású alternatívái még nem állnak rendelkezésre kellő mértékben, mivel ez a rendelkezés nem korlátozódik a kellően rendelkezésre álló alternatívákra.

176 Ezen állítás alátámasztására az Osztrák Köztársaság a platform válaszára hivatkozik, amelyben a platform megállapítja más rendelkezésre álló és megvalósítható energiatermelési módok „nyilvánvaló létezését”, valamint arra, hogy a tagállamok többsége részéről a nukleáris energia használatának mellőzése azt mutatja, hogy léteznek alacsony karbonintenzitású alternatívák, ahogyan azt a Bundesamt für Sicherheit in der nuklearen Entsorgung (A nukleáris hulladékok ártalmatlanításának biztonságáért felelős szövetségi hivatal, Németország; a továbbiakban: BASE) is megállapította szakmai véleményében, amelyben a megújuló energiaforrásokat technológiailag elérhetőnek és gazdaságilag előnyösebbnek minősítette.

177 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 164–169. pontból kitűnik – azt a feltételt, amely szerint nem létezhet technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatíva, az ellátásbiztonság követelményének figyelembevételével kell értékelni.

178 Ezenkívül a platform és a BASE Osztrák Köztársaság által hivatkozott általános állításai nem elegendőek ahhoz, hogy megfosszák hitelességüktől a Bizottság azon megállapítását, amely szerint egy átmeneti időszakban a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket figyelembe kell venni, ha nem áll rendelkezésre az energiaigény folyamatos és megbízható kielégítéséhez szükséges léptékben technológiailag és gazdaságilag megvalósítható alacsony karbonintenzitású alternatíva (lásd a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdését). Az Osztrák Köztársaság ugyanis nem bizonyítja, hogy a megújuló energiaforrások használatával járó alternatívák technológiai és gazdasági szempontból megvalósíthatók volnának, és különösen azt, hogy az energiaigényt kizárólag megújuló energiaforrásokkal lehetne fedezni.

179 Ennélfogva az Osztrák Köztársaság ezen érve nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el e megállapítás megtételekor.

180 Másodsorban, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a megtámadott rendelet nem felel meg a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, mivel e rendelkezés azt feltételezi, hogy valamely gazdasági tevékenység csak akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha hozzájárul a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz olyan pályát követve, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozását, összhangban a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel (HL 2016. L 282., 4. o.).

181 Az Osztrák Köztársaság szerint a megtámadott rendelet figyelmen kívül hagyja a Párizsi Megállapodás éghajlat-politikai célkitűzéseit, mivel a technikai vizsgálati kritériumok úgy tekintik, hogy a nukleáris energia ágazatában végzett tevékenységek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, miközben csak a távoli jövőben vezethetnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentéséhez, és nem járulhatnak hozzá a 2030-ra vagy 2050-re elérendő klímasemlegességi célkitűzéshez. Közelebbről e kritériumok lehetővé tennék a 2045-ig szóló építési engedéllyel rendelkező új erőművek és a 2040-ig átalakítandó létező erőművek számára, hogy igazodjanak a taxonómiához, miközben az túl késő lesz ahhoz, hogy hozzájáruljanak a klímasemlegességi célkitűzéshez.

182 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szerint „valamely gazdasági tevékenység […] akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha hozzájárul a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz olyan pályát követve, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozását […]”.

183 A taxonómiai rendelet 2. cikkének 5. pontja az „éghajlatváltozás mérséklését” úgy határozza meg, mint az arra irányuló folyamat, hogy „a globális átlaghőmérséklet emelkedése jóval 2 °C alatt maradjon, és törekvés arra, hogy az legfeljebb 1,5 °C-kal haladja meg az iparosodás előtti szintet a Párizsi Megállapodásban foglaltaknak megfelelően”.

184 A taxonómiai rendelet (3) preambulumbekezdése a Párizsi Megállapodásra is hivatkozva kimondja, hogy e rendelet „fontos lépés a klímasemleges Unió 2050-ig történő elérésére irányuló célkitűzés felé”.

185 A taxonómiai rendeletnek tehát pontosan az a célja, ahogyan azt a (3) preambulumbekezdése és 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy biztosítsa a Párizsi Megállapodásnak a rendelkezései részét képező célkitűzései megvalósítását.

186 Ezenkívül az európai klímarendelet az 1. cikkének második bekezdésében „a Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott hosszú távú hőmérsékleti cél elérése érdekében rögzíti az Unióban 2050-re kötelezően teljesítendő klímasemlegességi célkitűzést”, amelyre a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdése hivatkozik.

187 Egyébiránt a Párizsi Megállapodás kötelező az Unióra nézve, mivel azt az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló, 2016. október 5-i (EU) 2016/1841 tanácsi határozat (HL L 2016., L 282., 1. o.) az Unió nevében jóváhagyta. Következésképpen e megállapodás elsőbbséget élvez a másodlagos uniós jogi aktusokkal szemben, és ez utóbbiakat a lehető legnagyobb mértékben a megállapodás rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni. Ebből következik, hogy a taxonómiai rendeletet a lehető legnagyobb mértékben a Párizsi Megállapodással összhangban kell értelmezni (lásd analógia útján: 2024. február 27-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann ítélet, C-382/21 P, EU:C:2024:172, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2024. október 17-i PT Pelita Agung Agrindustri és PT Permata Hijau Palm Oleo kontra Bizottság ítélet, C-112/23 P, EU:C:2024:899, 38. pont).

188 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontja értelmében a szerződés értelmezése során a szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni a részes felek között a szerződés értelmezésére vagy rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozóan létrejött bármely utólagos megállapodást, és a szerződés alkalmazása során utólag kialakult minden olyan gyakorlatot, amely a szerződés értelmezését illetően a részes felek megegyezését jelenti. E tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma hangsúlyozni, hogy a nemzetközi jogban nem tilos, és nem is szokatlan ugyanis a nemzetközi megállapodás feleinek azon lehetőség biztosítása, hogy – az e megállapodás tartalmára vonatkozó közös akaratuk alakulásával párhuzamosan – pontosítsák annak értelmezését. Az ilyen pontosításokat maguk a felek vagy az általuk létrehozott és őket kötelező döntéshozatali jogkörrel felruházott szerv végezheti el. Az ilyen értelmező aktusok ebben az esetben a Bécsi Egyezmény 31. cikkének (3) bekezdésének a) pontjából következő joghatásokkal bírnak (2023. december 21-i Scuola europea di Varese ítélet, C-431/22, EU:C:2023:1021, 76. pont; lásd még ebben az értelemben: 2019. április 30-i 1/17 (EU-Kanada átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás) vélemény, EU:C:2019:341, 233. és 234. pont).

189 Ami a Párizsi Megállapodást illeti, az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 28. Konferenciáján (COP28) az 1/CMA.5 (Az első globális értékelés eredményei) határozat II. címe 28. pontjának e) alpontjában a Párizsi Megállapodás részes felei hangsúlyozták, hogy „az 1,5 °C-os hőmérséklet-emelkedéshez vezető pályáknak megfelelően jelentősen, gyorsan és tartósan csökkenteni kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat”, és elkötelezték magukat amellett, hogy „hozzájárulnak a globális erőfeszítésekhez”, mint például „a kibocsátásmentes vagy alacsony kibocsátású technológiák, különösen a nukleáris technológiák […] elterjedésének felgyorsítása”.

190 Következésképpen a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a Párizsi Megállapodással összhangban álló értelmezése – ahogyan azt maguk a részes felek a COP28 konferencián a szerződések jogáról szóló Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban értelmezik – annak megerősítésére irányul, hogy a nukleáris energiával összefüggő

gazdasági tevékenységek olyan tevékenységeknek minősülhetnek, amelyek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez azáltal, hogy elősegítik a klímasemleges gazdaságra való átállást, amely összhangban van egy olyan fejlődési pályával, amelynek célja, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozza.

191 Pontosítani kell, hogy a tárgyaláson a Törvényszék által feltett kérdésekre válaszolva a feleknek lehetőségük volt arra, hogy állást foglaljanak az ilyen, a Párizsi Megállapodással összhangban álló értelmezésből levonható tanulságokról.

192 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdéséből – amelynek jogszerűsége nem vitatott – az következik, hogy ezek az éghajlat-politikai célkitűzések akkor teljesülnek, ha a szóban forgó gazdasági tevékenység – többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetése révén – elősegíti a klímasemleges gazdaságra való átállást. Arra is emlékeztetni kell, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdésében az e rendelet elfogadására irányuló eljárás során összegyűjtött vélemények alapján jelezte, hogy a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek kis szén-dioxid-kibocsátással járnak, a nukleáris energiatermelés közel zéró üvegházhatásúgáz-kibocsátással jár, valamint hogy a nukleáris energiának az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzések teljesítéséhez való jelentős hozzájárulására vonatkozó adatok széles körűek és egyértelműek.

193 Végül az Osztrák Köztársaság nem szolgáltat bizonyítékot azon állításainak alátámasztására, amelyek szerint az új atomerőművek 2023 és 2045 között kiadott építési engedélyek alapján történő megépítése és üzemeltetése nem járulhat hozzá a karbonsemlegesség 2050-re történő elérésére vonatkozó célkitűzéshez, hanem arra csak a távoli jövőben kerülhet sor. Az Osztrák Köztársaság ugyanis a platform azon állítására szorítkozik, hogy azok az új atomerőművek, amelyek 2045-ig kaptak építési engedélyt, a taxonómiához igazíthatók, még akkor is, ha túl későn lépnek működésbe ahhoz, hogy hozzájáruljanak az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

194 Mindazonáltal a nukleáris energia nagyon alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékeket mutat, így lényegesen hozzájárulhat az éghajlatváltozás mérsékléséhez azáltal, hogy korlátozza a karbonintenzív energiaforrások használatát.

195 Végezetül az az állítás, amely szerint e tevékenységek csak a távoli jövőben vezethetnek az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentéséhez, 2050-ig pedig nem, még ha bizonyítást is nyerne, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, mivel valamely jogi aktus hatékonyságának feltételezett hiánya nem eredményezheti annak jogellenességét (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2001. július 12-i Jippes és társai ítélet, C-189/01, EU:C:2001:420, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

196 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a megtámadott rendelet ellentétes a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról szóló, 2022. április 6-i (EU) 2022/591 európai parlamenti és tanácsi határozat (HL 2022. L 114., 22. o.) 1. cikkének (2) bekezdésével és (16) preambulumbekezdésével, amelyek értelmében az Uniónak törekednie kell a zöld átállás megvalósítására, és gazdaságát a megújuló energiaforrásokra kell alapoznia, mivel a nukleárisenergia-létesítményeknek a megtámadott rendeletből eredő hosszú távú támogatása szöges ellentétben áll e célkitűzéssel.

197 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a nukleáris energia a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében átállást támogató tevékenység.

198 Ezért a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban meghatározott technikai vizsgálati kritériumok kiegészítik a megújuló energia előmozdítását célzó uniós intézkedéseket.

199 Nem lehet tehát úgy tekinteni, hogy a megtámadott rendelet ellentétes a 2022/591 határozattal, anélkül hogy vizsgálni kellene az említett határozat rendelkezéseinek hatályát.

200 Ezért el kell utasítani az Osztrák Köztársaságnak az 1,5 °C-os célkitűzéssel összhangban lévő klímasemleges gazdaságra való átállás támogatásának hiányára vonatkozó érveit.

201 Harmadsorban, az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeknek a taxonómiába való bevonása ellentétes a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjával, mivel a nukleáris energia nem rendelkezik olyan üvegházhatásúgáz-kibocsátási szinttel, amely megfelel az ágazat vagy az ipar, vagyis az energiatermelési ágazat e rendelkezés értelmében vett legjobb teljesítményének, különösen a vízenergiával és a szélenergiával összehasonlítva.

202 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság tévesen értelmezi a taxonómiai rendeletet, mivel az a feltétel, amely szerint valamely tevékenységnek olyan üvegházhatásúgáz-kibocsátási szinttel kell rendelkeznie, amely megfelel az ágazat vagy az ipar legjobb teljesítményének, nem értelmezhető úgy, hogy az érintett ágazat vagy ipar legalacsonyabb karbonintenzitású tevékenységét kell alkalmazni.

203 A taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdéséből ugyanis az következik, hogy az átállási gazdasági tevékenységeket úgy kell tekinteni, hogy lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, különösen akkor, ha üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk jóval alacsonyabb, mint az ágazat vagy az ipar átlaga.

204 Ennélfogva az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek bizonyos feltételek mellett úgy tekinthetők, mint amelyek a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében megfelelnek az ágazat vagy az ipar legjobb teljesítményének.

205 Negyedsorban az Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet összeegyeztethetetlen a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, mivel a nukleáris energiával kapcsolatos beruházások akadályozzák az alacsony karbonintenzitású alternatívák fejlesztését.

206 Az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy számos tanulmány bizonyítja, hogy a nukleáris energia és a megújuló energiaforrások nem kiegészítő jellegűek, hanem kölcsönösen ártanak egymásnak, és hogy a megtámadott rendelet ily módon pénzügyi forrásokat von el a megújuló energiaforrások rövid távú telepítésétől.

207 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a stabil alapterhelés kielégítésével az atomenergia elősegíti a szakaszosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások hasznosítását, és nem akadályozza azok fejlődését.

208 Azt is meg kell jegyezni, hogy a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet olyan technikai vizsgálati kritériumokat állapít meg, amelyek több olyan ágazatra és gazdasági tevékenységre is kiterjednek, amelyek hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás mérséklésével és az ahhoz való alkalmazkodással kapcsolatos célkitűzésekhez, beleértve a megújuló energiával kapcsolatos tevékenységeket is.

209 Ennélfogva nem állapítható meg, hogy a megtámadott rendelet, amely nem vizsgálható a taxonómiai rendelet alapján elfogadott többi, felhatalmazáson alapuló rendelettől függetlenül, előnyben részesíti a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekbe történő beruházásokat a megújuló energiához kapcsolódó beruházásokkal szemben.

210 A megtámadott rendelet ezen értelmezése megfelel az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdése második albekezdésének, amely szerint minden tagállamnak joga van meghatározni az energiaforrások kiaknázására vonatkozó feltételeket, a különböző energiaforrások közötti választást és energiaellátásuk általános szerkezetét (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 22-i Ausztria kontra Bizottság ítélet, C-594/18 P, EU:C:2020:742, 48. és 80. pont).

211 Ezenkívül érvelésében az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a nukleáris energia rugalmatlan, így a megújuló energiaforrások arányának növekedése rontja az atomerőműveken alapuló gazdasági modellt azáltal, hogy csökkenti használatuk időtartamát. Meg kell azonban jegyezni, hogy ez egy általános jellegű kijelentés, amelynek relevanciája változhat egyrészt az egyes tagállamok által hozott, a fenti 210. pontban említett döntéstől, másrészt pedig attól függően, hogy az atomerőművek képesek-e működésüket a kínálat és a kereslet változásaihoz igazítani, ahogyan azt a Bizottság és a Francia Köztársaság állítja.

212 Mindenesetre a Bizottság egy olyan tanulmányt is benyújtott, amely megkérdőjelezi az Osztrák Köztársaság által bemutatott tanulmányokban tett megállapítást. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság számára széles mérlegelési mozgásteret kell elismerni a tudományos tanulmányok értékelését, valamint azon tanulmányok megválasztását illetően, amelyeknek – időbeli sorrendjüktől függetlenül – elsőbbséget kell élvezniük a többivel szemben (2018. október 24-i Deza kontra Bizottság ítélet, T-400/17, nem tették közzé, EU:T:2018:712, 95. pont; 2023. július 5-i TIB Chemicals kontra Bizottság ítélet, T-639/20, nem tették közzé, EU:T:2023:374, 34. pont).

213 Ennélfogva az Osztrák Köztársaság által előterjesztett bizonyítékok nem elegendőek ahhoz, hogy megfosszák hihetőségétől a Bizottság azon értékelését, amely szerint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megkönnyítik a szakaszosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások hasznosítását, és nem akadályozzák azok fejlődését.

214 Következésképpen e bizonyítékok nem támasztják alá, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el, amikor úgy ítélte meg, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megkönnyítik a szakaszosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások hasznosítását, és nem akadályozzák azok fejlődését.

215 Az Osztrák Köztársaság azt is kifogásolja, hogy a Bizottság e tekintetben nem végzett vizsgálatot, így a megtámadott rendelet indokolása elégtelen.

216 E tekintetben a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében megkövetelt indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly

módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, mivel azt a kérdést, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is (lásd: 2019. május 8-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítélet, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. és 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

217 Márpedig, ahogyan az a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Bizottság jogilag megkövetelt módon indokolta azon értékelését, amely szerint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megkönnyítik a szakaszosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások hasznosítását, és nem akadályozzák azok fejlődését. E preambulumbekezdésből ugyanis kitűnik, hogy a stabil alapterhelés kielégítésével az atomenergia elősegíti a szakaszosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások hasznosítását, és nem akadályozza azok fejlődését.

218 Az sem róható fel a Bizottságnak, hogy e tekintetben nem végzett vizsgálatot, mivel a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdésében említett értékelés azt bizonyítja, hogy megvizsgálta ezt a kérdést.

219 Ötödsorban, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a nukleáris energia taxonómiába történő bevonása sérti a bezáródás taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontjában kimondott tilalmát. Mivel a nukleáris energia jelentős bezáródási hatásokkal járna, tekintettel a jelentős beruházási költségekre, az építkezés jelentős időtartamára és az erőművek működésének időtartamára, az atomenergia ártana az előnyösebb megújuló energia fejlesztésének, és növelné annak valószínűségét, hogy karbonintenzív technológiákat használnak az új atomerőművek üzembe helyezéséig.

220 Ezen állítás alátámasztására az Osztrák Köztársaság a platform válaszára támaszkodik, amelyben az rámutat egyrészt arra, hogy sor kerülhet (may occur) a karbonintenzív tevékenységekhez szükséges eszközök bezáródására, ha az üvegházhatású gázok várható csökkentése túl lassú vagy túl késői, másrészt pedig, hogy az atomerőművek megépítéséhez szükséges időtartam és azok működésének időtartama miatt fennáll a bezáródás kockázata.

221 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontja megköveteli, hogy a gazdasági tevékenység ne vezessen a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközökbe való bezáródáshoz, figyelembe véve az érintett eszközök gazdasági élettartamát.

222 Ebből következik, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontja a karbonintenzív eszközök bezáródásának, azaz állandósulásának elkerülésére irányul, és arra, hogy az említett rendelet (41) preambulumbekezdése értelmében a gazdasági tevékenységek ne vezessenek a klímasemlegesség célkitűzésével össze nem egyeztethető eszközökbe történő bezáródáshoz.

223 Az Osztrák Köztársaság azonban nem fejti ki, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek eszközei miért lennének erős üvegházhatásúgáz-kibocsátással járók, így érve nem megalapozott.

224 Ezenkívül a platform válaszában szereplő, az Osztrák Köztársaság által hivatkozott állítások feltételes módban vannak megfogalmazva, vagy nincsenek alátámasztva, így nem elegendőek ahhoz, hogy a Bizottság által elvégzett értékelést megfosszák hihetőségétől.

225 Az Osztrák Köztársaság érvei tehát nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek eleget tesznek a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt feltételnek.

226 Az Osztrák Köztársaság lényegében azt is felrója a Bizottságnak, hogy nem vizsgálta meg a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek bezáródási hatásait, amelyek jelentősek és ártanak a megújuló energiaforrások fejlesztésének, miközben szükségessé teszik a szénből és a gázból történő energiatermelést, így a megtámadott rendelet indokolása elégtelen.

227 Mindazonáltal, mivel a karbonintenzív eszközök bezáródásának kockázata nem áll fenn a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek esetében, amelyek nem tartalmaznak karbonintenzív eszközöket, nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem vizsgálta meg ezen eszközök bezáródásának hatásait, vagy hogy e tekintetben megsértette az indokolási kötelezettségét.

228 Hatodsorban, az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértése e rendelet 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértését is jelenti, amely előírja az életciklus figyelembevételének kötelezettségét, ideértve az életciklus meglévő értékeléseiből származó tényezőket is. A Bizottság ugyanis nem vette figyelembe az atomerőművek hosszú tervezési, engedélyezési és üzemeltetési időszakait, következésképpen pedig a teljes életciklust, különös tekintettel a kis szén-dioxid-kibocsátású alternatívák akadályozására és a bezáródási hatásokra.

229 Elegendő azonban megállapítani, hogy a jelen kifogás keretében az Osztrák Köztársaság a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított érvekre való hivatkozásra szorítkozott. E körülmények között, és mivel ez utóbbi érveket el kellett utasítani, azt az érvet is el kell utasítani, amely szerint e rendelkezés megsértése e rendelet 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértését is maga után vonja.

230 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek teljesítik a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeket.

231 Következésképpen a második jogalap második része nem megalapozott.

– A második jogalap harmadik részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik

232 Az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a megtámadott rendeletben előírt technikai vizsgálati kritériumok sértik a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját, mivel nem meggyőző tudományos eredményeken és az elővigyázatosság elvén alapulnak, és nem teszik lehetővé annak ellenőrzését, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megfelelnek-e a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek.

233 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, Magyarország, Románia és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

234 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében az e rendelet 10. cikkének (3) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak meggyőző tudományos eredményeken és az EUMSZ 191. cikkben rögzített elővigyázatosság elvén kell alapulniuk.

235 A jelen ügyben először is a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság a TEG tudományos értékelésére és a JRC jelentésében szereplő tudományos értékelésre támaszkodott. Ezenkívül, ahogyan arra a Törvényszék a fenti 48. pontban emlékeztetett, a Bizottság az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett szakértői csoport és a SCHEER véleményére is támaszkodott. A TEG továbbá a 2020. március 9-i zárójelentésének technikai mellékletében megállapította, hogy „a nukleáris energia éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges potenciális hozzájárulására vonatkozó adatok bőségesek és egyértelműek”, és több tudományos tanulmányra hivatkozott.

236 Érvelésének alátámasztására az Osztrák Köztársaság arra szorítkozik, hogy három tanulmányra hivatkozik azzal kapcsolatban, hogy a nukleáris energia és a megújuló energiaforrások kölcsönösen ártanak egymásnak, és nem kiegészítő jellegűek, anélkül hogy kifejtené, hogy a nukleáris energiával összefüggő tevékenységekre vonatkozóan meghatározott technikai vizsgálati kritériumok mennyiben eredményezik a karbonintenzív eszközök bezáródását.

237 E körülmények között, és tekintettel a Bizottság számára a tudományos tanulmányok kiválasztása és értékelése tekintetében elismert, a fenti 212. pontban említett széles mérlegelési mozgástérre, az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja a jogilag megkövetelt módon, hogy a Bizottság megsértette volna azon kötelezettségét, hogy meggyőző tudományos eredményekre támaszkodjon.

238 Mindenesetre az említett széles mérlegelési mozgástérre tekintettel önmagában az a körülmény, hogy a Bizottság elemzését a tudományos szakirodalomban vitatják, nem elegendő ezen elemzés megkérdőjelezéséhez.

239 Másodszor, az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben nem állapítható meg a megtámadott rendeletben szereplő „elemzés és indokolás hiányossága” sem azon kérdést illetően, hogy a nukleáris energiával összefüggő három érintett gazdasági ágazat megfelel-e a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételeknek.

240 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség olyan lényeges formai követelménynek minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (lásd: 2024. április 18-i Dumitrescu és társai kontra Bizottság és Bíróság ítélet, C-567/22 P-C-570/22 P, EU:C:2024:336, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság „az elemzés és az indokolás hiányosságaira” vonatkozó érvelésével lényegében a megtámadott rendelet indokolását, nem pedig annak megalapozottságát vitatja, ami a kereset alátámasztására felhozott, az ilyen hiányosságokra vonatkozó többi kifogás esetében is így van.

241 Egyébiránt a fenti 216. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek teljesülését a megtámadott rendelet (6) preambulumbekezdése, valamint a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet indokolása a jogilag megkövetelt módon indokolja, amely indokolás a Bizottság által megkérdezett szakértők véleményére hivatkozik.

242 Harmadszor, mivel az Osztrák Köztársaság nem támasztja alá az elővigyázatosság elvének megsértésére alapított kifogást a második jogalap jelen részében szereplő konkrét érvekkel, és ezen elv említésére szorítkozik, meg kell állapítani, hogy e kifogás az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja alapján elfogadhatatlan (lásd ebben az értelemben: 2019. november 7-i ADDE kontra Parlament ítélet, T-48/17, EU:T:2019:780, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

243 A fentiekre tekintettel a második jogalap harmadik részét, és ennélfogva a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó harmadik és negyedik jogalapról

244 A harmadik és a negyedik jogalap alátámasztása érdekében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a megtámadott rendelet azáltal, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket az átállást támogató tevékenységek közé sorolta, és e tevékenységekre vonatkozóan technikai vizsgálati kritériumokat állapított meg, figyelmen kívül hagyta a DNSH-kritériumot, vagyis azt a kritériumot, amely szerint az érintett gazdasági tevékenység nem sértheti jelentősen a taxonómiai rendelet által követett, az e rendelet 17. cikkében és 19. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontjában előírt környezeti célkitűzések valamelyikét, valamint az elővigyázatosság elvét.

245 A taxonómiai rendelet 17. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A 3. cikk b) pontjának alkalmazásában, figyelembe véve egy gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások életciklusát – beleértve a meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat –, az adott gazdasági tevékenységet úgy kell tekinteni, hogy jelentősen sérti:

a) az éghajlatváltozás mérséklését, ha az adott tevékenység jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz vezet;

b) az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, ha az adott tevékenység eredményeként a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol magára a tevékenységre, illetve az emberekre, a természetre vagy az eszközökre;

c) a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatát és védelmét, ha az adott tevékenység káros a következőkre:
   i. a víztestek – beleértve a felszíni és a felszín alatti víztesteket is – jó állapotára, vagy jó ökológiai potenciáljára; vagy
   ii. a tengeri vizek jó környezeti állapotára;

d) a körforgásos gazdaságot, beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is, amennyiben:

i. az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások – mint például a nem megújuló energiaforrások, a nyersanyagok, a víz és a talaj – közvetlen vagy közvetett felhasználásában a termékek életciklusának egy vagy több szakaszában, többek között a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét, újrahasználhatóságát vagy újrafeldolgozhatóságát illetően;
ii. az adott tevékenység a hulladékkeletkezés, -égetés vagy -ártalmatlanítás jelentős növekedését eredményezi, kivéve a nem újrafeldolgozható veszélyes hulladék égetését; vagy
iii. a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben;

e) a szennyezés megelőzését és csökkentését, ha az adott tevékenység a levegőbe, vízbe, és földtani közegbe jutó szennyező anyag-kibocsátások jelentős növekedéséhez vezet, összehasonlítva a tevékenység megkezdése előtti állapottal; vagy

f) a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmét és helyreállítását, ha az adott tevékenység:
i. jelentős mértékben káros az ökoszisztémák jó kondíciójára és rezilienciájára; vagy
ii. káros az élőhelyek és a fajok – többek között az uniós érdekeltségű élőhelyek és fajok – védettségi helyzetére.

246 A taxonómiai rendelet 19. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a többek között az e rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumok:

„a) a technológiasemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett, az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve azonosítaniuk kell az adott környezeti célkitűzéshez való legrelevánsabb potenciális hozzájárulásokat;

b) az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve meg kell határozniuk azokat a minimumkövetelményeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egyik releváns környezeti célkitűzés se sérüljön jelentősen;

c) amennyire lehetséges, mennyiségi jellegűeknek kell lenniük és küszöbértékeket kell tartalmazniuk, egyébként pedig minőségi jellegűeknek kell lenniük;

d) adott esetben az uniós címkézési és tanúsítási rendszerekre, a környezeti lábnyom értékelésére vonatkozó uniós módszerekre és az uniós statisztikai osztályozási rendszerekre kell épülniük, valamint figyelembe kell venniük bármely releváns meglévő uniós jogszabályt;

e) amennyiben lehetséges alkalmazniuk kell a […] 2019/2088 rendelet 4. cikkének (6) bekezdésében említett fenntarthatósági mutatókat;

f) meggyőző tudományos eredményeken és az EUMSZ 191. cikkében rögzített elővigyázatosság elvén kell alapulniuk;

g) figyelembe kell venniük az életciklust, beleértve a már meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat is, tekintettel magának a gazdasági tevékenységnek a környezeti hatására, valamint az adott gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások környezeti hatására, különösen tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére;

h) figyelembe kell venniük a gazdasági tevékenység jellegét és nagyságrendjét, többek között azt, hogy:
   i. a 16. cikkben említett támogató tevékenység-e; vagy
   ii. a 10. cikk (2) bekezdésében említett, az átállást támogató tevékenység-e;

i) figyelembe kell venniük a fenntarthatóbb gazdaságra való átállás potenciális piaci hatását, beleértve annak a kockázatát is, hogy az ilyen átállás eredményeként bizonyos eszközök meg nem térülővé válnak, valamint annak a kockázatát, hogy a fenntartható módon történő befektetések számára következetlen ösztönzők jönnek létre;

j) valamennyi releváns gazdasági tevékenységre ki kell terjedniük egy konkrét ágazaton belül, és biztosítaniuk kell, hogy ezen tevékenységek egyenlő bánásmódban részesüljenek, ha az e rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzésekhez egyenlően járulnak hozzá, a piaci verseny torzulásának elkerülése érdekében; és

k) könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és oly módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését […].”

247 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az elővigyázatosság elve az uniós jognak az EUMSZ 11. cikkből, az EUMSZ 168. cikk (1) bekezdéséből, az EUMSZ 169. cikk (1) és (2) bekezdéséből, valamint az EUMSZ 191. cikk (1) és (2) bekezdéséből eredő általános elvét képezi, amely arra kötelezi az érintett hatóságokat, hogy a releváns szabályozásban a részükre biztosított hatáskörök gyakorlására szolgáló, pontosan meghatározott kereteken belül oly módon tegyenek megfelelő intézkedéseket a közegészségre, a biztonságra és a környezetre nézve fennálló, bizonyos potenciális kockázatok elkerülése céljából, hogy a gazdasági érdekekkel szemben elsőbbséget biztosítanak az említett érdekek védelmével összefüggő követelményeknek (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

248 Az elővigyázatosság elve lehetővé teszi az intézmények számára, hogy amennyiben tudományos bizonytalanságok állnak fenn az emberi egészségre vagy a környezetre vonatkozó kockázatok fennállása vagy hatása tekintetében, védelmi intézkedéseket hozzanak anélkül, hogy meg kellene várniuk, hogy e kockázatok valósága és súlyossága teljesen bizonyossá váljon, vagy hogy az egészségre kedvezőtlen hatások bekövetkezzenek (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

249 Az elővigyázatosság elvének alkalmazása nem korlátozódik azokra az esetekre, amelyekben a kockázat fennállása bizonytalan, hanem arra akkor is sor kerülhet, amikor a kockázat fennállása megállapításra került, és amely esetekben a Bizottságnak azt kell értékelnie, hogy e kockázat elfogadható-e, vagy sem, vagy akár azt kell értékelnie, hogy arra a kockázatkezelés keretében milyen választ kell adni (2018. május 17-i Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ítélet, T-429/13 és T-451/13, EU:T:2018:280, 340. pont).

250 A közegészségügyre, a biztonságra és a környezetre gyakorolt bizonyos esetleges kockázatok megelőzése szempontjából megfelelő intézkedéseknek valamely intézmény általi, az elővigyázatosság elve alapján történő elfogadását eredményező eljárásban három egymást követő szakasz különböztethető meg: először a jelenségből eredő esetleges kedvezőtlen hatások azonosítása, másodszor az e jelenséggel kapcsolatos, a közegészségügyre, a biztonságra és a környezetre gyakorolt kockázatok értékelése, és harmadszor – ha az azonosított esetleges

kockázatok meghaladják a társadalom számára elfogadható mértéket – a megfelelő védelmi intézkedések elfogadása révén történő kockázatkezelés (2018. május 17-i ítéletek, BASF Agro e.a./Bizottság, T-584/13, EU:T:2018:279, 60. pont, és a 2024. február 21-i PAN Europe kontra Bizottság, T-536/22, fellebbezés alatt, EU:T:2024:98, 74. pont).

251 A közegészségügyre, a biztonságra és a környezetre gyakorolt kockázatok értékelése a valamely jelenségből eredő esetleges kedvezőtlen hatásokkal szembesülő intézmény számára az említett kockázatok tudományos módon történő értékeléséből, és annak meghatározásából áll, hogy ezek meghaladják-e a társadalom számára elfogadhatónak ítélt kockázati szintet. Így annak érdekében, hogy az intézmények el tudják végezni a kockázatértékelést, egyfelől rendelkezniük kell a kockázatok tudományos értékelésével, másfelől meg kell határozniuk a társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázati szintet (lásd: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

252 Mint tudományos eljárást, a kockázatok tudományos értékelését az intézménynek tudományos szakértőkre kell bíznia (lásd: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

253 A társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázati szint meghatározása – az alkalmazandó szabályok tiszteletben tartása mellett – az említett társadalom számára megfelelő védelmi szint megállapításával kapcsolatos politikai döntéssel megbízott intézményekre tartozik (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

254 A társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázati szint meghatározása során az intézményeket köti a közegészségügy, a biztonság és a környezetvédelem magas szintjének biztosítására irányuló kötelezettségük. Ennek a magas szintű védelemnek nem feltétlenül kell technikailag a lehető legmagasabb szintűnek lennie. Egyébiránt ezen intézmények nem fogadhatnak el egy tisztán feltételezett kockázati megközelítést, és nem orientálhatják a döntéseiket a „nulla kockázat” szintjéhez (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

255 Ezen elvek bírósági felülvizsgálatát illetően a Bíróság már megállapította, hogy a Bizottság számára széles mérlegelési jogkört kell elismerni, amikor kockázatkezelési intézkedéseket fogad el. Ez a terület ugyanis többek között politikai döntéseket, továbbá összetett értékelést követel meg. Kizárólag az e területen hozott intézkedés nyilvánvalóan alkalmatlan jellege érintheti az ilyen intézkedés jogszerűségét (2016. június 9-i Pesce és társai ítélet, C-78/16 és C-79/16, EU:C:2016:428, 49. pont).

256 Az ítélkezési gyakorlatból tehát az következik, hogy az elővigyázatosság elvét akkor kell alkalmazni, ha tudományos bizonytalanságok állnak fenn az emberi egészséget vagy a környezetet érintő kockázatok fennállását vagy hatását illetően annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az intézmények számára, hogy védelmi intézkedéseket hozzanak anélkül, hogy meg kellene várniuk, hogy e kockázatok valósága és súlyossága teljesen bizonyossá váljon, vagy hogy az egészségre és a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatások bekövetkezzenek.

257 Az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az elővigyázatosság elvének alkalmazása feltételezi a kockázatok tudományos értékelését, az elfogadhatónak ítélt kockázati szint meghatározását és adott esetben a megfelelő védelmi intézkedések meghozatalát.

258 E megfontolások fényében kell válaszolni az Osztrák Köztársaság érveire.

– A harmadik jogalap első részéről, a negyedik jogalap első részéről és a harmadik jogalap harmadik részének ötödik kifogásáról, amelyek a védelmi szint megsértésére vonatkoznak

259 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a taxonómiai rendelet által követett, a környezeti fenntarthatóságra vonatkozó célkitűzés és az elővigyázatosság elve az e rendelet 17. cikke alapján elfogadható alacsonyabb kockázati szint mellett, vagyis a nukleáris energiára vonatkozó hagyományos jogszabályok rendelkezéseihez képest magasabb szintű védelem mellett szól. A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem elegendőek, mivel e kritériumok leggyakrabban az Euratom-Szerződés alapján elfogadott szabályozásra vagy az Unió általánosan alkalmazandó jogi aktusaira vonatkoznak.

260 A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

261 Emlékeztetni kell arra, hogy a technikai vizsgálati kritériumok, különösen a DNSH-kritériummal kapcsolatosak meghatározásakor a Bizottságnak a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján figyelembe kell vennie az elővigyázatosság elvét.

262 Mindazonáltal az elővigyázatosság elve önmagában nem határoz meg különleges védelmi szintet, hanem olyan módszer, amely lehetővé teszi a hatáskörrel rendelkező intézmények számára, hogy a kockázat fennállásával vagy mértékével kapcsolatos tudományos kételyek ellenére védelmi intézkedéseket hozzanak (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i BASF Agro és társai kontra Bizottság ítélet, T-584/13, EU:T:2018:279, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

263 Ezenkívül, azon érvet illetően, amely szerint a taxonómiai rendelet környezeti fenntarthatóságra vonatkozó célkitűzése e rendelet 17. cikkének szigorú értelmezése mellett szól, emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelet (40) preambulumbekezdése szerint „nem minősülhet környezeti szempontból fenntarthatónak egy gazdasági tevékenység, ha több kárt okoz a környezetben, mint amennyi előny származik belőle” és „a technikai vizsgálati kritériumoknak azonosítaniuk kell az egyéb célkitűzések jelentős megsértésének elkerüléséhez szükséges minimumkövetelményeket, többek között az uniós jog alapján megállapított bármely minimumkövetelményre alapozva”.

264 Meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet (40) preambulumbekezdésének e szövegrésze tanúsítja, hogy az uniós jogalkotó szerint a technikai vizsgálati kritériumok a vonatkozó jogszabályokban előírt minimumkövetelmények tiszteletben tartása révén elérhetik a környezeti fenntarthatóság célkitűzését, és összeegyeztethetők az elővigyázatosság elvével.

265 Ezenkívül az uniós jogalkotó e szándékát megerősíti a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének d) pontja, amely előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumok meghatározásakor a Bizottságnak figyelembe kell vennie „bármely releváns meglévő uniós jogszabályt”, valamint e rendelet (43) és (44) preambulumbekezdése.

266 Végezetül, a taxonómiai rendelettel nem ellentétes az, hogy a Bizottság a más uniós jogi normákból eredő minimumkövetelményeken túlmutató, magasabb szintű védelmet nyújtó kritériumokat állapítson meg.

267 Mindemellett az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a DNSH-kritériumot illetően a megtámadott rendelet az uniós jog más szabályaiból eredő követelmények megismétlésére szorítkozott. A keresetlevél 145. pontjában még azt is elismeri, hogy további kritériumokat vezettek be.

268 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság a megtámadott rendeletben megsértette a környezeti fenntarthatóság célkitűzését, a taxonómiai rendelet 17. cikkét, az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját vagy az elővigyázatosság elvét, amikor az uniós jog releváns szabályainak tiszteletben tartására utalt.

269 Következésképpen a harmadik jogalap első része, a negyedik jogalap első része és a harmadik jogalap harmadik részének ötödik kifogása megalapozatlan.

– A harmadik jogalapnak a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére vonatkozó második részéről

270 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek megtámadott rendeletbe való belefoglalása a taxonómiai rendelet 17. cikkéből és 19. cikke (1) bekezdésének f) pontjából eredő, az elővigyázatosság elvével összefüggésben értelmezett bizonyítási követelmények figyelmen kívül hagyásából ered. Közelebbről az Osztrák Köztársaság azt állítja először is, hogy annak megállapítása, hogy a nukleáris energia megfelel a DNSH-kritériumnak, a Közös Kutatóközpont azon megállapításán alapult, hogy „az elemzések nem tártak fel tudományos bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a nukleáris energia károsabb az emberi egészségre vagy a környezetre, mint az éghajlatváltozás mérséklését elősegítő tevékenységek címén a taxonómiában már szereplő egyéb villamosenergia-termelési technológiák”. Itt tehát a nukleáris energia és más energiák közötti összehasonlításon alapuló megközelítésről van szó, amelyet az említett 17. cikk nem ír elő. Másodszor, az elővigyázatosság elve tiszteletben tartásának vizsgálata keretében a jelentős kárra vonatkozó tudományos bizonyíték hiánya nem minősül releváns kritériumnak, mivel kizárólag az a kérdés fontos, hogy az ilyen kárra vonatkozó minden észszerű kétséget ki lehet-e zárni. Harmadszor, az Osztrák Köztársaság vitatja a JRC jelentésének bizonyító erejét azzal az indokkal, hogy az hiányos és alapvető ellentmondásokat mutat más tudományos tanulmányokkal, valamint hogy a JRC a Bizottság belső szerve. Az Osztrák Köztársaság továbbá a SCHEER véleményében szereplő kritikákra támaszkodva megkérdőjelezi a JRC jelentését.

271 A Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

272 Elsősorban meg kell állapítani, hogy a JRC-nek az Osztrák Köztársaság által kifogásolt megközelítése abban állt, hogy figyelembe vette a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadását megelőzően más tevékenységek tekintetében már elvégzett kutatások eredményét. Ahogyan azt a Bizottság helyesen hangsúlyozza, az ilyen megközelítés megfelel a technológiasemlegesség fenti 112. pontban hivatkozott elvének, és lehetővé teszi a kockázatoknak az ezen egyéb tevékenységek tekintetében elvégzett értékeléssel koherens értékelését.

273 Másodsorban, az alkalmazandó bizonyítási szint értékelése során elkövetett hibára vonatkozó kifogásnak sem lehet helyt adni, mivel a JRC jelentése a jelentős kárra vonatkozó tudományos bizonyítékok hiányán, nem pedig a jelentős kár fennállásával kapcsolatos minden észszerű kétség hiányán alapul.

274 Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy az elővigyázatosság elve nem követeli meg minden észszerű tudományos kétség kizárását a környezet károsodásának fennállását illetően, mivel ez a Bizottság számára nulla kockázati szint előírását jelentené, ami ellentétes az ítélkezési gyakorlattal (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet, T-13/99, EU:T:2002:209, 145. pont).

275 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a figyelembe vett kritérium megfelel a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, amely csak azt írja elő a Bizottság számára, hogy meggyőző tudományos eredményekre támaszkodjon.

276 Harmadsorban, ami a JRC jelentésére vonatkozó többi kifogást illeti, ahogyan az a fenti 212. pontban már megállapítást nyert, emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik mind a tudományos tanulmányok megválasztását, mind azok értékelését illetően. Márpedig meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor az említett jelentésre támaszkodott.

277 Így először is meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság általánosságban hivatkozik a BASE-nek a JRC jelentésére vonatkozó szakmai véleményére, az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett szakértői csoporton belüli eltérő véleményre, valamint „az egyéb jogalapokban szereplő különböző hivatkozásokra”. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem a Törvényszék feladata, hogy a felek helyett megkísérelje megkeresni az általuk hivatkozott dokumentumokban a vonatkozó részeket (lásd ebben az értelemben: 2020. június 25-i Siberia Oriental kontra CPVO [Sibéria] ítélet, T-737/18, EU:T:2020:289, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az Osztrák Köztársaság állításainak alátámasztására alkalmas körülmények kellően pontos azonosításának hiányában azokat tehát nem lehet figyelembe venni.

278 Másodszor, a SCHEER elemzésére való utalást illetően meg kell állapítani, hogy annak értelme nem az, amit az Osztrák Köztársaság neki tulajdonít. Noha a SCHEER valóban hangsúlyozta, hogy az operatív szabályozási kerettől való függés nem mindig elegendő, mindazonáltal megállapította, hogy „összességében egyetért a JRC azon következtetésével”, amely szerint az atomerőművek üzemeltetésével kapcsolatos tevékenységek nem jelentenek elkerülhetetlen káros hatást az emberi egészségre vagy a környezetre, feltéve, hogy a kapcsolódó ipari tevékenységek megfelelnek a megfelelő technikai vizsgálati kritériumoknak.

279 Harmadszor, mindenesetre önmagában abból a tényből, hogy a JRC jelentését a SCHEER bizonyos kérdésekben kifogásolta, nem vonható le az a következtetés, hogy a Bizottság az elővigyázatosság elvének megsértésével nem meggyőző elemekre támaszkodott. A SCHEER által megfogalmazott, az operatív szabályozási keret elégtelenségére vonatkozó aggályokra tekintettel ugyanis a Bizottság a megtámadott rendelet I. mellékletébe olyan további kritériumokat vett fel, amelyek meghaladják az uniós jog meglévő normái által meghatározott szintet.

280 Negyedszer, az Osztrák Köztársaság azzal érvel, hogy a JRC jelentése nem tekinthető nagyobb bizonyító erejűnek, mint más tudományos tanulmányok, mivel az a Bizottság egyik belső szervétől származik, nem pedig független szervtől.

281 Elegendő azonban megállapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem támasztja alá azon állítását, amely szerint a JRC jelentését nagyobb bizonyító erejűnek tekintették, mint más, tudományosan elismert szakértőktől származó tanulmányokat.

282 Végezetül az Osztrák Köztársaság nem állítja, és nem is bizonyítja, hogy a JRC jelentésének értékelései nem tekinthetők a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett meggyőző tudományos eredményeknek.

283 Ennélfogva az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság megsértette a taxonómiai rendelet 17. cikkéből és 19. cikke (1) bekezdésének f) pontjából eredő, az elővigyázatosság elvével összefüggésben értelmezett bizonyítási követelményeket.

284 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap második része nem megalapozott.

– A harmadik jogalap harmadik részében és a negyedik jogalap második részében szereplő, a súlyos reaktorbalesetek kockázatának figyelmen kívül hagyására vonatkozó többi kifogásról

285 A harmadik jogalap harmadik része keretében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeknek a taxonómiába történő bevonása a súlyos reaktorbalesetek kockázatának figyelmen kívül hagyásán alapul, ezáltal a vízi és tengeri erőforrások védelmére, a környezetszennyezés megelőzésére és csökkentésére, valamint a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelmére és helyreállítására vonatkozó környezeti célkitűzések tekintetében a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontja értelmében véve jelentős sérelmet okoz. Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy nem lehet kizárni azokat a következményeket, amelyeket a súlyos reaktorbalesetek gyakorolhatnak e környezeti célkitűzésekre. Az Osztrák Köztársaság továbbá úgy véli, hogy a megtámadott rendelet elemzése és indokolása e tekintetben hiányosságokat tartalmaz. Emellett úgy véli, hogy a Bizottság nem állíthatja, hogy az uniós jogalkotó rá ruházta a társadalom számára elfogadható kockázat meghatározására vonatkozó hatáskört, és hogy a Bizottság nem rendelkezik semmilyen mozgástérrel az elővigyázatosság elvének alkalmazása során.

286 A negyedik jogalap második részében az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok nem teszik lehetővé, hogy a meglévő nukleáris biztonsági rendelkezésekre és előírásokra hivatkozva kizárják a többek között a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjában említett környezeti célkitűzések (a vízi és tengeri erőforrások védelme, a szennyezés megelőzése és csökkentése, a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák védelme és helyreállítása) tekintetében a súlyos reaktorbalesetek kockázata által okozott jelentős kár bekövetkezését. Mivel a technikai vizsgálati kritériumok néha további kritériumokat írnak elő, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy azok homályosak, vagy jogellenesen ruházzák át a szabályozási hatáskört a nemzeti felügyeleti hatóságokra.

287 A Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

288 Mindenekelőtt pontosítani kell, hogy a DNSH-kritérium tiszteletben tartását nem lehet absztrakt módon ellenőrizni, hanem a megtámadott rendeletben meghatározott technikai vizsgálati kritériumok alapján.

289 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 3. cikkének b) pontja előírja, hogy egy gazdasági tevékenység többek között akkor minősül környezeti szempontból fenntarthatónak, ha ez a gazdasági tevékenység az említett rendelet 17. cikkének megfelelően nem sérti jelentősen az e rendelet 9. cikkében meghatározott környezeti célkitűzések valamelyikét.

290 Többek között a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjából, valamint (34) és (40) preambulumbekezdéséből következik, hogy ahhoz, hogy egy adott gazdasági tevékenység környezeti szempontból fenntarthatónak minősüljön, nem sértheti jelentősen a taxonómiai rendeletben meghatározott környezeti célkitűzések valamelyikét, vagyis nem okozhat olyan kárt, amely meghaladja e tevékenységnek a környezeti célkitűzéshez való hozzájárulását.

291 Ezenkívül az egyes tevékenységekre vonatkozóan meghatározott technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell, hogy e tevékenység ne sértse jelentősen a taxonómiai rendeletben meghatározott környezeti célkitűzések valamelyikét.

292 E célból, ahogyan az a fenti 263–265. pontból kitűnik, a technikai vizsgálati kritériumoknak azonosítaniuk kell a szükséges minimumkövetelményeket, többek között bármely, az uniós jog alapján megállapított bármely minimumkövetelményre alapozva, amely magában foglalja különösen a nukleáris létesítmények nukleáris biztonsági közösségi keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2009. június 25-i 2009/71/Euratom tanácsi irányelvet (HL 2009. L 172., 18. o.), anélkül hogy megakadályoznák őket abban, hogy túllépjenek az említett követelményeken.

293 Ezenkívül a jelentős kárra való hivatkozás azt jelenti, hogy a DNSH-kritériumnak való megfelelés célja az olyan, bizonyos súlyú károk megelőzése, amelyek meghaladnák az érintett tevékenységnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulását.

294 Ez a hivatkozás magában foglalja azt is, hogy amennyiben a környezet várható jelentős károsodása baleseti kockázatból ered, e kockázat bizonyos fokú valószínűséget mutat.

295 Az Osztrák Köztársaság érveinek megválaszolása érdekében meg kell tehát vizsgálni, hogy azok alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy a Bizottság a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek taxonómiába való belefoglalásával figyelmen kívül hagyta a súlyos reaktorbalesetek kockázatát, és ezáltal jelentős sérelmet okozott az Osztrák Köztársaság által meghatározott környezeti célkitűzések tekintetében, és hogy az e kockázat megelőzésére irányuló technikai vizsgálati kritériumok megállapításával a Bizottság nem határozta meg az e célkitűzések jelentős sérelmének elkerüléséhez szükséges minimumkövetelményeket.

296 Másodszor, a felek között nem vitatott, hogy bár az esetleges reaktorbaleset következményeinek súlyossága csekély fokú bizonytalanságot mutat, az ilyen baleset bekövetkezésének valószínűsége nagy fokú bizonytalanságot mutat. Így a fenti 248. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján az elővigyázatosság elvét a súlyos reaktorbaleset bekövetkezésének valószínűségével kapcsolatos bizonytalanságra tekintettel kell alkalmazni.

297 E tekintetben megállapítást nyert, hogy valamely megelőző intézkedés elfogadása, vagy éppen ellenkezőleg, annak visszavonása vagy enyhítése nem rendelhető alá a mindenféle kockázat hiányára vonatkozó bizonyítékoknak, mert tudományos szempontból általában lehetetlen ilyen bizonyítékot szolgáltatni, hiszen gyakorlatilag nem létezik nulla kockázati szint (2013. április 12-i Du Pont de Nemours [France] és társai kontra Bizottság ítélet, T-31/07, nem tették közzé, EU:T:2013:167, 140. pont; lásd még ebben az értelemben: 2003. október 21-i Solvay Pharmaceuticals kontra Tanács ítélet, T-392/02, EU:T:2003:277, 130. pont).

298 Ebben az esetben az szükséges, hogy a tudományos szakértők a fennálló tudományos bizonytalanság ellenére elvégezzék a kockázatok tudományos értékelését oly módon, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság kellően megbízható és hiteles információval rendelkezzen, amely lehetővé teszi számára a feltett tudományos kérdés teljes terjedelmének áttekintését, és azt, hogy a politikáját az ügy ismeretében határozza meg (2011. szeptember 9-i Franciaország kontra Bizottság ítélet, T-257/07, EU:T:2011:444, 77. pont; lásd még ebben az értelemben: 2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet, T-13/99, EU:T:2002:209, 160–163. pont; 2002. szeptember 11-i Alpharma kontra Tanács ítélet, T-70/99, EU:T:2002:210, 173–176. pont).

299 A fenti 255. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján tehát meg kell vizsgálni, hogy az Osztrák Köztársaság érvei alkalmasak-e annak bizonyítására, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek bevonása és a technikai vizsgálati kritériumok meghatározása nyilvánvalóan téves volt a súlyos reaktorbaleset kockázatára tekintettel.

300 Elsősorban az Osztrák Köztársaság az elővigyázatosság elvének alkalmazásáról szóló, 2000. február 2-i COM(2000) 1 végleges bizottsági közleményre hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy az ezen elvre tekintettel végzett kockázatértékelés nem alapulhat kizárólag valamely esemény bekövetkeztének valószínűségén, hanem magában kell foglalnia a következményeinek súlyosságát is, amelyek a reaktorbalesetek esetében rendkívüliek.

301 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az emberre és a környezetre gyakorolt súlyos következmények és az Osztrák Köztársaság által azonosított károk fennállása szükségszerűen a súlyos reaktorbaleset bekövetkezésének valószínűségétől függ.

302 Ezt az értelmezést nem kérdőjelezi meg a COM(2000) 1 végleges közlemény, mivel e közlemény e kockázat értékelése során ugyancsak előírja a kockázat bekövetkezése valószínűségének figyelembevételét.

303 A súlyos baleset kockázatának értékelése tehát megköveteli, hogy figyelembe vegyék egyrészt a baleset bekövetkezésének az Osztrák Köztársaság által a keresetlevél 98. pontjában elismert alacsony valószínűségét, másrészt az ilyen baleset lehetséges következményeinek jelentős súlyosságát.

304 Másodsorban, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a JRC jelentése nem megy elég messzire, mivel abból indul ki, hogy rendkívül alacsony a 30 000 ember halálát okozó feltételezett súlyos reaktorbaleset valószínűsége, míg egy friss statisztikai tanulmány (Wheatley, S., Sovacool, B. és Sornette, D., „Reassessing the safety of nuclear power” [A nukleáris energia biztonságának újraértékelése], Energy Research & Social Science, Elsevier, 2016, 15. kötet, 96–100. o., különösen 99. o.), amelyet a JRC nem említ, egyrészt azt állítja, hogy a biztonsági előírások minden javulása ellenére 50% annak valószínűsége, hogy 60–150 éves távlatban súlyos reaktorbaleset következik be, másrészt pedig, hogy amennyiben a következmények mértékét figyelembe veszik, a nukleáris energiával kapcsolatos összesített társadalmi kockázat továbbra is magas. Ebből az Osztrák Köztársaság arra következtet, hogy továbbra is jelentős bizonytalanságok állnak fenn.

305 A JRC jelentésében a reaktorbalesetek valószínűségének meghatározását illetően a következőket állapította meg:

„Súlyos magfúziós balesetek következtek be erőművekben, és a nyilvánosság tisztában van a három súlyos baleset, nevezetesen a Three Mile Island-i (1979, USA), a csernobili (1986, a Szovjetunió) és a fukusimai (2011, Japán) baleset következményeivel. Az e balesetekben érintett atomerőművek különböző típusúak voltak […], és az ezen eseményekhez vezető körülmények szintén nagyon eltérőek voltak. A súlyos balesetek rendkívül alacsony valószínűséggel bekövetkező, de potenciálisan súlyos következményekkel járó események, amelyeket nem lehet 100%-os bizonyossággal kizárni.”

306 A JRC azt is megállapította, hogy egy III. generációs atomerőműben bekövetkező súlyos baleset rendkívül valószínűtlen esemény.

307 Márpedig az a körülmény, hogy ezt a valószínűséget az Osztrák Köztársaság által benyújtott tanulmány vitatja, önmagában nem elegendő a nyilvánvaló mérlegelési hiba megállapításához, mivel a fenti 212. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a tudományos tanulmányok értékelését illetően.

308 Ez annál is inkább így van, mivel az Osztrák Köztársaság által hivatkozott tanulmányban leírt forgatókönyv abból a JRC-jelentésben vázolt feltevésből indul ki, amely szerint 388 reaktor működik, és a fukusimai balesetet követően semmilyen javulásra nem került sor.

309 Végezetül az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a Bizottság túllépte volna mérlegelési mozgásterét a társadalom számára elfogadhatónak ítélt kockázati szint meghatározása során.

310 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a JRC jelentése a gát átszakadásának veszélyével, valamint a légszennyezés, a dohányzás vagy a közúti közlekedés áldozataival való összehasonlításra hivatkozik, és nem foglalkozik a reaktorbalesetek emberi életre gyakorolt hosszú távú következményeivel.

311 Mindazonáltal, ahogyan az a JRC jelentéséből kitűnik, ezen összehasonlítások célja az, hogy az áldozatok számát más emberi tevékenységekhez viszonyítsák, hogy rávilágítsanak a kockázatok megítélésének különbségeire. Ezenkívül a JRC egyértelművé tette, hogy az emberi életre gyakorolt hosszú távú következményeket nehéz felmérni, ugyanakkor elismerte azok jelentőségét.

312 Az Osztrák Köztársaság azt is kifogásolja, hogy a JRC jelentése nem veszi kellőképpen figyelembe a környezeti következményeket, holott azokat a taxonómiai rendelet 17. cikke alapján figyelembe kellene venni. A JRC jelentése így elmulasztotta megvizsgálni az olyan döntő szempontokat, mint például a fukusimaihoz hasonló reaktorbalesetek környezeti hatásának vizsgálata.

313 Mindazonáltal e tekintetben a JRC jelentésének 105. és 121. oldalán utalt az Egyesült Nemzetek tudományos bizottságának a radioaktív sugárzás hatásairól szóló jelentésére („Levels and effects of radiation exposure due to the accident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Station: implications of information published since the UNSCEAR 2013 Report” [A Fukusima Daiichi atomerőmű balesetéből eredő sugárterhelés szintjei és hatásai: a 2013. évi UNSCEAR jelentés óta közzétett információk következményei] *Sources, Effects and Risks of Ionizing Radiation, UNSCEAR 2020 Report*, 2021, II. kötet, B. melléklet), amelyben megvitatják a fukusimai baleset környezetre gyakorolt hatásait, és amelyet a JRC elemzésében figyelembe vett.

314 A JRC jelentése tehát e tekintetben nem tekinthető hiányosnak.

315 Végezetül meg kell állapítani, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek az uniós jogban szigorú keretszabályozás vonatkozik, amelyek célja a súlyos reaktorbalesetek valószínűségének, valamint az ilyen baleseteknek az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt hatása súlyosságának csökkentése.

316 E tekintetben a technikai vizsgálati kritériumok kifejezetten utalnak az Unió valamennyi nukleáris biztonsági szabályára, valamint a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) és a Nyugat-európai Nukleáris Hatóságok Szövetsége (WENRA) legfrissebb nemzetközi iránymutatásaira.

317 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság nem terjeszt elő konkrétabb érveket annak bizonyítására, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek károsak lennének a víztestek vagy a tengeri vizek jó környezeti állapotára, szennyező anyagok levegőbe, vízbe és földtani közegbe történő juttatásának jelentős növekedéséhez vezetnek, vagy károsak lennének az ökoszisztémák jó kondíciójára és rezilienciájára, illetve az élőhelyek és a fajok védettségi helyzetére a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontja értelmében.

318 Ennélfogva az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a megtámadott rendeletben említett uniós nukleáris biztonsági szabályok keretében tiszteletben tartották a DNSH-kritériumot, és különösen annak megállapításakor, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek károsak lennének a víztestek vagy a tengeri vizek jó környezeti állapotára, szennyező anyagok levegőbe, vízbe és földtani közegbe történő juttatásának jelentős növekedéséhez vezetnek, vagy károsak lennének az ökoszisztémák jó kondíciójára és rezilienciájára, illetve az élőhelyek és a fajok védettségi helyzetére a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontja értelmében.

319 Harmadsorban, ami „az elemzés és az indokolás hiányosságait”, valamint a JRC jelentésével kapcsolatban megfogalmazott kritikákat illeti, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy e jelentésnek értékelnie kellett volna a környezeti célkitűzések súlyos reaktorbalesetek általi sérelmét és e balesetek egészségre gyakorolt hatását, különös tekintettel a balesetek valószínűségére vonatkozó aktuális kritikus tanulmányokra, mivel a taxonómiai rendelet 17. cikke keretében meghatározó szempontokról van szó. Az Osztrák Köztársaság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a megtámadott rendelet indokolása hiányos.

320 Az Osztrák Köztársaság a SCHEER jelentésére támaszkodva különösen azt rója fel a JRC-nek, hogy nem vette kellőképpen figyelembe a radioaktív sugárzás környezetre gyakorolt hatásait abban az esetben, ha egy reaktorbaleset következtében nagymértékű sugárzás szabadul fel.

321 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt az Osztrák Köztársaság a keresetlevél 100. pontjában hangsúlyozza – a JRC a jelentésében kifejezetten elismerte, hogy egy súlyos reaktorbaleset súlyos következményekkel járna az emberre és a környezetre nézve.

322 A JRC jelentése tehát nem tekinthető tévesnek vagy hiányosnak a súlyos reaktorbaleset környezetre gyakorolt következményeit illetően.

323 Ráadásul az a tény, hogy a JRC nem határozta meg a reaktorbaleset valószínűségének az Osztrák Köztársaság által hivatkozott tanulmányokban értékelt szintjével azonos mértékét, nem elegendő annak bizonyításához, hogy e jelentés hiányos vagy téves.

324 Ebből következik, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy az a jelentés, amelyre a Bizottság támaszkodott, e tekintetben hiányos vagy téves.

325 Egyébiránt, ahogyan az a megtámadott rendelet (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, amely a JRC jelentésére hivatkozik, és amely így a fenti 216. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a megtámadott rendelet indokolásának részét képezi, a Bizottság a jogilag megkövetelt módon indokolta azon értékelését, amely szerint a nukleáris energia a súlyos reaktorbalesetek kockázataira tekintettel nem okozott sérelmet a taxonómiai rendelet 17. cikkének (1) bekezdése által követett célok tekintetében. E tekintetben a fenti 313. pontban kifejtett okból el kell utasítani az Osztrák Köztársaság azon állítását, amely szerint a megtámadott rendelet „hiányos elemzést és indokolást” tartalmaz, mivel a JRC jelentése a súlyos reaktorbalesetek következményeit oly módon értékelte, hogy elemzését az emberi halálesetekre összpontosította, és kizárta az egyéb, nehezen értékelhető közvetlen és közvetett következményeket, különösen a környezetre gyakorolt következményeket.

326 Negyedsorban, ami a technikai vizsgálati kritériumokat illeti, meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a magas szintű védelmet célzó uniós egészségügyi és környezetvédelmi normákra való hivatkozás lehetővé teszi a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjában előírt feltételek teljesítését, és így az e 17. cikk értelmében vett környezeti célkitűzések jelentős sérelmének kizárását.

327 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság példaként a fejlett technológiák kereskedelmi hasznosítást megelőző fejlesztési szakaszaira alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumokra hivatkozik, amelyek többek között azt írják elő, hogy a projektet be kell jelenteni a Bizottságnak, és arról a Bizottságnak véleményt kell nyilvánítania annak érdekében, hogy a technikai vizsgálati kritériumokat ezt követően „kielégítően szabályozzák”. Az Osztrák Köztársaság szerint ez a követelmény túl homályos.

328 Mindazonáltal, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, e technikai vizsgálati kritériumot nem lehet a többi vizsgálati kritériumtól függetlenül értékelni. Éppen ellenkezőleg, e kritérium pontosan arra irányul, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára valamennyi technikai vizsgálati kritérium tiszteletben tartásának értékelését, így az nem tekinthető túl homályosnak.

329 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság rámutat, hogy az új létesítmények esetében a baleseti kockázatok szempontjából kifejezetten releváns vizsgálati kritériumot a megtámadott rendelet I. melléklete 4.27. szakaszának 2. pontja a következőképpen határozza meg: „[a] projekt az elérhető legjobb technológiát alkalmazza, és 2025-től balesetálló üzemanyagot használ[; a] technológiát a nemzeti biztonsági szabályozó hatóság tanúsította és jóváhagyta”. Az Osztrák Köztársaság szerint ez a megfogalmazás nem teszi lehetővé a környezeti célkitűzések jelentős sérelmének kizárását.

330 Először is, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy az „elérhető legjobb technológia” fogalmát nem határozták meg, így az túl homályos.

331 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – az elérhető legjobb technológia kritériuma azzal az előnnyel jár, hogy lehetővé teszi új tudományos és technológiai fejlesztések bevonását a technológiai nyitottság megközelítésének megfelelően. Így a megtámadott rendelet I. melléklete 4.27. szakaszának 5. pontja értelmében a Bizottság 2025-től legalább tízévente felülvizsgálja az elérhető legjobb technológia műszaki paramétereit.

332 Azt is meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben az „elérhető legjobb technológia” fogalmát a megtámadott rendelet I. melléklete 4.27. szakaszának bevezető mondata úgy határozza meg, mint azok a műszaki megoldások, amelyek maradéktalanul teljesítik a 2009/71 irányelv követelményeit, továbbá maradéktalanul megfelelnek a NAÜ előírásaiban foglalt legújabb műszaki paramétereknek és a WENRA által meghatározott biztonsági célkitűzéseknek és referenciaszinteknek.

333 Másodszor, ami a balesetálló üzemanyagok (a továbbiakban: ATF) 2025-től történő kötelező használatára vonatkozó másik feltételt illeti, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet belső ellentmondást tartalmaz, mivel az ATF-et csak az új és régi létesítmények esetében követelik meg 2025-től, a kereskedelmi hasznosítást megelőzően működő létesítmények esetében azonban nem (a megtámadott rendelet I. és II. mellékletében szereplő 4.26. szakasz). Így, mivel a Bizottság elismeri, hogy az új létesítmények esetében ATF-re van szükség a nukleáris balesetekből eredő jelentős károk megelőzése érdekében, ugyanezt az üzemanyagot a 2025 előtti régi létesítmények és a kereskedelmi hasznosítást megelőzően működő létesítmények esetében is meg kell követelnie.

334 Azonban pontosítani kell, hogy nem ellentmondásos az a tény, hogy e kritériumot nem írták elő a megtámadott rendelet I. mellékletének 4.26. szakaszában szereplő gazdasági tevékenység tekintetében. Mivel ugyanis e szakasz az innovatív villamosenergia-termelő létesítmények nem kereskedelmi („kereskedelmi hasznosítást megelőző”) kutatási és fejlesztési tevékenységeire vonatkozik, amelyek célja még ismeretlen technológiák feltárása, a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy határozott, hogy nem ír elő követelményeket az üzemanyag felhasználására vonatkozóan.

335 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság hangsúlyozza, hogy az ATF fogalma túl homályos, mivel a ATF-ek fejlesztése folyamatban van, és nem léteznek sem nemzetközi, sem uniós szinten elfogadott kritériumok vagy szabványok azok meghatározására. Az ATF fogalommeghatározásának hiányában technikailag nem lehet felmérni azok biztonsági relevanciáját, annál is inkább, mivel nincs utalás az ATF-ek esetleges minimumkövetelményeire vonatkozóan sem, és általában véve nincs konszenzus az ATF-ek nemzeti szintű meghatározását illetően sem, így nem látható előre, hogy 2025-ig rendelkezésre fognak-e állni, és hogy a nemzeti szabályozó hatóságok tanúsítják és engedélyezik-e majd őket. Az értékelési szempontok egyébiránt a tagállamok mérlegelésére vannak bízva, és az ilyen üzemanyagok használata baleset esetén csupán csökkentheti a radioaktivitás kibocsátásának kockázatát, de nem szüntetheti meg azt, a „balesetálló” üzemanyagok megtévesztő elnevezés ellenére.

336 Mindazonáltal el kell utasítani azon állítást, amely szerint az ATF kritériuma homályos, mivel – ahogyan arra a Bizottság hivatkozik – az „ATF” fogalma a szakemberek körében ismert üzemanyag-kategóriára utal.

337 Negyedszer, az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy összeegyeztethetetlen a taxonómiai rendelet 17. cikkével, ha véglegesen azonosítják a biztonsági kockázatokat, és megkövetelik azok jövőbeli (ATF-ek révén történő) megszüntetését, miközben már most megadják az e rendelet értelmében vett környezeti szempontból fenntarthatónak minősítést.

338 E tekintetben a Törvényszék már kimondta, hogy a Bizottság – széles mérlegelési mozgástere keretében – felhatalmazáson alapuló jogi aktusban átmeneti időszakokat írhat elő (lásd ebben az értelemben: 2023. december 20-i Landesbank Baden-Württemberg kontra ESZT ítélet, T-389/21, EU:T:2023:827, 231–233. pont). Így, mivel a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a technikai vizsgálati kritériumok meghatározását illetően, előre láthatta, hogy e követelmény csak 2025-ben lesz alkalmazandó annak érdekében, hogy a nemzeti hatóságok és a gazdasági szereplők számára elegendő idő álljon rendelkezésre az e kritériumhoz való alkalmazkodáshoz, annál is inkább, mivel még egyetlen ATF-et sem engedélyeztek. Következésképpen a Bizottság e tekintetben nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát.

339 Ötödször, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a taxonómiai rendelet és a Bizottságnak a technikai vizsgálati kritériumok meghatározására vonatkozó feladata nem teszik lehetővé a Bizottság számára, hogy a nemzeti hatóságokra bízza az ATF-ek jóváhagyását és tanúsítását anélkül, hogy uniós szinten egységes szabványokat határozna meg, mivel a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében, 11. cikkének (3) bekezdésében és 23. cikkében a felhatalmazáson alapuló rendeletek elfogadása céljából előírt felhatalmazó rendelkezések nem teszik lehetővé a tanúsítási kritériumok meghatározásának a nemzeti felügyeleti hatóságokra történő átruházását.

340 A tanúsítás és engedélyezés terén a nemzeti hatóságok hatáskörébe utalásra alapított kifogást el kell utasítani, mivel a megtámadott rendelet csupán az üzemanyagok engedélyezésére vonatkozó hatályos hatásköri szabályokat alkalmazza.

341 Végül a régi létesítményeket illetően az Osztrák Köztársaság emlékeztet arra, hogy a baleseti kockázatok szempontjából releváns technikai vizsgálati kritériumot a következőképpen határozták meg: „[a] korszerűsített létesítmény alkalmazza a gyakorlati szempontból észszerűen kivitelezhető biztonsági továbbfejlesztéseket, és 2025-től [ATF-et] használ[; a] technológiát a nemzeti biztonsági szabályozó hatóság tanúsította és jóváhagyta”.

342 Az Osztrák Köztársaság egyrészt azt kifogásolja, hogy a régi létesítmények esetében a biztonsági követelmények az új létesítményekhez képest csökkennek, mivel a régi létesítmények esetében csak azt írják elő, hogy „a korszerűsített létesítmény alkalmazza a gyakorlati szempontból észszerűen kivitelezhető biztonsági továbbfejlesztéseket”, másrészt pedig azt, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem foglalkoznak a meglévő létesítmények telepítésének feltételeivel, amelyek az éghajlatváltozás szempontjából fontosak. Az Osztrák Köztársaság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a régi létesítmények esetében a technikai értékelési kritériumok hiányosak, és nem teszik lehetővé a jelentős kár megelőzését.

343 E tekintetben és a fenti 263–265. pontban kifejtettekhez hasonló okokból emlékeztetni kell arra, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak azonosítaniuk kell az egyéb célkitűzések jelentős megsértésének elkerüléséhez szükséges minimumkövetelményeket, többek között az uniós jog alapján megállapított bármely minimumkövetelményre alapozva. Márpedig, mivel a 2014. július 8-i 2014/87/Euratom tanácsi irányelvvel (HL 2014. L 219., 42. o.) módosított 2009/71 irányelv 6. cikkének c) pontja és 8a. cikke (2) bekezdésének b) pontja már megköveteli a „gyakorlati szempontból észszerűen kivitelezhető biztonsági továbbfejlesztések” kritériumot a meglévő

létesítményekben történő nukleáris energiatermelés keretében, ugyanezen kritériumnak a megtámadott rendelet I. melléklete 4.28. szakaszának 2. pontjában való alkalmazása nem tekinthető ellentétesnek a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c), e) és f) pontjával.

344 Ebből azt a következtetést sem lehet levonni, hogy a régi létesítmények esetében a technikai vizsgálati kritériumok nem teszik lehetővé a jelentős kár megelőzését, mivel e kritérium ugyanazt a követelményt írja elő, mint a 2009/71 irányelv.

345 Következésképpen az Osztrák Köztársaság által előadott érvek nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok a meglévő biztonsági rendelkezésekre és előírásokra való hivatkozással lehetővé teszik a környezeti célkitűzések tekintetében a súlyos reaktorbalesetek kockázata által okozott jelentős kár bekövetkezésének kizárását.

346 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap harmadik része és a negyedik jogalap második része megalapozatlan.

– A harmadik jogalap negyedik részéről és a negyedik jogalap harmadik részéről, amelyek a nagy aktivitású radioaktív hulladékokhoz kapcsolódó kockázatok figyelmen kívül hagyására vonatkoznak

347 A harmadik jogalap negyedik része keretében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeknek a taxonómiába történő bevonása a nagy aktivitású radioaktív hulladékokból eredő kockázatok figyelmen kívül hagyásán alapul, amelyek súlyosan sértik a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c)–f) pontjában foglalt környezeti célkitűzéseket. A felperes azt is állítja, hogy a megtámadott rendelet e tekintetben „hiányos elemzést” és indokolást tartalmaz.

348 A negyedik jogalap harmadik részében az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok nem elegendőek annak megakadályozásához, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezése jelentősen sértse a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c)–f) pontjában foglalt környezeti célkitűzéseket.

349 A Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

350 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében, figyelembe véve egy gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások életciklusát – beleértve a meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat –, az adott gazdasági tevékenységet úgy kell tekinteni, hogy jelentősen sérti a körforgásos gazdaságot, beleértve a hulladékkeletkezés megelőzését és a hulladék-újrafeldolgozást is, amennyiben:

„i. az adott tevékenység jelentős hatékonysági problémákat okoz az anyagok felhasználásában vagy a természeti erőforrások – mint például a nem megújuló energiaforrások, a nyersanyagok, a víz és a talaj – közvetlen vagy közvetett felhasználásában a termékek életciklusának egy vagy több szakaszában, többek között a termékek tartósságát, javíthatóságát, korszerűsíthetőségét, újrahasználhatóságát vagy újrafeldolgozhatóságát illetően;

ii. az adott tevékenység a hulladékkeletkezés, -égetés vagy -ártalmatlanítás jelentős növekedését eredményezi, kivéve a nem újrafeldolgozható veszélyes hulladék égetését; vagy

iii. a hosszú távú hulladékártalmatlanítás jelentős és hosszú távú kárt okozhat a környezetben”.

351 E tekintetben egyértelművé kell tenni, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek DNSH-kritériummal való összeegyeztethetőségét a radioaktív hulladékok jelentette kockázat kezelésére megállapított technikai vizsgálati kritériumok alapján kell értékelni.

352 Azt is meg kell jegyezni, hogy a JRC, miután többek között leírta és elemezte a mélységi geológiai tárolók fejlesztésére irányuló fejlett svédországi, finnországi és franciaországi projekteket, a jelentésében a következőket állapította meg:

„A tudományos közösségben széleskörű egyetértés alakult ki azzal kapcsolatban, hogy a kiégett fűtőelemek és a nagy aktivitású radioaktív hulladékok esetében a mélységi geológiai tárolás a legbiztonságosabb hosszútávú megoldás. A mélységi geológiai tárolók többakadályos rendszeren alapulnak, amely mesterséges és természeti akadályokat egyaránt magában foglal. A geológiai tárolólétesítmények biztonságos működését technikai rendszerekkel és aktív operatív ellenőrzésekkel kell biztosítani. A tárolólétesítményeket úgy tervezik meg, hogy lezárásukat követően passzívan biztonságosak legyenek. A mélységi geológiai tárolók célja, hogy a távoli jövőben bekövetkező esetleges radioaktív kibocsátások jóval alacsonyabbak [legyenek] a vonatkozó szabályozásban meghatározott megengedett maximális dóziskorlátnál, amelyek nagyságrendje alacsonyabb, mint a természetes háttérdózis szintje, és amelyek biztosítják, hogy a tárolás ne okozzon jelentős kárt az embereknek. Jelenleg nem működnek mélységi geológiai tárolók, de négy évtizedes kutatás és technológiafejlesztés után a jelenlegi évtizedben számos lerakó építése és üzembe helyezése van tervbe véve.

353 Elsősorban az Osztrák Köztársaság, miután jelezte, hogy a megtámadott rendeletben szereplő, nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek jelentős mennyiségű, nagy aktivitású radioaktív hulladékot termelnek, amelyeknek akár több százezer évre is szüksége lehet ahhoz, hogy a sugárterhelése a megengedett mértékre csökkenjen, lényegében azt állítja, hogy nem kizárt, hogy az átmeneti tárolási kapacitások fokozott igénybevétele súlyosan károsíthatja a környezetet, mivel az eredetileg tervezett időtartamon túli használatuk biztonsági problémákat vet fel, amelyeket még nem oldottak meg, ahogyan azt a JRC a jelentésében megállapította. Az Osztrák Köztársaság lényegében azt is állítja, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok tárolása még a mélységi geológiai tárolók megfelelő rendelkezésre állása esetén is jelentős kárt okozhat a környezetben.

354 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelését szolgáló közösségi keret létrehozásáról szóló, 2011. július 19-i 2011/70/Euratom tanácsi irányelv (HL 2011. L 199., 48. o.) 1. cikkének (1) bekezdése értelmében keretrendszert hoz létre a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladékok felelősségteljes és biztonságos kezelésének a biztosítására annak elkerülése érdekében, hogy indokolatlan terhek háruljanak a jövő nemzedékeire. Továbbá 1. cikkének (2) bekezdése értelmében az irányelv biztosítja, hogy a tagállamok a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladékok kezelésével összefüggésben a magas szintű nukleáris biztonság érdekében megfelelő nemzeti előírásokat alkalmazzanak, hogy a lakosságot és a munkavállalókat megvédjék az ionizáló sugárzásból eredő veszélyektől.

355 Azt is meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő, a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumok a 2011/70 irányelvre hivatkoznak.

356 Többek között emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – a megtámadott rendelet I. mellékletében előírt, az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló intézkedések tekintetében e rendelet az 1. pontjának e) és f) alpontjában technikai vizsgálati kritériumokat ír elő a megtámadott rendelet I. melléklete 4.26., 4.27. és 4.28. szakaszában szereplő lényeges hozzájárulásra vonatkozóan, amelyek értelmében a tagállam[nak] rendelkezn[ie kell] egyrészt működő létesítményekkel minden nagyon kis, kis és közepes aktivitású radioaktív hulladék – azaz a radioaktív hulladék több mint 99%-a – végleges elhelyezésére, másrészt részletes lépéseket tartalmazó dokumentált tervvel arról, hogy 2050-re rendelkezni fog egy, a nagy aktivitású radioaktív hulladék végleges elhelyezésére szolgáló, üzemelő létesítménnyel.

357 E körülmények között az Osztrák Köztársaság azon érve, amely szerint nem kizárt, hogy az átmeneti tárolókapacitások fokozott igénybevétele súlyosan károsíthatja a környezetet, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, mivel a megtámadott rendelet olyan intézkedéseket ír elő, amelyek kifejezetten az Osztrák Köztársaság által hivatkozott környezeti kockázatokkal kapcsolatos problémák megoldására irányulnak.

358 Egyébiránt az Osztrák Köztársaság kifogásolja a JRC jelentését annyiban, amennyiben az nem elemezte alaposabban a mélységi geológiai tárolók technológiájának elégséges jellegére vonatkozó eltérő álláspontokat, holott az empirikus adatok kétségekre adnak okot az ökológiai fenntarthatóságukkal kapcsolatban. Az Osztrák Köztársaság arra is hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, mivel a JRC jelentésén alapul, noha e jelentésből nem tűnik ki, hogy tudományos szempontból kétségtelen, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezése nem fogja lényegesen veszélyeztetni a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének c)–f) pontjában foglalt környezeti célkitűzéseket. Az Osztrák Köztársaság úgy véli továbbá, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem tudják orvosolni a nukleáris hulladékkal kapcsolatos jelentős kárt, mivel nem garantálhatnak semmiféle biztonságot.

359 Mindazonáltal nem követelhető meg a Bizottságtól, hogy olyan tudományos bizonyítékokra támaszkodjon, amelyek minden kétséget kizárnak, mivel ez azt jelentené, hogy nulla kockázati szintet követelnek meg tőle, ami ellentétes az ítélkezési gyakorlattal (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet, T-13/99, EU:T:2002:209, 144–147. pont).

360 Következésképpen az Osztrák Köztársaság ezen érvei nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz a Bizottság azon értékelése, amely szerint a nukleáris energiával kapcsolatos hulladék kezelése nem okoz jelentős környezeti kárt.

361 Másodlagosan az Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Bizottság nem elemezte alaposabban a mélységi geológiai tárolók elegendő kapacitásának hiányából eredő kockázatokat, és nem vizsgálta meg azon szakértői véleményeket, amelyek szerint a jelenleg rendelkezésre álló technológia nem elegendő a környezeti károk kizárásához. Ezt az érvet úgy lehet értelmezni, mint amely azt rója fel a Bizottságnak, hogy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, és megsértette a megfelelő ügyintézés elvét azáltal, hogy nem tett eleget gondossági kötelezettségének.

362 A JRC jelentéséből azonban kitűnik, hogy széleskörű tudományos egyetértés van azzal kapcsolatban, hogy hosszú távon a mélységi geológiai tárolók jelentik a legbiztonságosabb megoldást a nagy aktivitású fűtőanyagok és radioaktív hulladékok kezelésére. Ezenkívül az Euratom-Szerződés 31. cikkében említett szakértői csoport e kérdésben támogatta a JRC-t. E körülmények között a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát és nem mulasztotta el a gondossági kötelezettségét azzal, hogy nem vizsgált meg további szakértői véleményeket.

363 Ezenkívül, ahogyan az a megtámadott rendelet (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, a Bizottság a JRC jelentésére támaszkodott, amelynek 5.2.5. szakaszában megállapítást nyert, hogy a mélységi geológiai tárolók jelentik a legbiztonságosabb megoldást. Ahogyan az az említett jelentés 5.3. szakaszából kitűnik, e megállapítás számos szakirodalmi hivatkozáson alapul. Az Osztrák Köztársaság tehát nem kifogásolhatja, hogy a Bizottság nem teljesítette a megfelelő ügyintézés elvéből eredő azon kötelezettségét, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálja meg az összes releváns körülményt.

364 Végül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet indokolása elégtelen azon okokat illetően, amelyek miatt a Bizottság úgy véli, hogy e kockázatok és szakértői vélemények ellenére biztosított, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok hosszú távon ne okozzanak jelentős károkat a környezetben.

365 Mindazonáltal, ahogyan az egyrészt a megtámadott rendelet (7) preambulumbekezdéséből – amely a JRC jelentésére hivatkozik, így a fenti 216. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett rendelet indokolásának részét képezi –, másrészt pedig e rendelet (14) preambulumbekezdéséből kitűnik, a jogilag megkövetelt módon indokolt az az értékelés, amely szerint – tekintettel a radioaktív hulladékok kezelésére vonatkozó meglévő és jövőbeli megoldásokra –, a nukleáris energia nem sérti jelentősen a taxonómiai rendelet 17. cikkének (1) bekezdése által követett célokat.

366 Másodsorban, a technikai vizsgálati kritériumokkal kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.26–4.29. szakaszának bevezető bekezdése értelmében valamely gazdasági tevékenység akkor minősül olyan tevékenységnek, amelyre a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése vonatkozik, ha megfelel az említett szakaszokban meghatározott technikai vizsgálati kritériumoknak.

367 Az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra és a DNSH-kritériumra vonatkozó általános kritériumok közül a megtámadott rendelet I. melléklete 4.26–4.28. szakasza 1. pontjának f) alpontjában foglalt kritérium szövege a következő:

„A gazdasági tevékenységhez kapcsolódó projektet (a továbbiakban: projekt) olyan tagállamban valósítják meg, amely a következő követelmények mindegyikét teljesíti:

[…]

f) rendelkezik részletes lépéseket tartalmazó, a következő tartalmi elemek mindegyikére kiterjedő dokumentált tervvel arról, hogy 2050-re rendelkezni fog egy, a nagy aktivitású radioaktív hulladék végleges elhelyezésére szolgáló, üzemelő létesítménnyel:
   i. koncepciók vagy tervek és műszaki megoldások a kiégett fűtőelemek és a radioaktív hulladék kezelésére a képződéstől a végleges elhelyezésig tartó teljes időtartam vonatkozásában;
   ii. koncepciók vagy tervek a végleges elhelyezésre szolgáló létesítménynek a lezárást követő teljes élettartamára vonatkozóan, ideértve azt az időszakot, amelynek során fenntartják az ellenőrzéseket, valamint a létesítményre vonatkozó ismeretek hosszabb távú megőrzése érdekében alkalmazott eszközöket is;
   iii, a terv végrehajtásával kapcsolatos felelősségi körök és a végrehajtás nyomon követésének fő teljesítménymutatói;
   iv. költségértékelések és pénzügyi tervek.

Az f) pont alkalmazásában a tagállamok felhasználhatják a 2011/70/Euratom irányelv 11. és 12. cikkében előírt nemzeti program részeként összeállított terveket.”

368 Először is az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.26–4.29. szakasz 1. pontjának f) alpontjában előírt technikai vizsgálati kritériumok a 2011/70 irányelv alapján mindenképpen alkalmazandó általános jogi keretre való hivatkozásra korlátozódnak, amely irányelv eddig nem tette lehetővé a nagy aktivitású radioaktív hulladékokkal kapcsolatos problémák megoldását. Ezenkívül az Osztrák Köztársaság szerint a Bizottság azáltal, hogy megelégedett azzal, hogy a nukleáris energia környezeti szempontból fenntarthatónak minősítését a végleges tároló létesítmény „2050-ig történő” üzembe helyezésére vonatkozó „tervtől” teszi függővé, semmit nem változtat azon a körülményen, hogy nem biztosított a mélységi geológiai tárolók kellően előrelátható rendelkezésre állása. Egyébiránt a technikai vizsgálati kritériumokat túlságosan rugalmasan és pontatlanul fogalmazták meg ahhoz, hogy a belátható jövőben biztosítsák a végleges tárolólétesítmények üzembe helyezését, és kiküszöböljék az okozott biztonsági kockázatokat és bizonytalanságokat.

369 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.26–4.29. szakasz 1. pontjának f) alpontjában előírt technikai vizsgálati kritériumok olyan intézkedéseket írnak elő, amelyek lehetővé teszik a nagy aktivitású radioaktív hulladékok 2050-ig történő tárolására szolgáló megoldások bevezetését.

370 Amint arra a Bizottság hivatkozik, a végleges tárolási tervet a megtámadott rendelet hatálybalépésének időpontja óta követelik meg.

371 Ezenkívül, ahogyan az a megtámadott rendelet (14) preambulumbekezdéséből kitűnik, a nagy aktivitású radioaktív hulladékokra vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok a 2011/70 irányelvhez hasonlóan arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék az ilyen típusú hulladékok kezelésére vonatkozó reális megoldások kialakítását.

372 E tekintetben, ahogyan az a 2011/70 irányelv (23) preambulumbekezdéséből kitűnik, miközben továbbra is a tagállamok felelősek a kiégett fűtőelemek, valamint a kis, közepes és nagy aktivitású radioaktív hulladékok kezelésére vonatkozó szakpolitikájukért, nemzeti politikájukba be kell építeniük a végleges elhelyezés lehetséges módozatainak megtervezését és megvalósítását. Az említett preambulumbekezdés pontosítja, hogy mivel az átmeneti tárolás megvalósítása és fejlesztése évtizedekig is eltart majd, számos programban elismerik a rugalmasság és az alkalmazkodóképesség megőrzésének szükségességét, többek között a telephelyi feltételekről szerzett új ismeretek vagy a végleges elhelyezési rendszerek lehetséges fejlődési irányainak figyelembevétele érdekében.

373 Ebben az összefüggésben az Osztrák Köztársaság érvei nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok tárolására szolgáló megoldások 2050-ig történő bevezetése lehetővé teszi a környezeti célkitűzések jelentős sérelmének kizárását.

374 A Bizottság ugyanis 2050-ig nem hagyja a tagállamokra, hogy szabadon tervezzék meg a mélységi geológiai tárolókra való átállást, hanem olyan tervek kidolgozására kötelezi őket, amelyek megegyezhetnek a 2011/70 irányelvben említett programokkal. Márpedig, amint azt a 2011/70 irányelv 12. cikke előírja, e programok pontos tartalommal rendelkeznek, és azokat az említett irányelv 13. cikkének megfelelően be kell jelenteni a Bizottságnak. Ebben az összefüggésben a tárolók létrehozásáig tartó átmeneti időszak fennállása nem jelent kockázatot a környezetre nézve.

375 Ez annál is inkább így van, mivel ez a megközelítés megfelel az uniós jogalkotó által a 2011/70 irányelvben már követett megközelítésnek, így nem róható fel a Bizottságnak, hogy nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a jogalkotóéhoz hasonló megközelítést választott.

376 Másodszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.28. szakasza 1. pontjának f) alpontjában előírt azon kritérium, hogy rendelkezni kell „részletes lépéseket tartalmazó […] dokumentált tervvel arról, hogy 2050-re rendelkezni fog egy [tároló] létesítménnyel”, csak a „2025 után engedélyezett projektekre” vonatkozik, így a régi létesítmények esetében nincs szükség ilyen tervre. Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy ez az eltérés nem indokolt. Ha ugyanis a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a nukleáris létesítmények esetében hulladékgazdálkodási tervre van szükség a taxonómiai rendelet 17. cikke értelmében vett jelentős sérelem kizárása érdekében, ez még inkább igaz a meglévő létesítményekre, függetlenül az érintett projektek engedélyezésének időpontjától.

377 A Bizottság megjegyzi, hogy a 2025-ös hatálybalépési időpontot azért vezették be, hogy a tagállamoknak elegendő idejük legyen a dokumentált részletes terv elfogadására annak elkerülése érdekében, hogy időközben egyetlen modernizációs projektet se lehessen a taxonómiával összhangban állónak tekinteni, a taxonómiai rendelet azon célkitűzésének elérése érdekében, hogy elkerüljék a tétlenséget vagy a késedelmes cselekvést.

378 Emlékeztetni kell arra, hogy a 2025 előtti létesítményekre továbbra is vonatkoznak a megtámadott rendelet I. melléklete 4.28. szakasza 1. pontjának a)–e) alpontjából eredő egyéb kötelezettségek. Így a Bizottság azáltal, hogy mellőzött egy olyan kritériumot, amely azzal a hatással járt volna, hogy kizárja az említett létesítményeket a taxonómiai rendelet hatálya alól, ezzel korlátozva a már létező létesítmények korszerűsítésére irányuló projektek folytatására való ösztönzést, az említett rendelet azon céljának megfelelően járt el, hogy elkerülje a tétlenséget vagy a késedelmes cselekvést. Nem állapítható meg tehát, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el.

379 Következésképpen a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy határozott, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.28. szakasza 1. pontjának f) alpontjában előírt azon kritérium, hogy rendelkezni kell „részletes lépéseket tartalmazó […] dokumentált tervvel arról, hogy 2050-re rendelkezni fog egy [tároló] létesítménnyel” csak részben alkalmazandó a régi létesítményekre, vagyis a „2025 után engedélyezett projektekre”.

380 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság szerint, még ha feltételezzük is, hogy kellő időben rendelkezésre áll a mélységi geológiai tárolók elegendő kapacitása, nem zárható ki, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok mélységi geológiai tárolókban való végleges elhelyezése a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdése d) pontjának iii. alpontja értelmében jelentős hosszú távú káros hatást gyakorolhat a környezetre. Ezenkívül a technikai vizsgálati kritériumok nem tartalmaznak egyetlen olyan rendelkezést sem, amely alkalmas lenne e helyzet orvoslására.

381 Mindazonáltal, ahogyan az a megtámadott rendelet (14) preambulumbekezdéséből kitűnik, a mélységi geológiai tárolók jelentik a jelenlegi legbiztonságosabb és legfenntarthatóbb lehetőséget. Márpedig az Osztrák Köztársaság nem cáfolja ezt a megállapítást.

382 Ezenkívül a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok a 2011/70 irányelvre hivatkoznak. Márpedig, amint az a fenti 263–265. pontból kitűnik, az uniós jogalkotó álláspontja szerint a technikai vizsgálati kritériumok a releváns jogszabályokban előírt minimumkövetelmények tiszteletben tartására hivatkozva elérhetik a környezeti fenntarthatóság célját, és összeegyeztethetők az elővigyázatosság elvével.

383 E körülmények között az Osztrák Köztársaság érvei nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a nagy aktivitású radioaktív hulladékok mélységi geológiai tárolókban való végleges elhelyezése megakadályozhatja a környezeti célkitűzések jelentős sérelmének bekövetkezését.

384 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap negyedik része és a negyedik jogalap harmadik része megalapozatlan.

– A negyedik jogalapnak az atomerőművek rendes üzemeltetéséhez kapcsolódó kockázatok figyelembevételének elmulasztására vonatkozó negyedik részéről

385 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy az atomerőművek még a rendes működés során is bocsátanak ki olyan sugárzást, amely – még ha alacsony dózisban is – növeli a rákos megbetegedések kockázatát, és amelynek hatásait semmi esetre sem dokumentálták megfelelően, és amelyeket a Bizottság által figyelembe vett jelentések nem vizsgáltak meg. Az Osztrák Köztársaság szerint ebből a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének a megsértése következik.

386 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

387 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a JRC jelentése a 3.4. és 4.3. szakaszában részletesen elemzi a radioaktivitás hatásait.

388 Közelebbről, a JRC jelentéséből kitűnik, hogy a lakosságnak a nukleáris energiából származó villamos energia termelésének tulajdonítható hatásokból eredő átlagos éves sugárterhelése körülbelül 0,2 mikrosievert (μSv), ami négyszer kevesebb, mint a természetes háttérsugárzásból származó átlagos éves dózis.

389 Márpedig az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a Bizottságnak az e jelentésre alapított megállapításai nem hihetőek, mivel csupán egy tanulmányra hivatkozik annak alátámasztása érdekében, hogy az alacsony dózisú sugárzás hatásai nincsenek megfelelően dokumentálva.

390 Továbbá, ahogyan azt a Bizottság hangsúlyozza, az Euratom vívmányai szigorú sugárvédelmi követelményeket határoznak meg. Az Euratom-Szerződés 2. cikkének b) pontja ugyanis a lakosság és a munkavállalók egészségének védelme érdekében egységes biztonsági előírások megállapítását írja elő, míg a 30. cikke meghatározza a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmére vonatkozó „alapvető előírásokat”. Ennek keretében az ionizáló sugárzás miatti sugárterhelésből származó veszélyekkel szembeni védelmet szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról, valamint a 89/618/Euratom, a 90/641/Euratom, a 96/29/Euratom, a 97/43/Euratom és a 2003/122/Euratom irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 5-i 2013/59/Euratom tanácsi irányelv (HL 2014. L 13., 1. o.) meghatározza a foglalkozási, orvosi és lakossági sugárterhelésnek kitett személyek egészségének az ionizáló sugárzás veszélyeivel szembeni védelmét szolgáló egységes alapvető biztonsági előírásokat.

391 Márpedig a megtámadott rendeletben a nukleáris tevékenységekre vonatkozóan megállapított technikai vizsgálati kritériumok kifejezetten utalnak erre az irányelvre.

392 Következésképpen az Osztrák Köztársaság állításai nem bizonyítják, hogy a Bizottság az atomerőművek rendes üzemeltetése során az alacsony dózisú sugárzás kockázataira vonatkozó értékelését nem meggyőző tudományos eredményekre alapozta.

393 Ezen indokok alapján a negyedik jogalap negyedik része nem megalapozott.

– A harmadik jogalap ötödik részéről és a negyedik jogalap ötödik részéről, amelyek az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás céljának megsértésére vonatkoznak

394 A harmadik jogalap ötödik részében az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet sérti a DNSH-kritériumot a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzésére tekintettel, mivel lényegében az aszályos időszakok gyakorisága és időtartama az elmúlt 20 évben jelentősen nőtt az éghajlatváltozás miatt, és elfogadott, hogy az éghajlatváltozás következményei egyre inkább negatív hatást gyakorolnak és fognak gyakorolni a nukleáris energiára.

395 A negyedik jogalap ötödik részében az Osztrák Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a megtámadott rendelet ellentétes a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, mivel egyrészt a technikai vizsgálati kritériumok nem elegendőek, és nem teszik lehetővé a hűtővízszükséglethez kapcsolódó sajátos kockázatok bizonyossággal történő kizárását, másrészt pedig nem meggyőző tudományos eredményeken alapulnak.

396 Az Osztrák Köztársaság különösen azt hangsúlyozza, hogy az atomerőművek jelentős vízigénye hőhullámok esetén vagy aszályos időszakokban meghibásodásokhoz vezet, ami azt bizonyítja, hogy a tevékenység önmagára nézve is súlyosbítja az éghajlat jelenlegi és várható negatív hatásait, mivel ilyen körülmények között a működés folyamatossága már nem biztosított.

397 A Francia Köztársaság, a Lengyel Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

398 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében egy tevékenységet akkor kell úgy tekinteni, hogy jelentős sérti az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, ha az adott tevékenység eredményeként a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat nagyobb mértékű kedvezőtlen hatást gyakorol magára a tevékenységre, illetve az emberekre, a természetre vagy az eszközökre.

399 Az ilyen kár megelőzése érdekében a megtámadott rendelet I. és II. melléklete „A víz és a tengeri erőforrások fenntartható használata és védelme” cím alatt előírja a víz és tengeri erőforrások tekintetében a jelentős károkozás elkerülését célzó elvre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek szerint:

„A vízminőség megőrzésével és a vízhiány elkerülésével kapcsolatos környezetkárosodási kockázatokat az érintett érdekelt felekkel konzultálva kidolgozott vízhasználati és -védelmi gazdálkodási tervvel összhangban azonosítják és kezelik.

A hulladékhő-kibocsátás miatti hőmérsékleti anomáliák korlátozása érdekében a szárazföld belsejében lévő, folyóból vagy tóból vett vízzel egyszeri vizes hűtést alkalmazó atomerőművek üzemeltetői ellenőrzés alatt tartják:

a) a fogadó édesvíztest keveredés utáni legnagyobb hőmérsékletét; valamint

b) a kibocsátott hűtővíz és a fogadó édesvíztest közötti legnagyobb hőmérséklet-különbséget.

A hőmérsékletek ellenőrzés alatt tartása az adott műveletekre vonatkozó egyedi engedélyezési feltételeknek megfelelően – ha alkalmazandó – vagy az uniós szabályozási keretrendszernek megfelelő küszöbértékek [vagy az uniós szabályozási keretrendszernek megfelelő küszöbértékek] szerint valósul meg.”

400 Márpedig az Osztrák Köztársaság nem vitatja, hogy e technikai vizsgálati kritériumok alkalmasak annak biztosítására, hogy a nukleáris energiával összefüggő tevékenységek ne eredményezzék a jelenlegi éghajlat és annak várható alakulása által a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az emberekre, a természetre vagy az eszközökre gyakorolt negatív hatások növekedését, és különösen ne növeljék az aszály kockázatát. Az Osztrák Köztársaság azt állítja ugyanis, hogy az említett kritériumok nem teszik lehetővé a hűtővízszükséglethez kapcsolódó sajátos kockázatok bizonyossággal történő kizárását.

401 Ami az Osztrák Köztársaság azon érvét illeti, amely lényegében azon alapul, hogy a nukleáris energia a gyakoribb és súlyosabb aszály esetén részben elveszítené hasznosságát, meg kell állapítani, hogy az túlságosan spekulatív jellegű ahhoz, hogy bizonyítani tudná a Bizottság részéről nyilvánvaló értékelési hiba elkövetését. Ugyanis, noha az ilyen aszályok előfordulása tudományos konszenzus tárgyának tekinthető, az Unió valamennyi földrajzi területén az atomerőművek működésére gyakorolt lehetséges hatásuk mértéke puszta feltételezésen alapul.

402 Ilyen körülmények között el kell utasítani azt az állítást, hogy a nukleáris tevékenységek jelentősen sértik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzését.

403 A technikai vizsgálati kritériumok ugyanis – amint azt a taxonómiai rendelet 10. cikke (3) bekezdésének a) pontja előírja – azon feltételek meghatározására irányulnak, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység úgy minősül, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. Ahogyan az az említett rendelet 10. cikke (3)

bekezdésének b) pontjából kitűnik, e kritériumok célja az is, hogy az egyes releváns környezeti célkitűzések vonatkozásában meghatározzák, hogy egy olyan gazdasági tevékenység, amelynek vonatkozásában technikai vizsgálati kritériumokat állapítottak meg, jelentősen sért-e egy vagy több említett célkitűzést.

404 Ennélfogva a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdése b) pontjának tiszteletben tartását nem lehet a kifejezetten e rendelkezés végrehajtása érdekében elfogadott technikai vizsgálati kritériumoktól elvonatkoztatva értékelni.

405 Az Osztrák Köztársaság érvei tehát nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételt illetően.

406 Másodlagosan az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet hiányos az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzésére vonatkozó elemzés és az indokolás tekintetében, mivel sem a Bizottság, sem annak szakértői nem ellenőrizték, hogy a nukleáris energia kárt okoz-e ezen környezeti célkitűzésben.

407 Mindazonáltal, ahogyan az a megtámadott rendelet (7) preambulumbekezdéséből kitűnik, amely a JRC jelentésére hivatkozik, és amely így a fenti 216. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett rendelet indokolásának részét képezi, a Bizottság a jogilag megkövetelt módon indokolta azon értékelését, amely szerint a nukleáris energia nem okozott sérelmet a taxonómiai rendelet 17. cikkének (1) bekezdése által követett célok tekintetében.

408 A technikai vizsgálati kritériumokat illetően az Osztrák Köztársaság először is arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzése tekintetében, mivel egyrészt nem egyértelmű, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok mennyiben alapulnak meggyőző tudományos eredményeken a nukleáris energiával kapcsolatban, másrészt pedig a nukleáris energiáról rendelkezésre álló szakvélemények nem foglalnak állást ebben a kérdésben.

409 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a JRC a jelentése 357. oldalán, az „éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás” című táblázat sorában megállapította:

„A tevékenység megfelel az e melléklet E. függelékében meghatározott kritériumoknak.

1. A meglévő atomerőművek üzemidejének meghosszabbítása

A WENRA-nak és a [2009/71 irányelvnek] a meglévő reaktorokra vonatkozó biztonsági referenciaértékeinek betartása biztosítja, hogy a meglévő létesítmény képes legyen kezelni azokat a szélsőséges természeti kockázatokat (például árvizeket és szélsőséges időjárási körülményeket), amelyek a jövőbeli éghajlatváltozásból eredhetnek.

A[z uniós] atomerőművek szélsőséges természeti kockázatokkal (ideértve a földrengéseket is) szembeni ellenálló képességét a[z Unió] által végzett stressztesztek során bizonyították.

2. Új atomerőművek építése és üzemeltetése

A WENRA új atomerőművekre vonatkozó biztonsági célkitűzéseinek tiszteletben tartása és a [2009/71 irányelvnek] való megfelelés biztosítja, hogy az új létesítmény képes legyen kezelni azon szélsőséges természeti kockázatokat (például áradásokat és szélsőséges időjárási körülményeket), amelyek a jövőbeli éghajlatváltozásból eredhetnek.”

410 A JRC jelentésének 369. oldalán található E. függelék további részleteket tartalmaz az éghajlati kockázatok és a sebezhetőség értékeléséről, beleértve az éghajlati kockázatok tipológiáját.

411 Ebből következik, hogy a JRC elvégezte az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos kockázatok értékelését.

412 Ennélfogva nem lehet helyt adni annak az érvnek, amely szerint nem egyértelmű, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok mennyiben alapulnak a nukleáris energiával kapcsolatos, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás kritériumával kapcsolatos meggyőző tudományos eredményeken, valamint annak az érvnek, amely szerint a rendelkezésre álló vélemények nem foglalnak állást ebben a kérdésben.

413 Az Osztrák Köztársaság továbbá azt kifogásolja, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében meghatározott technikai vizsgálati kritériumok a nukleáris energia tekintetében az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzésében bekövetkező jelentős sérelem megelőzése érdekében a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének A. függelékére, a 2009/71 irányelvre, valamint a NAÜ és a WENRA szélsőséges természeti kockázatokra vonatkozó iránymutatásaira való hivatkozásra szorítkoznak. Ilyen körülmények között nem lehet megfelelően áttekinteni, és még kevésbé teljes bizonyossággal kizárni a hűtővízszükséglethez és annak használatához kapcsolódó azon sajátos kockázatokat, amelyek a nukleáris energia tekintetében a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős kedvezőtlen hatásokkal járnak.

414 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság szerint a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. mellékletének A. függeléke eljárási kötelezettséget tartalmaz az éghajlati kockázat és a sérülékenység értékelésére vonatkozóan. E tekintetben az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy mivel az A. függelék arra is kötelezi a gazdasági szereplőket, hogy „alkalmazkodási megoldásokat” dolgozzanak ki és hajtsanak végre, e kötelezettség továbbra is homályos, és mindenesetre a „legfontosabb éghajlati kockázatok” „lényeges csökkentésére” korlátozódik. Véleménye szerint ez lehetővé teszi az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzésének a nukleáris energia általi megsértése enyhítését, miközben teljes mértékben ki kellene zárni az ilyen jelentős sérelmet. Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a kritériumoknak azt is biztosítaniuk „kellene”, hogy „alkalmazkodási megoldások[at valósítsanak meg] az esetleges veszteségek vagy az üzletmenet folytonosságára gyakorolt hatások minimalizálása vagy elkerülése érdekében”, ahogyan az a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet (51) preambulumbekezdéséből kitűnik, és hogy az e rendelet A. függelékében meghatározott kötelezettségek nem elegendőek többek között az éghajlatváltozás sajátos következményeinek figyelembevételéhez.

415 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy – amint azt az Osztrák Köztársaság is elismeri – ezek a technikai vizsgálati kritériumok lehetővé teszik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzésének a nukleáris energia általi megsértése enyhítését.

416 Ezenkívül el kell utasítani azt az érvet, amely szerint teljes mértékben ki kell zárni az ilyen jelentős sérelmet, mivel az „nulla kockázat” megközelítést írna elő a Bizottság számára, ami ellentétes az ítélkezési gyakorlattal (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. szeptember 11-i Pfizer Animal Health kontra Tanács ítélet, T-13/99, EU:T:2002:209, 144–147. pont).

417 Egyébiránt az az állítás, amely szerint a 2009/71 irányelvre, valamint a NAÜ és a WENRA iránymutatásaira való hivatkozás nem teszi lehetővé a kedvezőtlen hatások kizárását, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, mert nincs kellően alátámasztva, mivel a Bizottság a taxonómiai rendelet 17. cikkében előírt, az említett rendelet (40) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett megközelítést követte (lásd a fenti 263–265. pontokat). Hasonlóképpen, a fenti 401. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt nem lehet helyt adni a jövőbeli hűtővízszükséglet állítólagos figyelmen kívül hagyására vonatkozó kifogásnak.

418 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a meglévő létesítmények esetében az említett rendelkezéseknek megfelelően a biztonsági továbbfejlesztések *a priori* csak annyiban vannak megkövetelve, amennyiben azok észszerűen kivitelezhetőnek tekinthetők, ami homályos és nem kellően ambiciózus. Közelebbről, a létesítmények biztonságát fenyegető helyválasztási tényezők nem zárják ki a taxonómiára való jogosultságot, mivel ezek a tényezők, mint például a kiszáradással fenyegetett folyók elhelyezkedése, nem módosíthatók „észszerűen”.

419 Mindazonáltal, mivel a megtámadott rendelet I. melléklete 4.28. szakaszának 2. pontjában alkalmazott, észszerűen kivitelezhető továbbfejlesztés e kritériumát a meglévő létesítmények tekintetében a 2009/71 irányelv írja elő, annak a megtámadott rendeletben való használata nem minősülhet a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibának a fenti 263–265. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt.

420 Végül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy az alkalmazkodási megoldások végrehajtásából és a biztonsági előírások javulásából nem lehet a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett kedvezőtlen hatások hiányára következtetni. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló környezeti célkitűzés ugyanis nem korlátozódik az emberek és a természet biztonságának garantálására, hanem más olyan alárendelt célkitűzésekre is kiterjed, mint az energia- és vízellátás hozzáférhetősége és stabilitása. Márpedig az Osztrák Köztársaság szerint e célkitűzések jelentősen megkérdőjeleződnek, ha az atomerőműveket kánikula vagy aszály esetén leállítják, a befecskendezett hűtővíz megengedett hőmérsékletét megemelik, vagy költséges alkalmazkodási megoldásokat kell alkalmazni, még ha azok lehetségesek is.

421 Mindazonáltal, ahogyan az a fenti 401. pontban már szerepelt, meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság által leírt forgatókönyv, amely lényegében azon alapul, hogy a globális felmelegedés olyan következményekkel járna az erőművek működésére nézve, hogy azok elveszítenék hasznosságukat mint energiaforrások, túl spekulatív jellegű a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hiba fennállásának bizonyításához.

422 E tekintetben az a körülmény, hogy a Bizottság elemzését a tudományos szakirodalomban vitatják, önmagában nem elegendő e következtetés megkérdőjelezéséhez, mivel a fenti 212. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik a tudományos tanulmányok értékelését, valamint azon tanulmányok kiválasztását illetően, amelyeknek elsőbbséget kell élvezniük a többivel szemben.

423 A fentiekre tekintettel az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a megtámadott rendelet megsértette a DNSH-kritériumot az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló, a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt célkitűzés tekintetében.

424 A harmadik jogalap ötödik részét és a negyedik jogalap ötödik részét tehát el kell utasítani.

– A harmadik jogalapnak az életciklus-értékelés követelményének megsértésére vonatkozó hatodik részéről

425 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság szerint a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdését és 19. cikke (1) bekezdésének g) pontját, mivel lényegében olyan értékelésen alapul, amely nem veszi kellőképpen figyelembe a nukleáris energia teljes életciklusát, nevezetesen az uránérc kitermelését és feldolgozását, a finomítást, az átalakítást, az urándúsítást, az üzemanyag-kazetták előállítását, a szállítást és a lehetséges fegyveres konfliktusokat.

426 Közelebbről, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság a SCHEER kritikáit követően szándékosan elmulasztotta belefoglalni a megtámadott rendeletbe az urán kitermelését és átalakítását, ezáltal elfogadva a SCHEER életciklus-értékelését, amely szerint e tevékenységek tekintetében nem biztosítható az uniós környezetvédelmi előírásoknak legalábbis lényegében megfelelő környezetvédelmi előírások betartása. E tekintetben az Osztrák Köztársaság hangsúlyozza, hogy a JRC jelentése is megállapította legalább a több környezeti célkitűzés jelentős sérelmének magas kockázatát, ugyanakkor úgy vélte, hogy ezt a kockázatot a technikai vizsgálati kritériumokban az uniós jog előírásaira történő hivatkozással kell kizárni. Mivel a Bizottság nem követte a JRC e véleményét, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy ily módon a megtámadott rendeletben hallgatólagosan elismerte, hogy az urán kitermelésének és kezelésének szakaszában a környezeti célkitűzések jelentős sérelme áll fenn, következésképpen a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

427 A Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

428 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdése értelmében egy gazdasági tevékenységnek a DNSH-kritérium szerinti értékelése során figyelembe kell venni magának a tevékenységnek a környezeti hatását, valamint a tevékenység által nyújtott termékeknek és szolgáltatásoknak az életciklusuk során gyakorolt környezeti hatását, különös tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére.

429 A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerint a technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük az életciklust, beleértve a már meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat is, tekintettel magának a gazdasági tevékenységnek a környezeti hatására, valamint az adott gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások környezeti hatására, különös tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére.

430 Azt is meg kell jegyezni, hogy a taxonómiai rendelet (40) preambulumbekezdése szerint „[a] technikai vizsgálati kritériumok megállapításakor és naprakésszé tételekor a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy e kritériumok a rendelkezésre álló tudományos adatokra épüljenek, kidolgozásuk az életciklussal kapcsolatos szempontok figyelembevételével történjen, beleértve a meglévő életciklus-értékeléseket is, és azokat rendszeresen naprakésszé tegyék”.

431 Ezenfelül a taxonómiai rendelet (47) preambulumbekezdése kimondja, hogy „[a] technikai vizsgálati kritériumok megkövetelhetik az életciklus-értékelés elvégzését, amennyiben ez a gyakorlatban kellően kivitelezhető, és amennyiben szükséges”.

432 Így mind a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdése, mind 19. cikke (1) bekezdésének g) pontja kifejezetten egy adott gazdasági tevékenységre – valamint az e tevékenységből származó termékekre és szolgáltatásokra – vonatkozik, amelyek tekintetében technikai vizsgálati kritériumok megállapítására kerül sor.

433 Ezenkívül a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdése és 19. cikke (1) bekezdésének g) pontja nem követeli meg, hogy a Bizottság valamennyi gazdasági tevékenység életciklus-értékelését végezze el, hanem csak azt, hogy az életciklust vegyék figyelembe.

434 Ennélfogva, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, mind a taxonómiai rendelet 17. cikke (2) bekezdésének, mind pedig 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának szövegéből kitűnik, hogy valamely tevékenység életciklusának figyelembevételére vonatkozó követelmény nem feltétlenül terjed ki az érintett gazdasági tevékenységet megelőző vagy követő tevékenységekre.

435 Ezt az értelmezést nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a megtámadott rendeletben említett, a termékek és a szervezetek életciklus-alapú környezeti teljesítményének mérésére és ismertetésére szolgáló egységes módszerek alkalmazásáról szóló, 2013. április 9-i 2013/179/EU bizottsági ajánlás (HL 2013. L 124., 1. o.) szerint a környezeti lábnyom kiszámítása során a nyersanyagok kitermelésétől az ártalmatlanításig vagy az újrahasznosításig a feldolgozás, forgalmazás, tárolás és felhasználás szakaszán keresztül valamennyi tevékenységet figyelembe kell venni.

436 Ennek az ajánlásnak ugyanis nem célja, hogy értékelje egy tevékenységnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulását vagy az e tevékenység által a taxonómiai rendeletben meghatározott környezeti célkitűzésekben okozott esetleges sérelmet.

437 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a Bizottság által a megtámadott rendeletben követett megközelítés nem kizárólag a nukleáris energiára vonatkozik, hanem azt a taxonómia hatálya alá tartozó más tevékenységek, különösen a megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító létesítmények tekintetében fogadták el, amelyek magukban foglalják nyersanyagok vagy ritkaföldfémek kitermelését is az ilyen létesítmények építése és karbantartása céljából.

438 Ebből következik, hogy a Bizottság nem sértette meg a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdését és 19. cikke (1) bekezdésének g) pontját azáltal, hogy a technikai vizsgálati kritériumok meghatározásakor nem vette figyelembe az olyan gazdasági tevékenységek életciklusával kapcsolatos megfontolásokat, mint az uránérc kitermelése és feldolgozása, finomítása, átalakítása, az urán dúsítása, az üzemanyag-kazetták előállítása, szállítás, amelyek a megtámadott rendeletben említett, nukleáris energiával összefüggő tevékenységeket megelőző vagy követő tevékenységek.

439 Azt is meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a DNSH-kritérium értékelése során figyelembe vette a radioaktív hulladékok és a kiégett fűtőelemek leszerelésére és ártalmatlanítására irányuló tevékenységek hatásait, amint az a megtámadott rendelet (3) és (7) preambulumbekezdéséből kitűnik.

440 E körülmények között az Osztrák Köztársaság által hivatkozott azon körülmények, amelyek szerint először is a Bizottság a SCHEER és a JRC jelentéseit követően nem vonta be ezeket a tevékenységeket a taxonómiába, másodszor a üzemanyagok feldolgozását, átalakítását, dúsítását és összeszerelését alapvetően harmadik államok végzik, vagy harmadszor, a Bizottság hallgatólagosan elismerte az e tevékenységek által a környezetben okozott kárt, önmagukban nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

441 A taxonómiai rendelet 17. és 19. cikke ugyanis, mivel olyan konkrét tevékenységekre vonatkozik, amelyeket a Bizottságnak kell meghatároznia, nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy az Osztrák Köztársaság által azonosított tevékenységeket a megtámadott rendelet tárgyát képező nukleáris energiatermelési tevékenységekhez képest önállónak tekintse.

442 Egyébiránt, ellentétben azzal, amit az Osztrák Köztársaság állít, a Bizottság a polgári célú atomenergia használatának életciklus-értékelése során nem volt köteles figyelembe venni a fegyveres konfliktusok, a szabotázsok, valamint az atomenergia polgári és katonai alkalmazásaival való visszaélés és ezek elterjedésének kockázata hatásaihoz kapcsolódó szempontokat a környezeti célkitűzésekben okozott jelentős sérelem értékelése során.

443 Ugyanis sem a taxonómiai rendelet 17. cikkének szövegéből, sem e rendelet más rendelkezéséből nem következik, hogy ezeket az elemeket figyelembe kellene venni a technikai vizsgálati kritériumok kidolgozása során.

444 Végül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet a nukleáris energia életciklusa figyelembevételének valamennyi aspektusára vonatkozó „elemzésben és indokolásban hiányos”.

445 Ugyanakkor, mivel a Bizottság nem volt köteles figyelembe venni a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket megelőző vagy követő tevékenységek életciklusát, nem róható fel neki, hogy nem indokolta meg kellőképpen ezeket az elemeket, amelyekről megállapította, hogy nem képezik részét az előbbi tevékenységek életciklusának.

446 A harmadik jogalap hatodik része tehát nem megalapozott.

– A negyedik jogalapnak a megtámadott rendelet II. mellékletében foglalt, a súlyos reaktorbalesetekből és a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezéséből eredő jelentős károk megelőzésére vonatkozó rendelkezések ellentmondásos és elégtelen jellegére alapított hatodik részéről

447 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő, a súlyos reaktorbalesetekből és a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezéséből eredő jelentős károk megelőzésére vonatkozó rendelkezések ellentmondásosak és elégtelenek a megtámadott rendelet I. mellékletében meghatározott DNSH-kritériumokra tekintettel. A megtámadott rendelet II. melléklete ugyanis csak a megtámadott rendelet I. mellékletében a „További kritériumok a jelentős károkozás elkerülésével (DNSH) összefüggésben” cím alatt

felsorolt kritériumokat tartalmazza a környezeti célkitűzések jelentős sérelmének megelőzésére irányuló kritériumokként. Az Osztrák Köztársaság e tekintetben a harmadik jogalap első része, a negyedik jogalap első része, a harmadik jogalap harmadik része, a negyedik jogalap második része, a harmadik jogalap negyedik része és a negyedik jogalap harmadik része keretében felhozott érvekre utal, amelyek a védelem szintjére és a súlyos reaktorbalesetek kockázataira, valamint a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezésére vonatkoznak. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a korábban hivatkozott jogsértések a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő rendelkezéseket, valamint az említett rendelet e mellékletre vonatkozó rendelkezéseit érintik annyiban, amennyiben azok megegyeznek a megtámadott rendelet I. mellékletével.

448 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a megtámadott rendelet II. melléklete nem tartalmazza az említett rendelet I. mellékletének elején az „általános kritériumok” között felsorolt kritériumok egyikét sem. Így az a néhány kritérium, amely túlmutat a hatályos jogi követelményeken, és amely még e rendelet I. mellékletében szerepel, még csak nem is alkalmazható a megtámadott rendelet II. melléklete szerint.

449 Az Osztrák Köztársaság továbbá azzal érvel, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő rendelkezések sértik a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját és az elővigyázatosság elvét pusztán amiatt, hogy e melléklet nem tartalmaz „általános kritériumokat”, holott az ilyen általános kritériumokat szükségesnek tekintették és felvették a megtámadott rendelet I. mellékletébe.

450 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

451 Mivel az Osztrák Köztársaság nem bizonyította, hogy a DNSH-kritériumra vonatkozó további kritériumok a védelem szintje (fenti 261–269. pont), valamint a súlyos reaktorbalesetek kockázata (a fenti 288–346. pont) és a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezése (a fenti 350–384. pont) tekintetében nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaznak, ez az érv további pontosítás hiányában nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő rendelkezések ellentmondásosak és elégtelenek.

452 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete a taxonómiai rendelet 10. cikke alapján megállapítja azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy egy gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozás mérsékléséhez, és hogy a gazdasági tevékenység jelentősen sérti-e a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott egyéb környezeti célkitűzéseket.

453 A megtámadott rendelet II. melléklete a taxonómiai rendelet 11. cikke alapján megállapítja azon technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy valamely gazdasági tevékenység lényegesen hozzájárul-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, és hogy a gazdasági tevékenység jelentősen sérti-e a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott bármely más környezeti célkitűzést.

454 Márpedig a taxonómiai rendelet 11. cikkének (1) bekezdése, amelyet a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő technikai vizsgálati kritériumok hajtanak végre, nem alkalmazza a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt, az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítményre vonatkozó kritériumot.

455 Így a Bizottság az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz való lényeges hozzájárulásnak minősítéshez – a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő, az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásnak minősítéssel ellentétben – nem követelte meg a tárolólétesítményekre vonatkozó szigorúbb feltétel tiszteletben tartását.

456 Ebből következik, hogy a megtámadott rendelet I. és II. melléklete közötti, az Osztrák Köztársaság által hivatkozott eltérések önmagukban nem bizonyítják sem nyilvánvaló értékelési hiba fennállását, sem a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértését. Végül, mivel az említett eltérések a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjából és 11. cikkének (1) bekezdéséből erednek, nem bizonyíthatják az indokolás elégtelenségét sem.

457 A fentiekre tekintettel a negyedik jogalap hatodik része megalapozatlan.

– A negyedik jogalap másodlagosan „az elemzés és az indokolás hiányosságaira” vonatkozó hetedik részéről

458 Az Osztrák Köztársaság másodlagosan „az elemzés és az indokolás hiányosságaira” hivatkozik többek között a súlyos reaktorbaleseteket, a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezését, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzését és a DNSH-kritériumra vonatkozó, a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő általános kritériumokat illetően, a negyedik jogalap többi részében felhozott érvekre hivatkozva.

459 A Bolgár Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

460 Mivel a súlyos reaktorbalesetekkel, a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezésével, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzésével és a DNSH-kritériumra vonatkozó, a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő általános kritériumokkal kapcsolatos „hiányos elemzésre vagy indokolásra” alapított kifogásokat a Törvényszék a fenti 325., 365., illetve 407. pontban elutasította, a negyedik jogalap hetedik részét ugyanezen indokok alapján szintén el kell utasítani.

461 A fentiekre tekintettel az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a megtámadott rendelet azáltal, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket az átállást támogató tevékenységek közé sorolta, és e tevékenységekre vonatkozóan technikai vizsgálati kritériumokat állapított meg, figyelmen kívül hagyta a taxonómiai rendelet 17. cikkében és 19. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontjában előírt DNSH-kritériumot vagy az elővigyázatosság elvét.

462 Következésképpen a harmadik és a negyedik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó ötödik jogalapról

463 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 11. cikkét és 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját, valamint az elővigyázatosság elvét, mivel a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységeknek minősíti.

464 A Bolgár Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

465 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy gazdasági tevékenység akkor minősül úgy, hogy lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, ha az adott tevékenység:

a) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat foglal magában, amelyek vagy lényegesen csökkentik a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az említett gazdasági tevékenységre gyakorolt kedvezőtlen hatás kockázatát, vagy lényegesen csökkentik e kedvezőtlen hatást anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve; vagy

b) olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat biztosít, amelyek a 16. cikkben meghatározott feltételek teljesítésén túl lényegesen hozzájárulnak a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve kedvezőtlen hatás kockázatának a megelőzéséhez vagy csökkentéséhez, anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát más emberekre, természetre vagy eszközökre nézve.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett, az alkalmazkodást célzó megoldásokat a rendelkezésre álló legjobb éghajlati előrejelzések felhasználásával kell értékelni és prioritási rendben rangsorolni, és azoknak meg kell akadályozniuk vagy csökkenteniük kell legalább a következőket:

a) az éghajlatváltozás által a gazdasági tevékenységre gyakorolt, helyfüggő és kontextusfüggő kedvezőtlen hatás; vagy

b) az éghajlatváltozás által a gazdasági tevékenység helyszínéül szolgáló környezetre gyakorolt potenciális kedvezőtlen hatás.”

466 Ezenkívül a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak meggyőző tudományos eredményeken és az elővigyázatosság elvén kell alapulniuk.

467 Azt is meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletének a „Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz” című részében a 4.26–4.28. szakasz hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében lényegében az szerepel, hogy az érintett gazdasági tevékenységeknek olyan fizikai és nem fizikai megoldásokat (alkalmazkodási megoldások) kell bevezetniük, amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat. Ezenkívül pontosítani kell, hogy az érintett tevékenységek szempontjából lényeges fizikai éghajlati kockázatokat a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletének A. függelékében felsoroltak közül azonosították, amelybe a 4.26–4.31. szakaszt a megtámadott rendelet megbízható éghajlati sérülékenységi és kockázatértékelés elvégzésével illesztette be.

468 Először is, az Osztrák Köztársaság szerint, mivel a megtámadott rendelet értelmében vett, a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében kedvezőtlen hatást gyakorolnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzésére, nem járulhatnak hozzá lényegesen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás környezeti célkitűzéséhez. Az Osztrák Köztársaság e tekintetben a harmadik jogalap ötödik részében és a negyedik jogalap ötödik részében felhozott érvekre utal.

469 Mindazonáltal, mivel az Osztrák Köztársaság érvei nem voltak alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el a DNSH-kritérium értékelése során az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében, a harmadik jogalap ötödik része és a negyedik jogalap ötödik része keretében ezen érveknek a jelen jogalap keretében történő átvétele önmagában nem bizonyíthatja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek lényeges mértékben hozzájárulnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzéséhez.

470 Másodszor, az Osztrák Köztársaság hangsúlyozza, hogy annak megállapítását, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek nem járulnak hozzá lényegesen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, nem kérdőjelezhetik meg a megtámadott rendelet II. mellékletének a „Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz” című részében szereplő megfogalmazások. A taxonómiai rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében szereplő „magában foglal” kifejezés ugyanis az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz való „lényeges” hozzájárulást követel meg, így nem lehet megelégedni az alkalmazkodást célzó intézkedések bármely típusával. Ezenkívül a követelmény lényeges hozzájárulásra, azaz jelentős fizikai alkalmazkodási intézkedésekre vonatkozik, amelyeknek magának a gazdasági tevékenységnek a szerves részét kell képezniük. Márpedig az ilyen intézkedéseket a megtámadott rendelet II. melléklete nem határozza meg, mivel az említett II. mellékletben előírt kritériumok nagymértékben átfedésben vannak az ugyanezen rendelet I. mellékletében szereplő kritériumokkal, és alapvetően tisztán eljárási jellegűek. Az Osztrák Köztársaság szerint a megfogalmazásuk pontatlansága miatt nem lehet megállapítani, hogy ezek az intézkedések fizikai alkalmazkodási megoldásokhoz vezetnek-e, és ha igen, milyen mértékben.

471 Márpedig, ahogyan az a fenti 467. pontból következik, a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő, „Lényeges hozzájárulás az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz” című részben a különböző technikai vizsgálati kritériumok 1. pontja a 4.26–4.28. szakasz hatálya alá tartozó tevékenységek tekintetében olyan fizikai és nem fizikai megoldások bevezetését követeli meg, amelyek lényegesen csökkentik az adott tevékenység szempontjából lényeges legfontosabb fizikai éghajlati kockázatokat. Ahogyan az e rész 2. pontjában szerepel, az érintett tevékenység szempontjából lényeges fizikai éghajlati kockázatokat a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletének A. függelékében felsoroltak közül, megbízható éghajlati sérülékenységi és kockázatértékelés elvégzésével azonosították. Az említett rész 5. és 6. pontja a vonatkozó Euratom vívmányokra hivatkozik.

472 Az Osztrák Köztársaságnak a fizikai megoldás hiányára, valamint a megtámadott rendelet II. mellékletében szereplő követelmények eljárási és homályos jellegére alapított érvét tehát el kell utasítani.

473 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletében meghatározott technikai vizsgálati kritériumok nem foglalkoznak a hő- és hideghullámoknak a reaktorok biztonságára vagy az energiaellátásra gyakorolt hatásaival, amelyek e biztonság szempontjából alapvető fontosságúak. Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy nem tesznek említést azokról a sajátos problémákról sem, amelyeket az éghajlat kizárólag a nukleáris energiával kapcsolatban okoz, és amelyeket a vízhasználat területén az energiaellátás és a vizek védelme, illetve az energiabiztonság területén esetlegesen felmerülő összeférhetetlenség várható növekedése idéz elő.

474 E tekintetben, ahogyan az a fenti 467. pontból kitűnik, a megtámadott rendelet II. melléklete a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet II. mellékletének A. függelékére hivatkozik. Ez a függelék tartalmazza az éghajlattal kapcsolatos veszélyek osztályozását, amelyek között szerepelnek többek között a hő- és hideghullámok, valamint a vízzel kapcsolatos veszélyek esetében a vízhiány. Ezenkívül a fenti 401. pontban kifejtettekhez hasonló okokból az az állítás, amely szerint nem vették figyelembe azon sajátos jövőbeli problémákat, amelyeket az éghajlat kizárólag a nukleáris energiával kapcsolatban fog okozni, túl spekulatív jellegű ahhoz, hogy annak helyt lehessen adni.

475 El kell tehát utasítani az arra alapított érvet, hogy a szóban forgó technikai vizsgálati kritériumok nem foglalkoznak ezekkel az éghajlati kockázatokkal.

476 Negyedszer, az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a 11. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett első mondata az e rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontjában előírt kritérium és az elővigyázatosság elvének alkalmazását is előírja az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek tiszteletben tartásának biztosítását célzó technikai vizsgálati kritériumokra. Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság nem gyűjtött össze szakvéleményeket azzal kapcsolatban, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek lényegesen hozzájárulhatnak-e az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, és ha igen, milyen mértékben. Közelebbről, az éghajlatváltozásnak a növekvő aszályok, a folyóvizek kiszáradása és a vízhőmérséklet emelkedése formájában várható következményeire tekintettel nem került sor megbeszélésekre azokról a konkrét biztonsági kockázatokról és esetleges összeférhetetlenségekről, amelyeknek a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek folytatása miatt a vízhasználat ki lesz téve (a három szabályozott gazdasági ágazatban). Az Osztrák Köztársaság ebből egyrészt azt a következtetést vonja le, hogy releváns szakvélemények hiányában kizárt, hogy a technikai vizsgálati kritériumok e tekintetben meggyőző tudományos eredményeken alapuljanak, másrészt pedig, hogy az elővigyázatosság elvét nem lehetett figyelembe venni, mivel annak alkalmazása teljes, pontos és végleges megállapításokat feltételez, és fogalmilag az e megállapításokkal kapcsolatos ilyen tudományos bizonytalanságokra is alkalmazandó.

477 Mindazonáltal, ellentétben azzal, amit az Osztrák Köztársaság állít, a JRC jelentésének 357. oldalán elemezte azt a kérdést, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek mennyiben járulnak hozzá az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz. Ezért nem állítható, hogy a Bizottság nem gyűjtött össze szakvéleményeket azzal kapcsolatban, hogy a nukleáris energia hozzájárulhat-e lényegesen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, és ha igen, milyen mértékben. Ezenkívül a JRC jelentésének 358. oldalán a vízi és tengeri erőforrások fenntartható használatával és védelmével kapcsolatban az szerepel, hogy a vízminőség megőrzésével és a vízhiány elkerülésével kapcsolatos környezetkárosodási kockázatokat az érintett érdekelt felekkel konzultálva kidolgozott vízhasználati és -védelmi gazdálkodási tervvel összhangban azonosították és kezelik. A JRC hivatkozik továbbá a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (HL 2000. L 327., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 275. o.).

478 Így az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben nem állapítható meg, hogy a technikai vizsgálati kritériumok e tekintetben nem meggyőző tudományos eredményeken alapulnak, és hogy az elővigyázatosság elvét nem lehetett figyelembe venni.

479 A fentiekre tekintettel az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a megtámadott rendeletet a taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésével fogadták el amiatt, hogy az a nukleáris energiát olyan energiának minősíti, amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.

480 Az ötödik jogalapot tehát el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésére vonatkozó hatodik jogalapról

481 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem felelnek meg a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontjában foglalt követelményeknek, mivel meghatározatlan jogi fogalmakat és olyan feltételeket tartalmaznak, amelyek végrehajtását csak a jövőben kell biztosítani, például a végső tárolás és az ATF 2025-től történő használatának tervezése tekintetében.

482 A Bolgár Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

483 Meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében az e rendelet 10. cikkének (3) bekezdése és 11. cikkének (3) bekezdése alapján megállapított technikai vizsgálati kritériumoknak könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és oly módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését.

484 Márpedig elegendő megállapítani, hogy az a tény, hogy a technikai vizsgálati kritériumok meghatározatlan jogi fogalmakon és a jövőben biztosítandó feltételeken alapulnak, önmagában nem elegendő annak bizonyításához, hogy azokat nem könnyű alkalmazni, vagy nem oly módon állapították meg őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében. Mindenesetre semmilyen követelmény nem zárja ki, hogy valamely uniós intézmény egy általa elfogadott norma keretében elvont jogi fogalmat használjon, és azt sem írja elő, hogy az ilyen elvont szabályban fel kell sorolni azokat a különböző konkrét eseteket, amelyekben az alkalmazható, mivel ezen intézmény nem tudja előre meghatározni az összes ilyen esetet (lásd ebben az értelemben: 2022. február 16-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-157/21, EU:C:2022:98, 320. pont).

485 Ezenkívül annyiban, amennyiben az Osztrák Köztársaság érvelésével a jogbiztonság elvének megsértésére kíván hivatkozni, emlékeztetni lehet arra, hogy valamely uniós jogi aktus valamely rendelkezése az egyértelműségének hiánya miatt csak akkor sérti a jogbiztonság elvét, ha annyira kétértelmű, hogy a jogalanyok emiatt nem tudják megfelelő bizonyossággal eloszlatni a rendelkezés hatályát vagy jelentését illető esetleges kétségeket (2024. január 24-i Volkskreditbank kontra ESZT ítélet, T-348/21, nem tették közzé, EU:T:2024:32, 70. pont).

486 A jelen ügyben az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a technikai vizsgálati kritériumok annyira kétértelműek, hogy a jogalanyok nem tudják megfelelő bizonyossággal eloszlatni az említett kritériumok hatályát vagy jelentését illető esetleges kétségeket.

487 Ezen indokok alapján a hatodik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésére vonatkozó hetedik jogalapról

488 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek fenntarthatónak minősítése összességében a piac széttagoltságához vezethet, ami ellentétes a taxonómiai rendelet céljával és hatékony érvényesülésének megőrzésére vonatkozó kötelezettséggel.

489 Az Osztrák Köztársaság szerint a többek között a nukleáris energiatermelési tevékenységekbe történő befektetésekre vonatkozó különös közzétételi kötelezettségek a „jobb” és a „kevésbé jó” környezeti fenntarthatóság közötti különbségtételhez vezetnek, amely ellentétes a taxonómiai rendelet szellemével és céljával, amely rendelet az átláthatóság biztosítására irányul azáltal, hogy uniós szinten egységes kritériumokat állapít meg a környezeti szempontból fenntartható tevékenységekre vonatkozóan.

490 Márpedig ezt a célkitűzést megkérdőjelezi a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek fenntarthatóként való besorolása, mivel a Bizottság azon szándékának bejelentése óta, hogy e tevékenységeket fenntarthatónak minősítse, az uniós jogalkotó által elkerülni kívánt széttagoltság jelenik meg a piacon. Az Osztrák Köztársaság rámutat arra, hogy a befektetők „zöld”, „nukleáris energiát mellőző” pénzügyi termékeket hirdetnek, hogy az intézményi befektetők már kijelentették, hogy nem kívánnak nukleáris energiával kapcsolatos pénzügyi termékekbe befektetni, vagy ilyen irányú álláspontot foglaltak el, és hogy Európában a fenntartható finanszírozásra vonatkozó nemzeti címkék többsége kifejezetten kizárja a kritériumokból a nukleáris energiával kapcsolatos tevékenységeket.

491 A Bolgár Köztársaság, a Francia Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

492 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet (14) preambulumbekezdése értelmében annak elkerülése érdekében, hogy a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenység fogalmának eltérő értelmezése a piac széttagoltságát és a fogyasztói és befektetői érdekek megsértését eredményezze, azoknak a nemzeti követelményeknek, amelyeknek a pénzügyi piaci szereplőknek és kibocsátóknak meg kell felelniük a pénzügyi termékek vagy vállalati kötvények környezeti szempontból fenntarthatóként történő forgalmazásához, a környezeti szempontból fenntartható gazdasági tevékenységekre vonatkozó egységes kritériumokra kell épülniük.

493 Először is meg kell állapítani, hogy a taxonómiai rendelet célja azon feltételek meghatározása, amelyek alapján bizonyos gazdasági tevékenységek környezeti szempontból fenntarthatónak tekinthetők, különösen e rendelet 10. cikkének (1) és (2) bekezdésében, és hogy következésképpen a Bizottság azáltal, hogy bizonyos, a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységeket az említett rendelkezés (2) bekezdése alapján fenntarthatónak minősített, nem tett indokolatlanul különbséget a gazdasági tevékenységek között.

494 Másodszor, ami azt az érvet illeti, amely szerint a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységek átállást támogató tevékenységként való besorolása a piacon a piaci szereplők támogatásának elvesztésével vagy a „nukleáris energiát mellőző”, fenntartható pénzügyi termékek vagy befektetések kialakításával megvalósuló széttagoltsággal járt volna, ahogyan azt az Osztrák Köztársaság állítja, ez az érv nem teszi jogellenessé a megtámadott rendeletet.

495 Valamely uniós jogi aktus jogszerűsége ugyanis nem függhet annak hatékonysága fokától, az érintett gazdasági és intézményi szereplők állítólagos magatartásától, vagy attól, hogy ezen aktust hogyan alkalmazzák a gyakorlatban (lásd ebben az értelemben: 1998. június 25-i British Airways és társai kontra Bizottság ítélet, T-371/94 és T-394/94, EU:T:1998:140, 291. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2006. november 29-i Campoli kontra Bizottság ítélet, T-135/05, EU:T:2006:366, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

496 Ezen indokok alapján a hetedik jogalapot is el kell utasítani.

A fosszilis gáz ágazatával összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik, tizenharmadik, tizennegyedik, tizenötödik és tizenhatodik jogalapról

497 A fosszilis gáz ágazatát illetően a megtámadott rendelet három tevékenységtípust határoz meg:

– villamos energia előállítása fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagokból (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének a megtámadott rendelettel az említett mellékletekbe beillesztett új 4.29. szakasza);

– hő- vagy hűtési energia és villamos energia nagy hatásfokú kapcsolt termelése fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagokból (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének a megtámadott rendelettel az említett mellékletekbe beillesztett új 4.30. szakasza);

– hő- vagy hűtési energia előállítása fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagokból hatékony távfűtő és távhűtő rendszerben (a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet I. és II. mellékletének új 4.31. szakasza, amelyeket a megtámadott rendelet illesztett be az említett mellékletekbe) (a továbbiakban együttesen: fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek).

498 A megtámadott rendelet I. melléklete minden egyes tevékenység vonatkozásában meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek lehetővé teszik azon feltételek meghatározását, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak minősül, és annak meghatározását, hogy az adott gazdasági tevékenység nem sérti-e jelentősen a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott más környezeti célkitűzéseket. A megtámadott rendelet II. melléklete meghatározza azokat a technikai vizsgálati kritériumokat, amelyek lehetővé teszik azon feltételek meghatározását, amelyek mellett egy konkrét gazdasági tevékenység az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájárulónak minősül, és annak meghatározását, hogy az adott gazdasági tevékenység nem sérti-e jelentősen a taxonómiai rendelet 9. cikkében meghatározott más környezeti célkitűzéseket.

A taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizedik jogalapról

499 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdését és 19. cikke (1) bekezdésének f) és g) pontját, valamint az elővigyázatosság elvét azáltal, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek tekintetében 20 éves átlagban 270 g CO_2eq/kWh és 550 kgCO_2eq/kW küszöbértéket ír elő.

500 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a fosszilis gáz ágazatával összefüggő gazdasági tevékenységek még a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékek keretein belül sem járulnak hozzá lényegesen az éghajlatváltozás mérsékléséhez, mivel azok a 100 g CO_2 eq/kWh küszöbérték felett engedélyezettek.

501 A Magyarország, a Lengyel Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

502 E jogalap nyolc részből áll, amelyek közül az első a kis szén-dioxid-kibocsátású alternatívák rendelkezésre állásán, a második az 1,5 °C-os célkitűzéssel összhangban a karbonsemleges gazdaságra történő átálláshoz való hozzájárulás hiányán, a harmadik az életciklus-értékelés követelményének megsértésén, a negyedik az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítmény késedelmén, az ötödik az alacsony karbonintenzitású alternatívák akadályozásán, a hatodik a bezáródás tilalmának megsértésén, a hetedik a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértésén, valamint másodlagosan a nyolcadik rész az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, az elővigyázatosság elvének megsértésén, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságain” alapul.

– A tizedik jogalapnak az alacsony karbonintenzitású alternatívák rendelkezésre állására vonatkozó első részéről

503 Az Osztrák Köztársaság azzal érvel, hogy nem teljesül az a feltétel, amely szerint nem létezhet alacsony karbonintenzitású alternatíva, mivel a megújuló energia, az intelligens hálózatok, valamint az energiatárolási és fogyasztáscsökkentési technikák mind olyan alacsony karbonintenzitású megoldások, amelyek helyettesíthetik a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeket.

504 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy annak megállapításával, hogy a kis szén-dioxid-kibocsátású alternatívák „nem minden esetben állnak kereskedelmileg rendelkezésre”, ahogyan azt a megtámadott rendelet (4) és (6) preambulumbekezdése kifejti, a Bizottság e rendeletet a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének „kiterjesztésére” alapozza, amely összeegyeztethetetlen e rendelkezés szövegével, rendszerével és céljával, a második jogalap alátámasztása érdekében kifejtett indokok alapján.

505 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontja b) alpontjának ii. alpontjában, valamint 4.30. és 4.31. szakasza 1. pontja b) alpontjának iii. alpontjában előírt azon követelmény, amely szerint lényegében az azonos energiatermelő kapacitás leginkább költséghatékony műszakilag megvalósítható alternatívája figyelembevételével végzett összehasonlító értékelés tanúsága szerint a helyettesítendő villamosenergia- és/vagy hő- vagy hűtésienergia-termelés nem folytatható megújuló energiaforrásokból, a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdése hatályának jogellenes kiterjesztéséhez vezet. Az Osztrák Köztársaság szerint ez utóbbi rendelkezés nemcsak a „leginkább költséghatékony” alternatívával, hanem a minden „gazdaságilag megvalósítható” alternatívával való összehasonlítást is megköveteli, és hogy az említett rendelkezés nemcsak akkor zárja ki a környezeti szempontból fenntarthatónak minősítést, ha „az azonos kapacitás” alternatív energiaforrásokból elérhető, hanem akkor is, ha azok rendelkezésre állnak.

506 A Magyarország, a Lengyel Köztársaság és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

507 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott rendelet (4) preambulumbekezdéséből lényegében kitűnik, hogy a Bizottság szerint a zöld átállás szükségessé teszi az üvegházhatásúgáz-kibocsátások jelentős csökkentését azokban az ágazatokban, ahol a kis szén-dioxid-kibocsátású megoldások nem valósíthatók meg, mivel azok nem teszik lehetővé a szükséges energiaellátás biztosítását.

508 Emiatt a Bizottság lényegében megállapította, hogy technikai vizsgálati kritériumokat kell meghatározni a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozóan abban az esetben, ha az e tevékenységekből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások a megfelelő küszöbérték alatt maradnak, de akkor is, ha az ilyen típusú termelés még nem tesz eleget ennek a megfelelő küszöbértéknek.

509 A Bizottság továbbá úgy vélte, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások közvetlen korlátozásától eltérő megközelítést kell alkalmazni. Ennek keretében azt kell megkövetelni, hogy egyrészt a létesítmények hasonló eredményeket érjenek el egy húszéves időtartamon belül, például azáltal, hogy korlátozzák az üzemórák számát, vagy korábbra hozzák a megújuló vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gázokra való áttérés időpontját. Másrészt a fosszilis gázokkal kapcsolatos technikai vizsgálati kritériumoknak biztosítaniuk kell annak kellő igazolását, hogy ugyanaz az energiatermelő kapacitás nem hozható létre megújuló energiaforrásokra alapozva, továbbá garantálniuk kell, hogy minden létesítmény esetében hatékony, az adott ágazat legjobb teljesítménymutatóival összhangban lévő tervek készüljenek a megújuló energiaforrásokra vagy a kis szén-dioxid-kibocsátású gázokra való, meghatározott időpontig teljesítendő átállásra.

510 Másodszor, ahogyan az a fenti 164–169. pontból kitűnik, a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt azon feltétel, hogy ne létezzen technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatíva, magában foglalja az ellátás biztonságával kapcsolatos szempontok figyelembevételét.

511 Harmadszor, ebből az következik, hogy el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése nemcsak akkor zárja ki a környezeti szempontból fenntarthatónak minősítést, ha „azonos kapacitás” elérhető alternatív forrásokkal, hanem akkor is, ha azok rendelkezésre állnak.

512 Ugyanis, ahogyan az a fenti 164–169. pontból kitűnik, a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt azon feltétel, hogy ne létezzen technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatíva, magában foglalja az ellátás biztonságával kapcsolatos szempontok figyelembevételét. Márpedig az Osztrák Köztársaság által elfogadott értelmezés figyelmen kívül hagyja az ellátás biztonságának követelményét.

513 Negyedszer, ellentétben azzal, amit az Osztrák Köztársaság állít, a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29. szakasz 1. pontja b) alpontjának ii. alpontjában és 4.30., valamint 4.31. szakasza 1. pontja b) alpontjának ii. alpontjában előírt azon követelmény, amely szerint az azonos energiatermelő kapacitás leginkább költséghatékony műszakilag megvalósítható alternatívája figyelembevételével végzett összehasonlító értékelés tanúsága szerint a helyettesítendő villamosenergia- és/vagy hő- vagy hűtésienergia-termelés nem folytatható megújuló energiaforrásokból, nem jogellenes annyiban, amennyiben a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatályát kiterjesztené annak érdekében, hogy e rendelkezés kiterjedjen az ellátás biztonságának követelményére.

514 E követelmény ugyanis a fenti 164–169. pontból következő értelmezésnek megfelelően szintén az ellátás biztonsága követelményének biztosítására irányul, annak garantálásával, hogy léteznek olyan tényezők, amelyek egyértelműen bizonyítják, hogy a Bizottság fenti 509. pontban ismertetett megközelítésével összhangban azonos kapacitást nem lehet megújuló forrásokból előállítani. Ezért e követelmény nem terjeszti ki a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatályát.

515 Ötödször meg kell jegyezni, hogy a Bizottságnak „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai törekvésének fokozása – beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című, 2020. szeptember 17-i, COM(2020) 562 final bizottsági közleményt kísérő hatásvizsgálatra támaszkodó modelljei szerint a gáztüzelésű erőművekre átmeneti és tartalékkapacitásként van szükség a jelenlegi technológiai és piaci feltételek mellett, mivel az EU-nak a 2020–2030-as időszakban 23 és 31 gigawatt (GW) közötti új gázkapacitásra lesz szüksége.

516 Márpedig az Osztrák Köztársaságnak a platform megállapításaira alapozott állításai nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításával, hogy előfordulhat, hogy a kis szén-dioxid-kibocsátású alternatívák nem minden esetben állnak kereskedelmileg rendelkezésre, és nem teszik lehetővé az ellátás biztonságának garantálását.

517 Az a puszta állítás ugyanis, amely szerint léteznek megújuló energiaforrásokon alapuló életképes alternatívák, nem elegendő ahhoz, hogy a Bizottság értékelését hihetőségétől megfossza.

518 Az Osztrák Köztársaság érvei tehát nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy nem teljesül a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt azon feltétel, amely szerint nem létezhet alacsony karbonintenzitású alternatíva.

519 A fenti indokok alapján a tizedik jogalap első része nem megalapozott.

– A tizedik jogalapnak az 1,5 °C-os célkitűzéssel összhangban egy karbonsemleges gazdaságra való átálláshoz való hozzájárulás hiányára vonatkozó második részéről

520 Az Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében alkalmazott 270 g CO_2eq/kWh és 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték nem egyeztethető össze a Párizsi Megállapodásban meghatározott 1,5 °C-os célkitűzéssel, valamint az Unió 2030-ra és 2050-ra vonatkozó részcéljaival, és hogy a többi technikai vizsgálati kritérium nem járul hozzá az éghajlatváltozás mérsékléséhez.

521 A Románia és a Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

522 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az érintett gazdasági tevékenységnek többek között hozzá kell járulnia a klímasemleges gazdaságra való átálláshoz olyan pályát követve, amely biztosítja az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozását, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások – különösen a szilárd fosszilis tüzelőanyagokból származó kibocsátások – fokozatos megszüntetésével.

523 A taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdéséből továbbá az következik, hogy az e rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó tevékenységeknek egy hiteles pályát követve elő kell mozdítaniuk a klímasemleges gazdaságra való átállást, amely összhangban van

egy olyan fejlődési pályával, amelynek célja, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozza, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások fokozatos megszüntetésével.

524 Így a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése előírja a Bizottság számára, hogy megbizonyosodjon arról, hogy az e rendelkezés hatálya alá tartozó gazdasági tevékenység előmozdítja-e a klímasemleges gazdaságra való átállást, és arra irányul-e, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozza, többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások fokozatos megszüntetése révén.

525 A taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy a Bizottság értékelései hiteltelenek lennének, és nyilvánvaló értékelési hibában szenvednének, ha az Osztrák Köztársaság bizonyítaná, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság a megtámadott rendeletben lényegében megállapított, a technikai vizsgálati kritériumok nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére.

526 E tekintetben a fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagok hasznosításával történő villamosenergia-termelést illetően (a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29. szakasz) az éghajlatváltozás mérsékléséhez való lényeges hozzájárulásra vonatkozó technikai vizsgálati kritérium keretében a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29. szakasz 1. pontjának b) alpontja a következőket írja elő:

„Azok a létesítmények, amelyek esetében az építési engedélyt 2030. december 31-ig adták ki, megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének:

i. a tevékenységből származó közvetlen ÜHG-kibocsátás a leadott energia egységére vetítve kisebb, mint 270 g CO_2eq/kWh, vagy a tevékenységből származó éves közvetlen ÜHG-kibocsátás a létesítmény teljesítményének egységére vetítve 20 éven át átlagosan kisebb, mint 550 kg CO_2eq/kW;

ii. az azonos energiatermelő kapacitás leginkább költséghatékony műszakilag megvalósítható alternatívája figyelembevételével végzett összehasonlító értékelés tanúsága szerint a helyettesítendő villamosenergia-termelés nem folytatható megújuló energiaforrásokból; az összehasonlító értékelés eredményeit közzéteszik, és arról konzultálnak az érdekelt felekkel;

iii, a tevékenység meglévő, fosszilis szilárd vagy folyékony tüzelőanyagokon alapuló, nagy kibocsátású villamosenergia-termelő tevékenységet helyettesít;

iv. az újonnan üzembe állított termelőkapacitás legfeljebb 15%-kal nagyobb a helyettesített termelőkapacitásnál;

v. tervezésénél és építésénél fogva a létesítmény megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gáznemű tüzelőanyagok hasznosítására szolgál, a megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gáznemű tüzelőanyagokra való áttérés 2035. december 31-ig megtörténik, és erre vonatkozóan a vállalkozás vezető testülete kötelezettséget vállal és ellenőrizhető tervet hagy jóvá;

vi. a helyettesítés az újonnan üzembe állított termelőkapacitás teljes élettartama folyamán legalább 55% ÜHG-kibocsátás-csökkentést eredményez;

vii. ha a tevékenységet szénalapú energiatermelést folytató tagállam területén végzik, a kérdéses tagállam kötelezettséget vállalt a szénalapú energiatermelés megszüntetésére […]”

527 A leadott energia egységére vetített 270 g CO_2eq/kWh határértéket a hő- vagy hűtési energia és villamos energia fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagokból történő nagy hatásfokú kapcsolt termelésére (a megtámadott rendelet I. mellékletének 4.30. szakasza), valamint hő- vagy hűtési energia fosszilis eredetű gáznemű tüzelőanyagokból hatékony távfűtő és távhűtő rendszerben történő előállítására vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok (a megtámadott rendelet I. mellékletének 4.31. szakasza) is alkalmazzák.

528 Elsősorban az Osztrák Köztársaság megjegyzi, hogy a TEG szerint a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték tudományos keretet biztosít a klímasemleges gazdaságra való átállás elősegítésére vonatkozó feltétel tiszteletben tartásához, és hogy azt ötévente csökkenteni kellene, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a TEG azt is jelezte, hogy ezt a küszöbértéket a hagyományos gáztüzelésű erőművek nem, csak a szén-dioxid-leválasztási és -megkötési technológiát alkalmazó erőművek tudják teljesíteni. Arra is rámutat, hogy a platform szerint a 270 g CO_2eq/kWh és 550 kg CO_2 eq/kW küszöbértékek nem összeegyeztethetőek az EU éghajlati célkitűzéseivel és a Párizsi Megállapodással, és hogy a Bizottság ezt a 100 g CO_2eq/kWh küszöbértéket tartotta döntőnek, különösen a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendeletben az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájárulónak tekintett egyéb tevékenységek esetében, valamint a nukleáris energia esetében.

529 Először is meg kell jegyezni, hogy a TEG végleges jelentése a 100 g CO_2eq/kWh küszöbértékkel kapcsolatban a következőket állapította meg:

„A villamosenergia-termelésre, a hőtermelésre, valamint a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre vonatkozóan 100 g CO_2[eq]/kWh kibocsátásintenzitási átfogó és technológiailag semleges küszöbérték javasolt. Ezt a küszöbértéket ötévente csökkenteni kell, összhangban a nettó nulla kibocsátás 2050-ig történő elérésére vonatkozó szakpolitikai célkitűzésekkel. […]

A kibocsátásintenzitási küszöbérték kiválasztásának módszere

A[z uniós] villamosenergia-ágazat éves kibocsátási pályájának 2050-ig el kell érnie a nettó nulla kibocsátást, összhangban a […] Párizsi Megállapodással és az egyéb éghajlat- és energiapolitikai kötelezettségvállalásokkal.

A 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték kiszámítása a villamosenergia-ágazat engedélyezett jövőbeli kibocsátáspolitikai célkitűzésein alapul, elosztva a villamosenergia-kereslet várható alakulásával.

A küszöbérték a villamosenergia-termelésbe történő valamennyi új beruházás esetében egyetlen értékben kerül meghatározásra, annak későbbi felülvizsgálatáig. A küszöbérték a hő/hűtési energia előállítására, valamint a kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésre is vonatkozik.

Ahhoz, hogy egy adott beruházás vagy tevékenység összeegyeztethető legyen ezzel a pályával, az átlagos kibocsátásnak a küszöbérték alatt kell lennie a beruházás vagy tevékenység fizikai élettartama alatt vagy 40 évig (a rövidebb időtartam veendő figyelembe).

[…]

A küszöbértéket a következőképpen határozták meg:

– Az EU 28 villamosenergia-kibocsátására és villamosenergia-igényére vonatkozó múltbeli adatok az Eurostattól származnak.

– A jövőbeli kibocsátásoknak összhangban kell lenniük a [kibocsátáskereskedelmi rendszer] ágazatára vonatkozó [uniós] politikai kötelezettségvállalásokkal (2030-ig – 43%), majd 2050-re lineárisan nullára csökkennek. A villamos energia jövőbeli kereslete (nettó termelés) várhatóan növekedni fog az uniós PRIMES 2016 referencia-forgatókönyvvel összhangban.

– A villamosenergia-ágazat tervezett kibocsátását elosztva a villamosenergia-igény előrejelzésével, akkor az [uniós] villamosenergia-ágazat kibocsátási tényezőire vonatkozó szakpolitikával összhangban álló éves előrejelzett értékeket kapunk.

– Egy adott villamosenergia-termelő akkor tekinthető úgy, hogy megfelel ezeknek a szakpolitikai célkitűzéseknek, ha kibocsátásai az élettartama alatt alacsonyabbak, mint az éves kibocsátási tényezők átlaga.

– Az összes technológiára kiterjedő, egységes technológiasemleges küszöbérték meghatározásához a módszertan az üzembe helyezéstől számított 40 éves időszak átlagos éves kibocsátási tényezőit veszi figyelembe.”

530 A 100 g CO_2eq/kWh küszöbértéket tehát úgy kapták meg, hogy a villamosenergia-ágazat tervezett kibocsátását (amely figyelembe veszi a 2050-re kitűzött nettó nulla kibocsátást) elosztották az előre jelzett villamosenergia-kereslettel.

531 A TEG szerint a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték a villamosenergia-termelés 2020 és 2050 közötti átlagos kibocsátási értéke, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy 2050-re elérje a nettó nulla kibocsátásra vonatkozó célkitűzést.

532 Ez a küszöbérték az üvegházhatásúgáz-kibocsátások korlátozására vagy megszüntetésére való törekvés érdekében 2050-ig át nem lépendő teljes kibocsátás becsült értékének és a villamosenergia iránti kereslet 2050-re becsült értékének arányán alapul.

533 Ez azt jelenti, hogy a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték olyan hipotetikus CO_2eq/kWh értéket határoz meg, amelyet nem szabad túllépni az üvegházhatásúgáz-kibocsátások korlátozása vagy megszüntetése érdekében, összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy 2050-re a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra kell korlátozni.

534 Másodszor meg kell azonban jegyezni, hogy a TEG által megállapított küszöbérték önmagában nem a megtámadott rendeletben meghatározott technikai vizsgálati kritériumok jogszerűségének paramétere, mivel a Bizottság számos tényezőt figyelembe vehet.

535 E tekintetben, ahogyan azt a Bizottság ellenkérelmében megjegyezte, anélkül hogy ezt vitatták volna, a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték jelenleg nem megvalósítható a szén-dioxid-leválasztó rendszerrel nem rendelkező gáztüzelésű erőművek esetében. A Bizottság megközelítése lényegében abban áll, hogy 270 g CO_2eq/kWh küszöbértéket alkalmaz az említett létesítményekre oly módon, hogy azok a megtámadott rendelet hatálya alá tartozzanak, és a többi

technikai vizsgálati kritérium hatálya alá tartozzanak. Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen megközelítés megfelel a taxonómiai rendelet fenti 377. pontban már említett, a tétlenség vagy a késedelmes cselekvés elkerülésére irányuló céljának.

536 E körülmények között az Osztrák Köztársaságnak a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték be nem tartására alapított érvei önmagukban nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításakor, hogy a technikai vizsgálati kritériumok elősegíthetik az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését vagy megszüntetését, következésképpen pedig a hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra való korlátozására irányuló fejlődési pályával összeegyeztethető klímasemleges gazdaságra való átállást.

537 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság érvei azt sem bizonyítják, hogy a technikai vizsgálati kritériumok nem alkalmasak arra, hogy hozzájáruljanak az európai klímarendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott azon köztes cél eléréséhez, hogy 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55%-kal csökkenjen a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (az elnyelések levonása utáni kibocsátás) az Unióban.

538 Meg kell ugyanis állapítani, hogy érvelésével az Osztrák Köztársaság lényegében a szóban forgó kritériumok kellően szigorú vagy ambiciózus jellegét vitatja, de nem kérdőjelezi meg azoknak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások fokozatos megszüntetésére vagy csökkentésére való alkalmasságát. Következésképpen a fenti 523–525. pontban már kifejtett okokból ez az érvelés nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének végrehajtása során. Ezenkívül a fenti 378. pontban kifejtettekhez hasonló okokból emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság azon döntése, hogy a potenciálisan kevésbé szigorú kritériumokat részesít előnyben, kapcsolódhat a tétlenség vagy a késedelmes cselekvések elkerülésének célkitűzéséhez, lehetővé téve a megtámadott rendelet és az abban szereplő valamennyi kritérium szélesebb alkalmazási körét.

539 Ez annál is inkább így van, mivel az érintett tevékenységeknek egy meglévő, fosszilis szilárd vagy folyékony tüzelőanyagokon alapuló, nagy kibocsátású villamosenergia-termelő tevékenységet kell helyettesíteniük, és az újonnan üzembe állított termelőkapacitás teljes élettartama folyamán legalább 55% üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentést kell eredményezniük, és a tagállamnak kötelezettséget kell vállalnia a szénalapú energiatermelés fokozatos megszüntetésére (a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontja b), iii., vii. és vii. alpontja, valamint I. melléklete 4.30. és 4.31. szakasza 1. pontja b) alpontjának iv., vii. és ix. alpontja).

540 Végezetül az Osztrák Köztársaság érve azt is figyelmen kívül hagyja, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek tekintetében követett megközelítés fokozatos megközelítés, amelynek célja a fosszilis gázokkal összefüggő energiatermelés fokozatos csökkentése, miközben lehetővé teszi az ellátás biztonságát, ahogyan az többek között a megtámadott rendelet (4) preambulumbekezdéséből kitűnik. Így, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, a létesítmények vagy állandó szintre korlátozhatják az üzemórák számát, vagy pedig gyorsan áttérhetnek a megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok teljes körű felhasználására a szén-dioxid-költségvetés kimerülését követően. Következésképpen, ha az első években a létesítmények a szén-dioxid-költségvetésük nagyobb részét használják fel, a későbbi években az üzemórák számának csökkentésével, illetve a megújuló vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gázokra való korábbi átállással kell kompenzálniuk. Ez a megközelítés összhangban áll az uniós jogalkotó azon szándékával, hogy ne csak azokat a gazdasági tevékenységeket vegyék figyelembe, amelyek

alkalmasak az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló célkitűzéshez való lehető legnagyobb mértékű hozzájárulás biztosítására, és amelyek nem sértenek – vagy a lehető legkisebb mértékben – más környezeti célkitűzéseket.

541 Másodsorban, az Osztrák Köztársaság először is azt állítja, hogy a technikai értékelési kritériumok sem biztosítják e célok elérését. Közelebbről az a feltétel, hogy 2035. december 31-ig át kell térni a megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gáznemű tüzelőanyagok teljes körű használatára, nem járulhat hozzá a 2030-ra vonatkozó köztes cél eléréséhez, amely az európai klímarendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében kötelező lenne.

542 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy az előírt tüzelőanyag-váltás nem elegendő az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek teljesítéséhez való megfelelő hozzájárulás biztosításához, amelyek azt feltételezik, hogy az energiaágazat 2040-re (és mindenesetre 2050-re) már szinte klímasemlegessé válik, így többé nem jár jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátással.

543 Ezen érvvel az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a tüzelőanyag-váltáshoz kapcsolódó technikai vizsgálati kritérium nem elegendő ahhoz, hogy garantálja az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek teljesítéséhez való megfelelő hozzájárulást.

544 Márpedig meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, és még csak nem is állítja, hogy az előírt tüzelőanyag-váltás nem alkalmas az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

545 Másodszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a technikai vizsgálati kritériumok lehetővé teszik, hogy a jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátást okozó létesítmények jóval a 2040 (vagy akár 2050) utáni időszakon túl is tervezzenek. Az Osztrák Köztársaság ugyanis hangsúlyozza, hogy a technikai vizsgálati kritériumok szerint az új létesítmények környezeti szempontból fenntarthatónak tekinthetők, ha 2030. december 31. előtt engedélyezték őket, és teljesülnek a megtámadott rendeletben előírt egyéb feltételek. Az Osztrák Köztársaság szerint e létesítmények átlagos működési ideje 25–30 év. Márpedig a technikai vizsgálati kritériumok még 2036. január 1-jétől sem írják elő pontosan a megújuló tüzelőanyagok kizárólagos használatát, hanem csak a kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok használatát, amely semmilyen kapcsolatban nem áll a 270 g CO_2eq/kWh küszöbértékkel, és egyébiránt e küszöbértékhez vagy bármely más határértékhez képest semmilyen konkrét csökkentést nem ír elő.

546 Az Osztrák Köztársaság szerint, még ha úgy is tekintenénk, hogy a kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok használatára vonatkozó kötelezettség a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról szóló, 2018. december 11-i (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2018. L 328., 82. o.) megfelelően a fosszilis üzemanyagokra vonatkozó referenciaértékhez képest 70%-os csökkentést ír elő, ebből csak az következik, hogy az engedélyezett kibocsátási szint valamivel kevesebb mint 200 g CO_2eq/kWh-ra csökken. Az Osztrák Köztársaság ebből azt a következtetést vonja le, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások még 2035 után is, és a létesítmények működési idejét figyelembe véve, jóval 2040 és 2050 után is olyan szinten maradnak engedélyezve, amely jelentősen meghaladja a 100 g CO_2eq/kWh küszöbértéket, amelyet tiszteletben kell tartani az éghajlat-politikai célok eléréséhez.

547 Márpedig meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, és még csak nem is állítja, hogy a kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok használatára vonatkozó kötelezettség nem alkalmas az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

548 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontja b) alpontjának vi. alpontjában, valamint 4.30. és 4.31. szakasza 1. pontja b) alpontjának vii. alpontjában szereplő 55%-os megtakarítás célkitűzésére való hivatkozás tévesen utal az európai klímarendelet 4. cikkében előírt azon követelmény végrehajtására, hogy 2030-ig 55%-kal kell csökkenteni a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást Európában, miközben mivel e kibocsátások 75%-a az energiaágazatból származik, nyilvánvaló, hogy ebben az ágazatban nagyobb megtakarításokat kell elérni.

549 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, és még csak nem is állítja, hogy a technikai vizsgálati kritériumok, amelyek szerint egy régi létesítmény cseréje az újonnan üzembe állított termelőkapacitás teljes élettartama folyamán legalább 55%-kal csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, vagy az előállított energia kWh-jára vetítve legalább 55%-kal csökkenti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

550 Negyedszer, az Osztrák Köztársaság szerint egy régi létesítmény egy új létesítménnyel való helyettesítésének a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontjának b) vi. alpontjában, valamint 4.30. és 4.31.s szakasza 1. pontjának b) vii. alpontjában foglalt feltételei elégtelenek. E gazdasági tevékenységnek ugyanis fel kell váltania a kapcsolt széntüzelésű erőművek vagy lignittüzelésű erőművek által jelenleg végzett villamosenergia-termelési tevékenységet, és az említett szakasz 1. pontja b) alpontjának iv. alpontja értelmében még 15%-kal növelni is lehet a 4.29. pontban említett létesítmények kapacitását. Ezenkívül a 4.30. és a 4.31. szakasz 1. pontja b) alpontjának v. alpontjában foglalt feltételek megfelelnek a 4.29. szakasz 1. b) pontjának iv. alpontjában előírt feltételnek, kivéve azt a tényt, hogy e tevékenységek esetében kapacitásnövelés nem lehetséges, és nem követelmény a kapacitásnak a korábbi állapothoz viszonyított csökkentése.

551 Ezzel az érvvel az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy egy régi létesítmény egy új létesítménnyel való helyettesítésének a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontjának b) vi. alpontjában, valamint 4.30. és 4.31.s szakasza 1. pontjának b) vii. alpontjában foglalt feltételei elégtelenek.

552 Az Osztrák Köztársaság azonban nem bizonyítja, és még csak nem is állítja, hogy a régi létesítmény helyettesítésének a többi technikai vizsgálati kritériummal együtt értelmezett feltételei nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

553 Ötödször, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29. szakasza 1. pontja b) alpontjának vii. alpontjában, valamint 4.30. és 4.31. szakasza 1. pontja b) alpontjának ix. alpontjában foglalt feltételek kizárólag azon tagállamokat kötik, amelyek szenet

használnak az energiatermeléshez, de nem minősülnek lényeges feltételnek, mivel az e termelésből való kilépésére semmilyen határidőt nem állapítottak meg, és a bejelentett kilépés időpontja így több évtizeddel későbbre tehető.

554 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy azok a technikai vizsgálati kritériumok, amelyek egy adott tagállamot arra kötelezik, hogy kötelezettséget vállaljon a szénalapú energiatermelés fokozatos megszüntetésére, nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

555 Harmadsorban, az Osztrák Köztársaság először is hangsúlyozza, hogy az újonnan üzembe állított termelőkapacitás 15%-kal meg is haladhatja a helyettesített létesítmény kapacitását, így a fosszilis tüzelőanyagok kapacitása a szóban forgó korábbi fosszilis kapacitásokhoz képest még tovább növelhető anélkül, hogy ez a beruházás fenntarthatóságán bármit változtatna.

556 Az Osztrák Köztársaság azonban nem bizonyítja, hogy az újonnan üzembe állított termelőkapacitásnak a helyettesített létesítmény kapacitásához képest 15%-kal nagyobb mértékben történő korlátozása más technikai vizsgálati kritériumokkal együtt nem lenne alkalmas az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

557 Másodszor, az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátásoknak a jelenlegi állapothoz képest bizonyos mértékű csökkentése nem elegendő ahhoz, hogy lehetővé tegye valamely ideiglenes tevékenység számára, hogy megfeleljen az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek elérése felé haladó „fejlődési pálya” feltételének. Ebből azt a következtetést vonja le, hogy a megtámadott rendelet technikai vizsgálati kritériumainak kiegészítő rendelkezései, amelyek hozzájárulhatnak olyan új erőművek létrehozásához, melyek csökkentik a kibocsátást az általuk helyettesített erőművekhez képest, nem relevánsak a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése szempontjából.

558 Ez az érv azonban nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy a fosszilis gázzal összefüggő tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások megszüntetésére vagy fokozatos csökkentésére. Ennélfogva a fenti 538. pontban kifejtettekhez hasonló okok miatt ezen érvelésnek nem lehet helyt adni.

559 Következésképpen, ahogyan az a fenti 538., 544., 547., 549., 552., 554., 556. és 558. pontból következik, az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a technikai vizsgálati kritériumok sem önmagukban, sem összességükben véve nem alkalmasak az üvegházhatásúgáz-kibocsátások fokozatos megszüntetésére.

560 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság által előterjesztett előrejelzések önmagukban nem foszthatják meg hihetőségüktől azokat az előrejelzéseket, amelyeken a megtámadott rendelet alapul.

561 Harmadszor, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet 1. mellékletében szereplő 4.30. és 4.31. szakasz 1. pontja b) alpontjának i. alpontjában foglalt feltételek csupán megismétlik az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október

25-i 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 315., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 315., 24. o.) által a rendkívül hatékony kapcsolt hő- és villamosenergia-termelésnek, illetve a távfűtésnek/távhűtésnek adott fogalommeghatározást.

562 Mindazonáltal a technikai vizsgálati kritériumok és az ezen irányelv közötti ilyen állítólagos megfelelés nem alkalmas annak bizonyítására, hogy e szempontok jogellenesek. Ezenkívül, ahogyan az a fenti 263–265. pontból kitűnik, a Bizottság megalapozottan támaszkodott az uniós jog alapján meghatározott bármely minimumkövetelményre.

563 Negyedsorban, az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a 100 g CO_2eq/kWh felső határt meghaladó küszöbértékek nem a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett meggyőző tudományos eredményeken alapulnak, mivel nem képezték tárgyát a TEG vizsgálatának, és ellentmondanak annak.

564 Márpedig ahogyan arra a Bizottság a pervezető intézkedésekre adott, 2024. szeptember 30-i válaszaiban rámutat, a 270 g CO_2eq/kWh küszöbértéket a TEG végleges jelentésének technikai melléklete is alátámasztja, amely a DNSH-kritérium tekintetében az említett küszöbértékhez közeli 262 g CO_2eq/kWh értéket javasolt.

565 Továbbá, ahogyan az a pervezető intézkedésekre adott, 2024. szeptember 30-i válaszaiból kitűnik, a Bizottság a 270 g CO_2eq/kW küszöbérték alapján számította ki az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértéket. A Bizottság ugyanis modellként egy 270 g CO_2eq/kWh közvetlen kibocsátással rendelkező gázerőművet vett figyelembe, amelyet az éves üzemórák 25%-án, tehát évi 2190 órában üzemeltettek, így ebben az esetben az éves összkibocsátás 270 g CO_2eq/kWh és 2190 óra szorzatának, vagyis 591,3 kg CO_2eq/kWh-nak felel meg. A Bizottság ezt az értéket 550 kg CO_2 eq/kW-ra kerekítve szigorította.

566 E körülmények között nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem a rendelkezésre álló tudományos értékelésekre támaszkodott, így ezt az érvet el kell utasítani.

567 A fentiekre tekintettel az Osztrák Köztársaság nem bizonyította, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz amiatt, hogy a Bizottság lényegében úgy tekintette, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében alkalmazott 270 g CO_2eq/kWh és 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték összeegyeztethető a Párizsi Megállapodásban meghatározott 1,5 °C-os célkitűzéssel, valamint az Unió 2030-ra és 2050-re vonatkozó megfelelő részcéljaival, valamint hogy a többi technikai vizsgálati kritérium lehetővé teszi az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulást.

568 A tizedik jogalap második része tehát nem megalapozott.

– A tizedik jogalapnak az életciklus-értékelés követelményének megsértésére alapított harmadik részéről

569 Az Osztrák Köztársaság szerint az életciklus-értékelés nemcsak a DNSH-kritérium alapján (a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdése), hanem az e rendelet 10. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 19. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerinti átállást támogató tevékenységként való besorolás céljából is alkalmazandó, így az üvegházhatású gázok életciklus-értékelését figyelembe kellett volna venni.

570 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a két küszöbérték figyelmen kívül hagyja az életciklus-elemzés követelményét, mivel kifejezetten csak „a tevékenységből származó közvetlen ÜHG-kibocsátásra” vonatkozik, nem pedig a 100 g CO_2eq/kWh küszöbértékhez hasonlóan az „életciklus-alapú ÜHG-kibocsátásra”. Hozzáteszi, hogy a metánkibocsátás figyelmen kívül hagyásával a Bizottság ellentmond a metánkibocsátás csökkentésére irányuló saját stratégiájának.

571 Az Osztrák Köztársaság ebből azt a következtetést vonja le, hogy az előírt életciklus-értékeléssel összeegyeztethetetlen paramétereket határoznak meg küszöbértékként, és hogy a jelentős és különösen káros metánkibocsátásokról ezzel egyidejűleg nem esik szó, miközben azok az ellátási lánc egészében, különösen a fosszilis gáz kitermelése és elosztása során, az elégetés előtt keletkeznek.

572 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság szerint a megtámadott rendelet sérti az életciklus-értékelés követelményét, mivel a technikai vizsgálati kritériumok nem biztosítják, hogy a megújuló vagy kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagokat, amelyek használatát 2035. december 31-ig megkövetelik, maguk is kis szén-dioxid-kibocsátás mellett készüljenek. Közelebbről, a technikai vizsgálati kritériumok nem zárják ki a „zöld” hidrogén égetésének a „szürke” hidrogén égetésével való helyettesítését, amely hidrogén előállítása viszont jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátást eredményez.

573 A Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

574 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy mind a taxonómiai rendelet 17. cikkének (2) bekezdése, mind 19. cikke (1) bekezdésének g) pontja előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak figyelembe kell venniük az életciklust, beleértve a már meglévő életciklus-értékelésekből származó bizonyítékokat is, tekintettel magának a gazdasági tevékenységnek a környezeti hatására, valamint az adott gazdasági tevékenység által nyújtott termékek és szolgáltatások környezeti hatására, különösen tekintettel ezen termékek és szolgáltatások előállítására, használatára és életciklusának végére.

575 Mindazonáltal, ahogyan az a fenti 428–434. pontból kitűnik, valamely tevékenység életciklusa figyelembevételének követelménye nem feltétlenül terjed ki azokra a tevékenységekre, amelyek az érintett gazdasági tevékenység előtt vagy után helyezkednek el.

576 Így a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek által nyújtott termékek és szolgáltatások előállításának, használatának és élettartamának figyelembevételére vonatkozó kötelezettség nem foglalja magában a fosszilis gáz elégetése előtti kitermelésének és elosztásának figyelembevételét, mivel e tevékenységek maguk nem tartoznak a villamosenergia-termelés körébe.

577 Végül, ahogyan az a fenti 4. pontban megállapítást nyert, a taxonómiai rendelet célja a környezeti szempontból fenntarthatónak tekintett gazdasági tevékenységek egységes osztályozási rendszerének létrehozása. Ez az osztályozás vagy taxonómia tehát meghatározott gazdasági tevékenységekre vonatkozik. Így az annak meghatározására szolgáló technikai vizsgálati kritériumok Bizottság általi megállapítása, hogy valamely tevékenység úgy tekinthető-e, mint amely lényegesen hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez, és nem sérti jelentősen a környezeti célkitűzéseket, eseti alapon konkrét gazdasági tevékenységre irányul.

578 E körülmények között az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a tevékenységből eredő közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat, nem pedig a teljes életciklusra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátást vette figyelembe.

579 A tizedik jogalap harmadik része tehát nem megalapozott.

– A tizedik jogalap negyedik részéről, amely lényegében azon alapul, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték nem felel meg az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek

580 Az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték sérti a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját, mivel nem felel meg az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek.

581 Az Osztrák Köztársaság szerint a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját sérti önmagában az a tény, hogy a fosszilis gáz technikai vizsgálati kritériumai három különböző átlagos küszöbértéket határoznak meg 20 éves átlagban, amelyek 100 g és 270 g CO_2eq/kWh, valamint 550 kg CO_2eq/kW. Hangsúlyozza, hogy a 270 g-os küszöbérték 100 g alatti teljesítménynek felel meg, az 550 kg-os küszöbérték pedig még alacsonyabb teljesítményt jelent, mint a másik két küszöbérték.

582 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megállapított küszöbértékek jóval meghaladják a megújuló energiaforrásokra és más energiaforrásokra, különösen a szélenergiára és a vízenergiára vonatkozó küszöbértékeket, amelyek teljes életciklusa során 30 g CO_2eq/kWh alatti üvegházhatásúgáz-kibocsátási küszöbértéket érnek el.

583 Egyébiránt az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy még ha a fosszilis gázból történő energiatermelést önálló ágazatként vagy iparágként kellene is kezelni, a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték nem felelne meg az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek. A szén-dioxid-leválasztással és -elnyeléssel működő erőművek sokkal jobb teljesítményt nyújthatnak, és megfelelhetnek a 100 g CO_2eq/kWh küszöbértéknek.

584 A Magyarország és a Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

585 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egy gazdasági tevékenység különösen akkor minősül az éghajlatváltozás mérsékléséhez lényegesen hozzájáruló tevékenységnek, ha üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékei megfelelnek az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek.

586 Ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, a taxonómiai rendelet (41) preambulumbekezdése értelmében az átállási tevékenységek akkor felelnek meg ennek a feltételnek, ha az üvegházhatásúgáz-kibocsátásaik lényegesen alacsonyabbak az ágazati vagy iparági átlagnál.

587 Ezenkívül, mivel a fenti 535. pontban már kifejtett okokból a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték jelenleg nem megvalósítható a szén-dioxid-leválasztó rendszerrel nem rendelkező, gáztüzelésű erőművek esetében, az nem szolgálhat mintaként annak meghatározásához, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek megfelelnek-e az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek való megfelelésre vonatkozó feltételnek.

588 Végül önmagában az a körülmény, hogy egy adott ágazat küszöbértéke meghaladja a 100 g CO_2 eq/kWh küszöbértéket vagy egy másik ágazatra, például a megújuló energiaforrásokra vonatkozó küszöbértéket, nem jelenti azt, hogy e küszöbérték ne lenne jóval alacsonyabb az érintett ágazat átlagánál. Az Osztrák Köztársaság által a szélenergiára és a vízenergiára vonatkozó kibocsátási küszöbértékkel végzett összehasonlítás tehát nem releváns.

589 Ezenkívül, még ha el is fogadjuk, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékek önmagukban nem felelnek meg az ágazatban vagy az iparágban fennálló átlagnál jóval alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátási értéknek, meg kell állapítani, hogy e küszöbértékek más technikai vizsgálati kritériumokkal párosulnak, amelyek célja a fosszilis eredetű gázokkal összefüggő tevékenységek üvegházhatásúgáz-kibocsátásának fokozatos csökkentése.

590 E körülmények között az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2 eq/kW küszöbérték – más technikai vizsgálati kritériumokkal együtt – lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a fosszilis eredetű gázokkal összefüggő érintett tevékenységek az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítményt valósítják meg.

591 Ezen indokok alapján a tizedik jogalap negyedik része nem megalapozott.

– A tizedik jogalapnak az alacsony karbonintenzitású alternatívák akadályozására vonatkozó ötödik részéről

592 Az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet ellentétes a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjával, mivel a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek akadályozzák az alacsony karbonintenzitású alternatívák kidolgozását és bevezetését. Az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy ezt az akadályozást nem zárja ki az a tény, hogy a megtámadott rendelet előírja, hogy a helyettesítendő szolgáltatás „a leginkább költséghatékony műszakilag megvalósítható alternatívája figyelembevételével végzett összehasonlító értékelés tanúsága szerint nem [nyújtható] megújuló energiaforrásokból”.

593 A Magyarország és a Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

594 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 164–169. pontból kitűnik – a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt azon feltétel, amely szerint nem létezhet technológiailag és gazdaságilag megvalósítható, alacsony karbonintenzitású alternatíva, szükségszerűen azt jelenti, hogy a Bizottságnak figyelembe kell vennie az ellátásbiztonság követelményét.

595 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy nyilvánvaló hibát tartalmazna a Bizottság azon értékelése, amely szerint a megújuló energiaforrások használatával járó alternatívák technológiai és gazdasági szempontból nem valósíthatók meg. A Bizottság ugyanis annak kijelentésére szorítkozik, hogy a megújuló energia, az intelligens hálózatok, valamint az energiatárolási és fogyasztáscsökkentési technikák mind olyan elérhető, alacsony karbonintenzitású megoldások, amelyek helyettesíthetik a kiválasztott tevékenységeket. Ezáltal a Bizottság nem hoz fel olyan bizonyítékokat, amelyek alátámasztanák, hogy e megoldások lehetővé tennék az ellátásbiztonság követelményének teljesítését.

596 Végezetül azt is meg lehet állapítani, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29–4.31. szakasz 1. pontja b), ii. vagy iii. alpontja megköveteli annak bizonyítását, hogy a kapacitás nem állítható elő megújuló energiaforrásokból, ami releváns annak meghatározása szempontjából, hogy fennáll-e az alacsony karbonintenzitású alternatívák akadályozása. Egyébiránt az e szakaszok 1. pontja b), v. vagy vi. alpontjában előírt azon feltétel, amely szerint a megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gáznemű tüzelőanyagok teljes körű használatára való áttérésnek 2035. december 31-ig meg kell történnie, a kis szén-dioxid-kibocsátású alternatívákat is előnyben részesíti.

597 Ezen indokok alapján a tizedik jogalap ötödik része nem megalapozott.

– A tizedik jogalapnak a bezáródási hatások tilalmának megsértésére alapított hatodik részéről

598 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet nem felel meg a karbonintenzív tevékenységekre gyakorolt bezáródási hatások a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt tilalmának. Ilyen hatásokra ugyanis legalább a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték tekintetében számítani kell, és mivel az e szempontból a taxonómiához igazíthatónak tekintett létesítmények jelentős beruházásokat igényelnek, amelyeket 25–30 éves időtartamra kell kivetíteni, és amelyek így nem állnak rendelkezésre alternatív megújuló energiaforrások esetében.

599 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy a fosszilis tüzelőanyagok kapacitása a meglévő fosszilis kapacitásokhoz képest legfeljebb 15%-kal növelhető, így az ehhez szükséges tőkét szintén befagyasztják, és azt az új fosszilis tüzelőanyag-kapacitások mértékéig éveken keresztül nem vagy már nem lehet megújuló energiaforrásokba befektetni.

600 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

601 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdése c) pontjának célja a bezáródás, azaz a karbonintenzív technológiákhoz kapcsolódó eszközök állandósulásának elkerülése.

602 Márpedig, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29–4.31. szakasz 1. pontjának b) alpontjában meghatározott technikai vizsgálati kritériumok tiszteletben tartják ezt a célkitűzést, mivel többek között azt írják elő, hogy a létesítmény legkésőbb 2035. december 31-ig áttér a megújuló és/vagy kis szén-dioxid-kibocsátású tüzelőanyagok használatára. Ezért nem a karbonintenzív tevékenységekhez kapcsolódó, elvesztegetett beruházásokról van szó.

603 Ezenkívül a fenti 526. pontban hivatkozott technikai vizsgálati kritériumok azt is előírják, hogy az érintett tevékenységnek egy meglévő, nagy kibocsátású villamosenergia-termelő tevékenységet kell helyettesítenie, hogy az újonnan üzembe állított termelőkapacitás legfeljebb 15%-kal haladhatja meg a helyettesített létesítmény kapacitását, és hogy a helyettesítésnek lehetővé kell tennie az üvegházhatásúgáz-kibocsátások legalább 55%-os csökkentését.

604 E körülmények között az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a megtámadott rendelet nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz amiatt, hogy a Bizottság lényegében megállapította, hogy a fosszilis eredetű gázokkal összefüggő tevékenységek megfelelnek a karbonintenzív tevékenységekre gyakorolt bezáródási hatások tilalmának.

605 Ezen okból a tizedik jogalap hatodik része nem megalapozott.

– A tizedik jogalapnak a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértésére alapított hetedik részéről

606 Az Osztrák Köztársaság szerint a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének fent ismertetett megsértése „még nyilvánvalóbb [e rendelet] 19. cikke (1) bekezdésének g) pontjára tekintettel". Az ezen utóbbi rendelkezés értelmében vett, az életciklus és a már meglévő életciklus-értékelések eredményeinek figyelembevételére vonatkozó kötelezettség ugyanis ugyanezen rendelet 19. cikke (1) bekezdésének első mondatán keresztül az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdése keretében is alkalmazandó. Így az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság többek között az alacsony karbonintenzitású alternatívák előtti akadályokra és a bezáródási hatásokra tekintettel nem vette figyelembe a jelenleg releváns gazdasági tevékenységek hosszú tervezési, engedélyezési és üzemeltetési időszakait, következésképpen pedig a teljes életciklust.

607 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

608 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy az Osztrák Köztársaság érvelése az általa a jelen jogalap harmadik részében felhozott, már elutasított érvek egyszerű megismétlésén, valamint azon állításon alapul, amely szerint a Bizottság nem vette figyelembe a jelenleg releváns gazdasági tevékenységek hosszú tervezési, engedélyezési és üzemeltetési időszakait, következésképpen pedig a teljes életciklust.

609 Márpedig ez utóbbi érvet, amely egy egyszerű, alá nem támasztott állítást tartalmaz, ezen okból el kell utasítani.

610 A tizedik jogalap hetedik része tehát nem megalapozott.

– A tizedik jogalap nyolcadik részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének megsértésén, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságain" alapul

611 Az Osztrák Köztársaság azzal érvel, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeknek, valamint az ezekkel kapcsolatos fogalommeghatározásoknak és kritériumoknak a technikai vizsgálati kritériumokba történő belefoglalása nem meggyőző tudományos eredményeken alapul, és sérti az elővigyázatosság elvét, mivel a megtámadott rendelet nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy a technikai vizsgálati kritériumok összeegyeztethetők-e a Párizsi Megállapodás és az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseivel, és mindenképpen „az elemzés és az indokolás hiányosságain" alapul.

612 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

613 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontja előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak meggyőző tudományos eredményeken és az elővigyázatosság elvén kell alapulniuk.

614 Ezenkívül, ahogyan az a fenti 79–82. pontból kitűnik, a fosszilis gáz ágazata a 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendelet elfogadásához vezető előkészítő kutatási szakasz részét képezte.

615 A technikai vizsgálati kritériumok kidolgozását illetően a Bizottság megjegyzi, hogy az alkalmazott elemzési alap megegyezik az „Irány az 55%!” (fit for 55) jogalkotási csomag alapjául szolgáló hatásvizsgálathoz használt alappal, különös tekintettel a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek 2030-ban és 2050-ben betöltendő szerepére, és hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumok összhangban vannak a Bizottság modellezésében szereplő forgatókönyvekkel.

616 E körülmények között el kell utasítani az Osztrák Köztársaság arra alapított érvét, hogy a Bizottság a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó technikai vizsgálati kritériumokat nem meggyőző tudományos eredményekre alapította.

617 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a Bizottság még csak meg sem kísérelte, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékeit olyan előrejelzésekre vagy más tudományos eredményekre alapozza, amelyek bizonyítanák e küszöbértékeknek az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseivel való összeegyeztethetőségét.

618 A 270 g CO_2eq/kWh és 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékekkel kapcsolatban elegendő emlékeztetni arra, hogy a Bizottság tudományos értékeléseket alkalmazott, különösen a TEG végleges jelentésének technikai mellékletét a technikai vizsgálati kritériumok referenciaértékeinek megállapításához.

619 Márpedig az a körülmény, hogy a Bizottság bizonyos esetekben eltért a tudományos értékelés alapján javasolt küszöbértékektől, vagy az általa választott küszöbértékekről a tudományos közösségben nincs egyetértés, nem bizonyítja a taxonómiai rendelet 19. cikke f) pontjának megsértését, mivel nem kérdőjelezi meg azt a tényt, hogy a Bizottság a technikai vizsgálati kritériumokat meggyőző tudományos eredményekre, különösen a TEG végleges jelentésének technikai mellékletére alapította, amelyet ezt követően széles mérlegelési mozgástere keretében figyelembe vett.

620 Végül, mivel az Osztrák Köztársaság nem támasztja alá az elővigyázatosság elvének megsértésén, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságain” alapuló érveit, azokat el kell utasítani.

621 A fentiekből következik, hogy a tizedik jogalap nyolcadik része nem megalapozott.

622 A tizedik jogalapot tehát el kell utasítani.

Az egyenlő bánásmód elvének és a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) és j) pontjának a technológiai semlegesség hiánya miatti megsértésére vonatkozó tizenegyedik jogalapról

623 Az Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és 550 kg CO_2 eq/kW küszöbértéknek a megtámadott rendeletbe való belefoglalása sérti a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) és j) pontjában foglalt technológiasemlegesség követelményét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, mivel a megtámadott rendelet azáltal, hogy csökkenti a fosszilis gázra vonatkozó általánosan alkalmazandó küszöbértékeket, egy meghatározott technológiára vonatkozóan indokolatlanul kedvezőbb rendszert vezet be.

624 A Magyarország és Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

625 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének a) pontja kimondja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak a technológiasemlegesség elvének tiszteletben tartása mellett, az adott gazdasági tevékenység rövid és hosszú távú hatását egyaránt figyelembe véve azonosítaniuk kell az adott környezeti célkitűzéshez való legrelevánsabb potenciális hozzájárulásokat.

626 Ahogyan az a fenti 113. pontban szerepel, a technológiai semlegesség elve magában foglalja, hogy az érintett szabályozásnak általánosan kell meghatároznia a személyek jogait és kötelezettségeit annak érdekében, hogy valamely technológia alkalmazását ne részesítse előnyben a másikkal szemben

627 Továbbá az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék eltérő módon és az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

628 Emellett meg kell állapítani, hogy bár a CO_2eq/kWh-ban kifejezett küszöbértékeket illetően a megtámadott rendelet magasabb értékeket határozott meg a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek tekintetében, e meghatározás az e tevékenységekre jellemző különböző tényezők – mint például a jelenlegi technológiák és infrastruktúrák állapota –, valamint más tényezők – mint például az ellátás biztonságának követelménye és a fosszilis gáz átállást elősegítő energiaként való felhasználása – figyelembevételéből eredt.

629 Ezenkívül nem ezek a küszöbértékek az egyedüli, a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre alkalmazandó technikai vizsgálati kritériumok.

630 E körülmények között az Osztrák Köztársaság érvei nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozóan megállapított technikai vizsgálati kritériumok összességükben kedvezőbbek, mint a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, átállást támogató egyéb tevékenységekre vonatkozóan meghatározott technikai vizsgálati kritériumok.

631 Az Osztrák Köztársaság tehát nem bizonyítja, hogy a megtámadott rendelet sérti a technológiasemlegesség elvét.

632 Egyébiránt, mivel a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek különböznek a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, átállást támogató egyéb tevékenységektől, mivel nem ugyanarra az energiaforrásra és infrastruktúrára vonatkoznak, e tevékenységek eltérő kezelése nem bizonyíthatja, hogy a megtámadott rendelet sérti az egyenlő bánásmód elvét.

633 Végül az a tény, hogy a megtámadott rendelet a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték tiszteletben tartásától teszi függővé annak elismerését, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységek hozzájárulnak a taxonómiai rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében foglalt, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzéséhez, nem bizonyítja az egyenlő bánásmód vagy a technológiasemlegesség elvének megsértését, mivel e cikk nem ugyanazokat a célokat követi, mint e rendelet 10. cikkének (2) bekezdése.

634 A taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdése ugyanis azokra a tevékenységekre vonatkozik, amelyek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, míg e rendelet 11. cikke azokra a tevékenységekre vonatkozik, amelyek lényegesen hozzájárulnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.

635 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a megtámadott rendelet a II. mellékletének 4.29–4.31. szakaszában egy másik indokolatlan eltérő bánásmódon alapul, amely rendelkezések kizárólag az e rendelet I. mellékletében szereplő 4.29–4.31. szakasz 1. pontjának a) alpontjában foglalt kritériumokra utalnak. Ugyanis e rendelet még a fosszilis gáz esetében is a 100 g CO_2eq/kWh küszöbérték tiszteletben tartásától teszi függővé a taxonómiai rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében szereplő, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás célkitűzéséhez való hozzájárulás elismerését. Az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy semmi nem magyarázhatja, hogy miért kellene jelentősen magasabb üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintet engedélyezni az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulás elismerése érdekében az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz képest.

636 E tekintetben, ahogyan arra a Bizottság rámutat, a megtámadott rendelet tervezetének indokolása kifejti, hogy a fosszilis gázokkal összefüggő, a megtámadott rendelet I. melléklete 4.29–4.31. szakasza 1. pontjának a) alpontjában meghatározott technikai vizsgálati kritériumok értelmében vett átállást támogató tevékenységnek minősíthető gazdasági tevékenységeket miért nem veszik figyelembe az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedések tekintetében. E tervezet pontosítja ugyanis, hogy e tevékenységek tekintetében, „amelyek tekintetében ez a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ideiglenesen elismeri az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulást, nem szükséges külön technikai vizsgálati kritériumokat megállapítani az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozóan, tekintettel a korlátozott időtartam elismerésére”.

637 Konkrétabb érvelés hiányában tehát el kell utasítani az Osztrák Köztársaság azon érvét, amely szerint semmi nem magyarázhatja, hogy miért kellene jelentősen magasabb üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintet engedélyezni az éghajlatváltozás mérsékléséhez való hozzájárulás elismerése érdekében, mint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás esetében.

638 Következésképpen a tizenegyedik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizenkettedik jogalapról

639 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték összeegyeztethetetlen a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott DNSH-kritériummal, mivel ezek a küszöbértékek jelentős, az éghajlatra káros üvegházhatásúgáz-kibocsátással járnak, legalábbis annyiban, amennyiben a tevékenységből eredő közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapján különösen káros metánkibocsátást takarnak.

640 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy mivel a Bizottság a DNSH-kritériumnak való megfelelés feltételeként 270 g CO_2eq/kWh küszöbértéket alkalmaz az energiával összefüggő egyéb tevékenységek esetében, az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték, amely a 270 g CO_2eq/kWh küszöbértéket meghaladó ÜHG-kibocsátást engedélyez, nem felel meg „maga a Bizottság által meghatározott kritériumok szerinti” DNSH-kritériumnak.

641 Egyébiránt az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy a Bizottság a fent hivatkozott küszöbértékeket nem tudományos tanulmányokra vagy az elővigyázatosság elvére alapította, megsértve ezzel a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját és az elővigyázatosság elvét, valamint „hiányos elemzésre és indokolásra” alapozva a megtámadott rendeletet.

642 A Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

643 Emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében egy gazdasági tevékenység akkor tekintendő úgy, hogy jelentősen sérti az éghajlatváltozás mérséklését, ha jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátást eredményez.

644 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a Bizottság a tevékenységből eredő közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátásra támaszkodva a taxonómiai rendelet 17. cikke (1) bekezdésének a) pontját megsértve figyelmen kívül hagyta a metánkibocsátást.

645 Mindazonáltal, ahogyan az a fenti 575–578. pontból kitűnik, a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor a tevékenység által okozott közvetlen üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra támaszkodott, nem pedig az e tevékenységet megelőző vagy követő egyéb tevékenységek üvegházhatásúgáz-kibocsátására.

646 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, és még csak nem is állítja, hogy a 270 g CO_2eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbértékek a kizárólag a tevékenység által okozott, az éghajlatra káros, jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat eredményeznek.

647 Továbbá az a tény, hogy más, energiával kapcsolatos tevékenységek esetében a Bizottság 270 g CO_2eq/kWh határértéket alkalmazott a DNSH-kritériumnak való megfelelés feltételeként, nem bizonyítja, hogy a 270 g CO_2eq/kWh küszöbértéket meghaladó üvegházhatásúgáz-kibocsátást engedélyező 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték nem felel meg a DNSH-kritériumnak.

648 A fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó DNSH-kritériumnak való megfelelés ugyanis nemcsak e küszöbértékek tiszteletben tartását jelenti, hanem az összes érintett technikai vizsgálati kritériumét is.

649 Ennélfogva önmagában az a körülmény, hogy az e tevékenységekre alkalmazott küszöbértékek magasabbak, mint más tevékenységek esetében, nem bizonyítja, hogy a Bizottság e tekintetben nyilvánvaló értékelési hibát követett volna el.

650 Egyébiránt a fenti 614–619. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt el kell utasítani azt az érvet, amely szerint a Bizottság a fent hivatkozott küszöbértékeket nem tudományos tanulmányokra vagy az elővigyázatosság elvére alapította, megsértve ezzel a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének f) pontját és az elővigyázatosság elvét, valamint „hiányos elemzésre és indokolásra” alapozva a megtámadott rendeletet.

651 A tizenkettedik jogalapot tehát el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizenharmadik jogalapról

652 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendelet jogellenes, mivel a fosszilis gázokkal összefüggő gazdasági tevékenységeket a taxonómiai rendelet 11. cikke értelmében vett, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységeknek minősítette.

653 Az Osztrák Köztársaság megjegyzi, hogy a megtámadott rendelet II. mellékletében a fosszilis gáz ágazata tekintetében meghatározott technikai vizsgálati kritériumok megegyeznek az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz való lényeges hozzájárulás céljából a nukleáris energia tekintetében megállapított kritériumokkal, amelyek szintén azonosak a DNSH-kritérium tekintetében meghatározottakkal.

654 Az Osztrák Köztársaság szerint a nukleáris energiával kapcsolatban előadottakkal azonos okokból e kritériumok elégtelenek.

655 Egyébiránt az Osztrák Köztársaság a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének megsértésére, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságára” hivatkozik, mivel nem támaszkodtak semmilyen, az érintett gazdasági ágazatokra vonatkozó konkrét tanulmányra vagy szakértői véleményre.

656 A Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

657 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a taxonómiai rendelet 11. cikke meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján valamely gazdasági tevékenységet az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló tevékenységnek kell tekinteni.

658 Így többek között a taxonómiai rendelet 11. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében e tevékenységnek olyan, az alkalmazkodást célzó megoldásokat kell magában foglalnia, amelyek vagy lényegesen csökkentik a jelenlegi éghajlat és a várható jövőbeli éghajlat által az említett gazdasági tevékenységre gyakorolt kedvezőtlen hatás kockázatát, vagy lényegesen csökkentik e kedvezőtlen hatást anélkül, hogy növelnék a kedvezőtlen hatás kockázatát az emberekre, a természetre vagy az eszközökre nézve.

659 Az Osztrák Köztársaság annak kijelentésére szorítkozik, hogy a nukleáris energiához hasonlóan az éghajlatváltozás okozta szélsőséges aszályok növekedése is nehézségeket okoz a fosszilis gázból történő energiatermelés tekintetében, például a gyűjtőből származó hűtővíz felhasználása tekintetében.

660 Mindazonáltal a fenti 401. pontban a nukleáris energiával kapcsolatban előterjesztett hasonló érvvel kapcsolatban megállapítottakhoz hasonlóan rá kell mutatni, hogy az ilyen állítás túlságosan spekulatív jellegű ahhoz, hogy nyilvánvaló értékelési hiba fennállását lehessen megállapítani.

661 Végezetül az Osztrák Köztársaság nem terjesztett a Törvényszék elé egyetlen olyan konkrét bizonyítékot sem, amely bizonyítaná, hogy a megtámadott rendelet e tekintetben nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

662 A platform általános állításaira való hivatkozás ugyanis nem elegendő ahhoz, hogy a Bizottság értékelését hihetőségétől megfossza.

663 Végül, mivel az Osztrák Köztársaság nem támasztja alá az elővigyázatosság elvének megsértésén, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságain” alapuló érveit, azokat el kell utasítani.

664 Ezen indokok alapján a tizenharmadik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése i) pontjának a meg nem térülő eszközök létrehozása miatti megsértésére vonatkozó tizennegyedik jogalapról

665 Az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének i) pontját, mivel a fosszilis gáznak a taxonómiába való bevonása legalábbis a meg nem térülő eszközök létrehozásának jelentős kockázatával jár.

666 Az Osztrák Köztársaság szerint a Bizottság által 2020-ban készített, az „Irány az 55%!” (Fit for 55) jogalkotási csomag hatására vonatkozó előrejelzések már előrevetítették a fosszilis gáz mint energiahordozó használatának jelentős csökkenését, és azóta főként a gázszállítás árának emelkedése és az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere növelte tovább a fosszilis gázra mint energiahordozóra nehezedő gazdasági nyomást. Emellett Oroszország 2022. februári Ukrajna elleni inváziója ismét jelentősen fokozta ezt a nyomást, így az EU-ba irányuló gázszállítás komoly veszélyben van.

667 Ebben az összefüggésben az Osztrák Köztársaság úgy véli, hogy félő, hogy a fosszilis gáz taxonómiába történő bevonása nem megfelelő ösztönzést eredményez, amely végső soron meg nem térülő eszközöket fog létrehozni, mivel a gáz tüzelőanyagként csak túl magas áron érhető el, vagy akár rendelkezésre sem áll.

668 A Románia és a Lengyel Köztársaság által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

669 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy az Osztrák Köztársaság ezen állításait nem támasztották alá és nem is bizonyították, így azokat mint megalapozatlanokat el kell utasítani.

670 A platform általános állításaira való hivatkozás ugyanis nem elegendő ahhoz, hogy a Bizottság értékelését hihetőségétől megfossza.

671 A tizennegyedik jogalapot tehát el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésére vonatkozó tizenötödik jogalapról

672 Az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott rendeletnek a fosszilis eredetű gázokkal összefüggő tevékenységekre alkalmazandó rendelkezései sértik a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontját, amely előírja, hogy a technikai vizsgálati kritériumoknak könnyen alkalmazhatóknak kell lenniük, és oly módon kell megállapítani őket, hogy előmozdítsák a nekik való megfelelés ellenőrzését, mivel az e tevékenységekre előírt technikai vizsgálati kritériumok nagymértékben meghatározatlan jogi fogalmakat és olyan feltételeket tartalmaznak, amelyek csak a jövőben fognak teljesülni.

673 Az Osztrák Köztársaság pontosítja, hogy a fosszilis gázt illetően a jogellenesség különösen a 20 éven át 550 kg CO_2/kW éves határérték, valamint 2035. december 31-től megújuló vagy alacsony karbonintenzitású gáz használatának tiszteletben tartására vonatkozik. Arra is rámutat, hogy e

feltételek tiszteletben tartásának ellenőrzése érdekében egy független harmadik személynek éves jelentéseket kell készítenie annak értékelése céljából, hogy a tevékenység az e kritériumok tiszteletben tartására irányuló „hiteles pályát” követ-e. Ebből az Osztrák Köztársaság azt a következtetést vonja le, hogy nem tervezik az 550 kg CO_2/kW küszöbérték 20 év eltelte utáni ellenőrzését vagy a gázellátás 2035 végéig történő átalakítása tiszteletben tartásának ellenőrzését, így e kötelezettségek be nem tartása nem befolyásolja a környezeti szempontból fenntarthatóként való besorolást.

674 Az Osztrák Köztársaság azt is hangsúlyozza, hogy a fosszilis gáz 2035-re történő, megújuló vagy alacsony karbonintenzitású gázzal való helyettesítésére vonatkozó kötelezettség ellenőrzése és tiszteletben tartása nem biztosított, és különösen a hidrogénre való átállás 2035-ig történő megvalósításának lehetősége nem tűnik biztosítottnak.

675 A Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

676 Először is emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a fenti 483–485. pontból kitűnik – az az állítás, amely szerint a technikai vizsgálati kritériumok nagymértékben meghatározatlan jogi fogalmakat és olyan feltételeket tartalmaznak, amelyek csak a jövőben fognak teljesülni, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy e kritériumok nem könnyen alkalmazhatók, vagy nem olyan módon állapították meg őket, amely előmozdítja a nekik való megfelelés ellenőrzését.

677 Másodszor meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29. szakasz 1. pontjának második, harmadik és negyedik bekezdése a következőket mondja ki:

„Az 1. b) pontban foglalt kritériumok teljesülését független harmadik személy ellenőrzi. A független harmadik személy rendelkezik az ellenőrzés elvégzéséhez szükséges erőforrásokkal és szakértelemmel. A független harmadik személy nincs összeférhetetlenségi helyzetben a tulajdonossal vagy a finanszírozóval, és nem vesz részt a tevékenység előkészítésében vagy végrehajtásában. A független harmadik személy a technikai vizsgálati kritériumok teljesülését kellő alapossággal ellenőrzi. Ennek érdekében a független harmadik személy minden évben közzétesz és megküld a Bizottságnak egy jelentést, amely:

a) tanúsítja az 1. b) pont i. alpontjában említett közvetlen ÜHG-kibocsátás nagyságát;

b) ha alkalmazandó, értékeli, hogy a tevékenységből származó éves közvetlen ÜHG-kibocsátás pályája hitelesen biztosítja-e az 1. b) pont i. alpontjában foglalt 20 éves átlagos küszöbérték teljesülését;

c) értékeli, hogy a tevékenység pályája hitelesen biztosítja-e az 1. b) pont vi. alpontjában foglalt követelmény teljesülését.

Az 1. b) pontban foglalt követelmények értékelésekor a független harmadik személy figyelembe veszi különösen a pálya minden egyes évére tervezett éves közvetlen ÜHG-kibocsátást, a tényleges éves közvetlen ÜHG-kibocsátásokat, a tervezett és a tényleges üzemórák számát, valamint a megújuló vagy kis szén-dioxid-kibocsátású gázok tervezett és tényleges hasznosítását.

A Bizottság a hozzá beérkező jelentések alapján véleményt bocsáthat ki az érintett üzemeltetőknek […]”

678 Márpedig az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben e rendelkezésekből nem vonható le az a következtetés, hogy nem tervezik az 550 kg CO_2/kW küszöbérték 20 év eltelte utáni ellenőrzését vagy a gázellátás 2035 végéig történő átalakítása tiszteletben tartásának ellenőrzését.

679 Ugyanez vonatkozik arra az állításra, amely szerint komoly kétségek merülnek fel a fosszilis gáz 2035-re történő, megújuló vagy alacsony karbonintenzitású gázzal való helyettesítésére vonatkozó kötelezettség ellenőrzésével és teljesítésével kapcsolatban, mivel úgy tűnik, hogy e kötelezettség teljesítésének tényleges lehetősége nem biztosított.

680 Amint ugyanis abból a pontosításból kitűnik, amely szerint a többek között a megtámadott rendelet I. mellékletében szereplő 4.29. szakasz 1. pontjának b) alpontjában említett kritériumoknak való megfelelést független harmadik fél ellenőrzi, e kritériumok összessége tekintetében ellenőrzési mechanizmus van előírva.

681 Az Osztrák Köztársaság ezen érvei tehát nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a megtámadott rendelet sérti a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdésének k) pontját.

682 Ezen indokok alapján a tizenötödik jogalapot el kell utasítani.

A taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésére vonatkozó tizenhatodik jogalapról

683 Az Osztrák Köztársaság lényegében arra hivatkozik, hogy a fosszilis gázhoz kapcsolódó energia fenntarthatónak minősítése a piac széttagoltságához vezethet, ami ellentétes a taxonómiai rendelet céljával és hatékony érvényesülésének megőrzésére vonatkozó kötelezettséggel.

684 Az Osztrák Köztársaság szerint a „jobb” és a „kevésbé jó” környezeti fenntarthatóság közötti különbségtétel ellentétes a taxonómiai rendelet szellemével és céljával, amely rendelet az átláthatóság biztosítására irányul azáltal, hogy uniós szinten egységes kritériumokat állapít meg a környezeti szempontból fenntartható tevékenységekre vonatkozóan.

685 A Románia által támogatott Bizottság vitatja ezt az érvelést.

686 E tekintetben meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 493–495. pontból kitűnik – az Osztrák Köztársaság által kifogásolt különbségtétel a taxonómiai rendelet alkalmazásának minősül, amely fenntarthatóságuknak megfelelően különböző tevékenységi kategóriákat vezet be, különösen e rendelet 10. cikkének (1) és (2) bekezdésében.

687 Ezen indokok alapján a tizenhatodik jogalapot el kell utasítani.

688 A fentiek összességére tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

Az Osztrák Köztársaság által benyújtott kiigazítási beadványról

689 Az eljárási szabályzat 86. cikke (1) bekezdésének megfelelően a felperes kiigazíthatja a keresetlevelet azon új körülmény figyelembevétele érdekében, hogy a megsemmisíteni kért jogi aktus helyébe azonos tárgyú másik jogi aktus lépett, vagy azt módosította.

690 2024. február 20-án az Osztrák Köztársaság kiigazítási beadványt nyújtott be annak érdekében, hogy megállapításait kiterjessze az (EU) 2021/2139 felhatalmazáson alapuló rendeletnek az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz lényegesen hozzájáruló és az egyéb környezeti célkitűzéseket jelentősen nem sértő gazdasági tevékenységekkel szemben támasztott követelmények meghatározásához szükséges további technikai vizsgálati kritériumok tekintetében történő módosításáról szóló, 2023. június 27-i (EU) 2023/2485 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre (HL L, 2023/2485).

691 A Bizottság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság lehetőséget kapott arra, hogy észrevételeket terjesszen elő e kiigazítási beadványra vonatkozóan.

692 E tekintetben, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, az eljárási szabályzat 86. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a keresetlevél kiigazítását az EUMSZ 263. cikk hatodik bekezdése szerinti azon határidőn belül kell elvégezni, amelyen belül a keresetlevél kiigazítását indokoló jogi aktus megsemmisítése kérhető.

693 Márpedig a 2023/2485 felhatalmazáson alapuló rendeletet 2023. november 21-én tették közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában. Az eljárási szabályzat 59. cikke szerint a kiigazítás iránti kérelem benyújtásának határideje a közzététel napját követő tizennegyedik nap végétől, azaz 2023. december 5-től kezdődik. Az ezen időpontot követő két hónapos határidőnek 2024. február 5. felel meg. Az eljárási szabályzat 60. cikkében a távolságra tekintettel meghatározott határidőre tekintettel a kiigazítás iránti kérelem benyújtásának határideje tehát 2024. február 15-én járt le.

694 E körülmények között a 2024. február 20-án benyújtott kiigazítási beadvány elkésettség miatt elfogadhatatlan.

A költségekről

695 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az Osztrák Köztársaság pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

696 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nagytanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

2) **Az Osztrák Köztársaság maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségeket.**

3) **A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.**

van der Woude	Papasavvas	Marcoulli
Costeira	Porchia	Kancheva
Öberg	De Baere	Pynnä
Laitenberger	Steinfatt	Petrlík
Zilgalvis	Tichy-Fisslberger	Spangsberg Grønfeldt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. szeptember 10-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei . . . 3

A felek kérelmei . . . 3

A jogkérdésről . . . 4

A bírósági felülvizsgálat terjedelmére vonatkozó előzetes megfontolások . . . 5

A taxonómiai rendeletben és az európai klímarendelet 6. cikkének (4) bekezdésében szereplő eljárási rendelkezések megsértésére vonatkozó első és kilencedik jogalapról . . . 6

A nukleáris energia ágazatához kapcsolódó gazdasági tevékenységekre vonatkozó második, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik, hetedik és nyolcadik jogalapról . . . 13

Az EUMSZ 290. cikk megsértésére vonatkozó nyolcadik jogalapról . . . 14

A taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó második jogalapról 18

– A második jogalapnak a taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a nukleáris energiával összefüggő gazdasági tevékenységekre való alkalmazhatatlanságára vonatkozó első részéről . . . 19

– A második jogalap második részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek be nem tartásán alapul . . . 25

– A második jogalap harmadik részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozik . . . 32

A taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó harmadik és negyedik jogalapról . . . 34

– A harmadik jogalap első részéről, a negyedik jogalap első részéről és a harmadik jogalap harmadik részének ötödik kifogásáról, amelyek a védelmi szint megsértésére vonatkoznak . . . 38

– A harmadik jogalapnak a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére vonatkozó második részéről . . . 39

– A harmadik jogalap harmadik részében és a negyedik jogalap második részében szereplő, a súlyos reaktorbalesetek kockázatának figyelmen kívül hagyására vonatkozó többi kifogásról . . . 41

– A harmadik jogalap negyedik részéről és a negyedik jogalap harmadik részéről, amelyek a nagy aktivitású radioaktív hulladékokhoz kapcsolódó kockázatok figyelmen kívül hagyására vonatkoznak . . . 49

– A negyedik jogalapnak az atomerőművek rendes üzemeltetéséhez kapcsolódó kockázatok figyelembevételének elmulasztására vonatkozó negyedik részéről . . . 55

– A harmadik jogalap ötödik részéről és a negyedik jogalap ötödik részéről, amelyek az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás céljának megsértésére vonatkoznak 56

– A harmadik jogalapnak az életciklus-értékelés követelményének megsértésére vonatkozó hatodik részéről 61

– A negyedik jogalapnak a megtámadott rendelet II. mellékletében foglalt, a súlyos reaktorbalesetekből és a nagy aktivitású radioaktív hulladékok végleges elhelyezéséből eredő jelentős károk megelőzésére vonatkozó rendelkezések ellentmondásos és elégtelen jellegére alapított hatodik részéről 63

– A negyedik jogalap másodlagosan „az elemzés és az indokolás hiányosságaira” vonatkozó hetedik részéről 65

A taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó ötödik jogalapról 65

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésére vonatkozó hatodik jogalapról 69

A taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésére vonatkozó hetedik jogalapról 70

A fosszilis gáz ágazatával összefüggő gazdasági tevékenységekre vonatkozó tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik, tizenharmadik, tizennegyedik, tizenötödik és tizenhatodik jogalapról 71

A taxonómiai rendelet 10. cikke (2) bekezdésének és 19. cikke (1) bekezdése f) és g) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizedik jogalapról . 71

– A tizedik jogalapnak az alacsony karbonintenzitású alternatívák rendelkezésre állására vonatkozó első részéről 72

– A tizedik jogalapnak az 1,5 °C-os célkitűzéssel összhangban egy karbonsemleges gazdaságra való átálláshoz való hozzájárulás hiányára vonatkozó második részéről . . 74

– A tizedik jogalapnak az életciklus-értékelés követelményének megsértésére alapított harmadik részéről 82

– A tizedik jogalap negyedik részéről, amely lényegében azon alapul, hogy a 270 g CO_2 eq/kWh és az 550 kg CO_2eq/kW küszöbérték nem felel meg az ágazatban vagy iparágban fennálló legjobb teljesítménynek 84

– A tizedik jogalapnak az alacsony karbonintenzitású alternatívák akadályozására vonatkozó ötödik részéről 85

– A tizedik jogalapnak a bezáródási hatások tilalmának megsértésére alapított hatodik részéről 86

– A tizedik jogalapnak a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése g) pontjának megsértésére alapított hetedik részéről 87

– A tizedik jogalap nyolcadik részéről, amely másodlagosan a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának és az elővigyázatosság elvének megsértésén, valamint „az elemzés és az indokolás hiányosságain” alapul 87

Az egyenlő bánásmód elvének és a taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése a) és j) pontjának a technológiai semlegesség hiánya miatti megsértésére vonatkozó tizenegyedik jogalapról 88

A taxonómiai rendelet 17. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizenkettedik jogalapról 90

A taxonómiai rendelet 11. cikkének és 19. cikke (1) bekezdése f) pontjának, valamint az elővigyázatosság elvének megsértésére vonatkozó tizenharmadik jogalapról 92

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése i) pontjának a meg nem térülő eszközök létrehozása miatti megsértésére vonatkozó tizennegyedik jogalapról 93

A taxonómiai rendelet 19. cikke (1) bekezdése k) pontjának megsértésére vonatkozó tizenötödik jogalapról 93

A taxonómiai rendelet céljának és hatékony érvényesülésének a piac széttagoltságának kockázata miatti megsértésére vonatkozó tizenhatodik jogalapról 95

Az Osztrák Köztársaság által benyújtott kiigazítási beadványról 95

A költségekről 96